DONNA KAUFMAN

STAI CUMINTE, NU-MI DA PACE

Imediat ce mainile lui ii atinsera trupul, stiu ca jocul era serios...
Prins la inghesuiala intr-o sauna plina de aburi, Tucker Morgan nu-i putea spune nu femeii aproape goale care fusese cea mai buna prietena a mamei lui, dar nu putea nici s-o lase pe lasciva Lainey Cooper sa-i distraga atentia de la misiunea lui: aceea de a afla ce fel de afaceri veroase se desfasurau la Sunset Shores.
Matusa Lillian jurase ca el ar fi fost capabil sa afle secretele oricui, in timp ce efectua masajele, dar Tucker simtea ca dragalasa si rebela Lainey stia mai multe decat spunea! Cu farmecul si mangaierile lui, putea oare sa descopere adevarul?

Scriind cu umor picant si o delicioasa prezenta de spirit, Donna Kauffman ne ofera o sclipitoare povestire in care misterul si infiriparea dragostei concureaza in proportii egale!

Mai frate, da' bine mi-ar mai fi prins un tip ca tine, in Philly, spuse Lainey.
Ceva dinlauntrul lui Tucker fremata, facandu-l deodata sa-si simta inima mai calda, mai grea, mai plina. Isi dadu seama ca nimic nu i-ar fi placut mai mult decat sa sara in ajutorul ei.
Oriunde si oricand.
Pazeste-te de ofertele facute in graba, il preveni Lainey, insa pe sub tonul rau tacios i se simtea o senzualitate parjolitoare ce-si croi drum pana in inima lui.
Pe asta n-am s-o regret niciodata, spuse el, incet.
Lainey dadu sa se intoarca, dar ceva din ochii ei, o anume licarire de vulnerabilitate care-l durea cu atat mai mult cu cat aparuse din cauza lui, il facu sa intinda o mana pentru a-i atinge barbia.
N-am vrut sa te pun inr-o situatie neplacuta, spuse Tucker, incet. Si n-a fost o replica prefabricata. Stiu ca abia ne-am cunoscut, dar am vorbit serios, Lainey.
Privirea ii cobori spre buzele ei si fu nevoit sa faca tot ce putea pentru a nu-si apleca gura intr-acolo, lasand sarutul sa exprime ceea ce cuvintele nu erau in stare. Apoi, reveni cu ochii catre ai ei.
Daca pot face vreodata ceva pentru tine, nu trebuie decat sa mi-o ceri.

DONNA KAUFMAN

STAI CUMINTE, NU-MI DA PACE

Traducere de
SERGHEI MANIU

Redactoarei mele,
Susann Brailey

Pentru ca rade in toate locurile cuvenite

Prolog

Tucker Morgan gemu cu profunda satisfactie, in timp ce niste degete puternice ii framantau spatele gol.

Cu mainile astea, Steph, ai putea sa realizezi pacea mondiala. Trup cu trup.

Singurul raspuns fu un mormait scurt, dar in fond Steph nu prea stia engleza.

Cred ca m-am indragostit.

Se auzi o bataie usoara in usa. Mainile se oprira. Geamatul lui Tucker exprima placere.

Da? intreba el, in timp ce simtea tensiunea strecurandu-i-se inapoi in ceafa.

Sauna va asteapta, domnule. Privata, asa cum ati cerut.

Zambind, Tucker isi rezema capul de masa.

Multumesc.

Cere si ti se va da. Era cazul sa se deprinda cu asta. Uluitor, cat de mult putea conta o diferenta de cateva zerouri pe ultimul rand al contului sau din banca.

Steph isi relua masajul apasat al salelor lui Tucker. Ultima oara cand i se facuse un masaj, acesta fusese administrat mai mult cu entuziasm decat cu talent, de catre o tanara, pe cand Tucker se afla intr-o misiune in Singapore. Isi lasa ochii sa se inchida, cu un zambet visator.

Slujba sa de sef al unei agentii internationale de securitate il purtase in unele dintre cele mai exotice porturi ale lumii. Dar, fiind un sef care se implica personal, isi petrecuse cea mai mare parte a timpului stand in holuri, langa"aparamente sic, de unde coordona strategiile de intrare si iesire, in timp ce se ospata cu resturi de mancaruri gourmet sau delicatese din automatele de distribuire. Iar asta, numai cand nu batea coclaurile, de regula la orele doua ale noptilor ploioase cu fulgere si trasnete, asigurandu-se ca nici un nebun nu planuia sa intervina si sa sparga balonul ireal de desfatare care-l inconjura pe cel mai recent client cu bani al sau.

O palma aplicata scurt il readuse la realitate.

Tucker se ridica in capul oaselor si se infasura cu un prosop alb peste solduri, inainte de a se lasa sa alunece de pe masa. Ii zambi suedezului de o suta douazeci de kilograme.

Nu esti un Yuan Li, Stephan, dar tragi niste frectii nemaipomenite.

Maseurul se multumi sa dea din cap si iesi pe usa. Cu cat i-ar fi fost mai simpla munca, isi spuse cu amaraciune Tucker, daca scumpii sai clienti ar fi adoptat nivelul lui Stephan de a lega relatii cu clientii lui.

Iesi pe usa din fund, care dadea direct in vestiarul barbatilor de la baile Hotelului Fairmont, si ajunse la saune. Numele sau era scris de mana, cu grija, in dreptul numarului sase.

Zambind, intra in propriul sau balon de lux ireal si inchise usa dupa el, pentru a se lasa apoi pe bancheta din lemn de cedru. Se terminase cu statul afara, isi spuse el. Lua o carafa mica de portelan si turna putina apa peste pietrele ingramadite in centrul incaperii. Vaporii se raspandira prin aer, fasaind, in timp ce Tucker se intindea cu capul rezemat pe brate.

Mda. Asta era ceea ce-si dorea, pentru asta isi vanduse firma. Zambi in sinea lui, amintindu-si telefonul din strainatate si pauza indelungata din momentul cand il socase pe Gunter Lansdorf raspunzand afirmativ la a nu stiu cata lui cerere de a cumpara Morgan & Manson Securities. Alegerea momentului era totul.

Timpul. Timp pentru el insusi. Nimeni cu care sa-si bata capul, in fata caruia sa raspunda, pentru care sa faca planuri, la care sa se gandeasca, pe care sa-l protejeze. Nu mai avea grija de ei. Era unul dintre ei. Trase adanc aer in piept si il expira incet. Da, bine era sa faca parte dintre ei.

Probabil atipise caci, pe nestiute, se pomeni ca il atingea cineva pe spate. Visa. Peste el plutea un miros de parfum. Aha, un vis frumos. Niste degetele desfacura marginea prosopului. O-ho-ho, grozav vis avea sa fie.

Imediat, urma o palma indesata, usturatoare, pe fund.

Ei!

Inhatandu-si prosopul, Tucker se rostogoli in pozitie sezand, inspirand suieratorul cand bancheta fierbinte intra in contact cu anatomia sa recent infierbantata.

Ce naiba...

Privind prin ceata, vazu o femeie scunda stand in fata lui. Ramas cu gura cascata.

Nu era sigur, dar trebuia sa existe pe undeva o lege interzicand sa-ti vezi oric
e ruda trecuta de saptezeci de ani neavand pe ea mai mult de un prosop alb.
  Matusa Lillian?
  In carne si oase.
Tucker cobori privirea. Mai mult in carne.
Batrana zambi, citindu-i gandurile. Una dintre numeroasele ei calitati iritante.
  Si-i o carne a dracului de buna, isi aranja ea cocheta turbanul de satin dureros
 de purpuriu pe care si-l infasurase strans pe cap. Ar fi si cazul, am platit ba
ni grasi pentru ea. Doctorul Haarhuis si Sven Distrugatorul sunt foarte fericiti
 datorita acestui trup.
  Nici nu ma mir, mormai el; cand matusa Lillian isi arcui o spranceana impecabil
desenata cu creionul, se grabi sa adauge: Sven Distrugatorul?
  Antrenorul meu personal. A fost mandria Federatiei Mondiale de Lupte. Ma rog, pa
na la incidentul ala nefericit cu Mongo Magnificul.
Isi intinse degetele incarcate de inele, studiindu-si lacul de unghii la fel de
purpuriu, dupa care ii arunca un zambet scurt.
  Mda, ma rog, ce-a pierdut Federatia, am castigat eu.
  Asta-i vestiarul barbatilor, Lillian. Cum ai intrat aici?
  Sunt batrana, nu mai am vederea de altadata.
  Bondarii au niste ochi mai slabi decat tine.
  Am pierdut toata dimineata ca sa-ti dau de urma. Nu te bucuri ca ma vezi?
  Daca te-as vedea mai des, sunt aproape sigur ca unul dintre noi ar fi arestat.
Tucker nu era pe masura repeziciunii lui Lillian Parker, care se situa undeva in
tre viteza luminii si viteza warp sau vai de mama ei, dupa cum era cazul si nu s
e misca destul de rapid pentru a-i evita ciupitura dureroasa, deasupra prosopulu
i. Scoase un tipat ceea ce-l facu sa se simta ca un pici de opt ani si apuca pro
sopul de margine.
  Cam dolofan pe mijloc, il masura Lillian scurt cu privirea. Vezi ca se-apropie s
chimbarea prefixului cu patru, Tucker. Nu-i momentul sa te molesesti.
Tucker nu-i spuse ca si el se gandise la acelasi lucru. Motiv pentru care se ins
crisese la o sedinta de tortura matinala cu profesionistii tenisului de la Fairm
ont, inaintea intalnirii cu Stephan.
  Totusi, ai niste buci dragute, adauga ea, facandu-i cu ochiul.
Ii fusese mai dor de ea decat isi daduse seama. Isi flexa bratele intr-o pozitie
 exagerata de culturist si, cu accent austriac stricat, spuse:
  Nu mi-oi strica eu banii pe Sven, dar oricum nu-s de lepadat.
Zambindu-i, adauga:
  Si n-am nici o urma de scalpel pe mine.
  Ia seama, baietas, il avertiza Lillian, atintindu-si spre el o gheara purpurie p
ilita migalos. Chiar daca sunt cativa ani de cand te-am batut la funduletul ala
pietros, inca nu esti prea mare ca sa incasezi cateva curele.
  Ce vorbesti, matusa Lil, nu crezi ca si-asa suntem destul de perversi?
Batrana zambi.
  Termina cu matusismele astea. Ma faci sa ma simt ca o baba.
  Niciodata!
De fapt, Lillian nu era ruda cu el. Fusese cea mai buna prietena a mamei lui si,
 dupa moartea acesteia, cand Tucker avea opt ani, devenise salvarea lui.
  Faci parte din familie, Lillian, ii surase el cu afectiune sincera. Si, de bine
de rau, numai pe tine te am.
Lillian se aseza, il cuprinse cu un brat si-l stranse. Tucker incerca sa nu tres
ara.
  Si la urma urmei, ce te pune Sven sa mananci?
Femeia rase.
  Bine-ai venit inapoi, Tucker. Tot astept inca unul din biletele alea de avion pe
 care-ti place asa de mult sa le trimiti. Am imbatranit prea mult ca sa ma zbant
ui prin lume pentru a te vedea. E timpul sa te intorci acasa. De data asta, chia
r mi-ai lipsit.
  Cred ca e cazul sa-ti multumesc. Iar prea batrana nu poti fi, fiindca tu n-ai va
rsta, ai uitat? Mi-ai spus-o de suficiente ori.
Totusi, trecuse prea mult timp. }inusera legatura prin telefon, iar Tucker ii ex

pediase bilete de avion ca sa vina la el in vacante, de doua ori pe an, dar nu-s
i gasise timpul pentru a se intoarce in Florida de...
  Opt ani, spuse el incet.
Trase adanc aer in piept. O data cu acesta, i se strecura in suflet si vinovatia
.
  Chiar a trecut atata timp?
  Mhm. Aproape de sapte ori cat perioada dinainte.
Apoi, il plesni pe coapsa destul de tare ca sa-i lase o urma si spuse:
  Dar ai ajuns aici tocmai la timp. Am nevoie de serviciile tale.
  Am vandut Morgan & Manson Securities, Lillian.
Batrana facu un gest de nepasare.
  Da, da, ti-am citit scrisoarea. Si cat de mult aveai de gand sa astepti pana-mi
faceai o vizita?
O privi prudent.
  Dupa cate se pare, nu destul de mult.
  Hmm. Nu-ti prea faci griji in legatura cu mostenirea, asa-i?
  Ce mostenire? Intotdeauna ai spus ca nu-mi lasi nici o para chioara cand te-oi d
uce, si sper sa te tii de cuvant.
O stranse scurt in brate.
  Voiam sa te sun in dimineata asta, mai incolo. Abia aseara am ajuns aici. De dat
a asta, in ce necaz ai mai intrat? }i se-aduna amenzile pentru exces de viteza?
Iarasi incearca batranul serif Tumbleweed sa te bage la racoare, Madam Picior-de
-plumb?
  Roscoe Tumble nici n-ar visa sa ma aresteze sub vreo acuzatie trucata pentru con
ducere imprudenta. Si-n plus, aranjamentul ala floral din centrul pietei era ori
cum o uratenie.
Tucker o ameninta cu degetul.
  Am mai discutat despre asta. Tot cu Miata aia mica si rosie circuli? Mai tii min
te ce ti-am spus despre discretie?
Lillian ii alunga ingrijorarile:
  Nu despre antecedentele mele de soferita e vorba. Am nevoie sa-mi faci niste inv
estigatii.
  Nu sunt detectiv, matusa Lil. Daca ai intr-adevar nevoie de ajutor, iti pot da c
ateva nume...
  Tu imi esti cel mai apropiat, Tucker. Cu povestea asta, nu pot avea incredere in
 necunoscuti.
Era cat se poate de serioasa. Tucker ii acoperi mana cu a lui, dintr-o data preo
cupat.
  Care-i problema? Chiar ai dat de un necaz?
  Nu, nu eu. Minerva. Si doua dintre cucoanele mele. Cred ca s-ar putea sa se fi i
mplicat in ceva...
Cobori vocea:
  Dubios.
"Cucoanele", dupa cum stia Tucker, era felul in care isi numea clientele de la "
A Cut Above", micul salon de coafura si cosmetica pe care-l avea si-l administra
 de sapte ani, in satul vecin de pensionari Sunst Shores. Minerva Cooper era pro
prietara braseriei de alaturi si cea mai buna prietena a lui Lillian.
Tucker se relaxa. Minerva avea cam aceeasi varsta cu Lillian saptezeci si doi de
 ani. Iar varsta medie a clientelei sale se situa in jurul cifrei de optzeci. In
 ce necazuri puteau sa intre?
  Am unele relatii de mare incredere, foarte discrete, care cu cea mai mare placer
e ar...
Lillian clatina din cap.
  Nu. Tu trebuie s-o faci. S-ar putea sa ma insel si am nevoie de dovezi inainte d
e a hotari ce am de facut. Nu amestec nici un strain.
  Ce anume crezi ca au facut?
Aplecandu-se spre el, batrana ii sopti:
  Acu' vreo luna, am iesit pe usa din dos sa arunc niste cutii si am vazut-o pe Mi
nerva, impreuna cu Bernice Henshaw si Betty Louise Strickmeyer, vorbind cu un...
 individ.

Suntem singuri, Lillian. Nu e nevoie sa vorbesti in soapta. Ce avea atat de susp
ect individul respectiv?
Era tanar...
Cat de tanar? Sub treizeci, peste? Mai matur decat un student, mai putin varstni
c decat tine?
Lillian nu-i lua in seama expresia incruntata.
Avea par lung, strans la spate intr-o coada-de-cal. Si era imbracat destul de el
egant: pantaloni plisati, camasa fina, cravata dar toate erau negre.
Nu e o crima sa te imbraci in negru, Lillian. Nici chiar in Florida. O prostie,
poate, iar ca transpiri, e sigur.
Matusa sa il privi incruntata.
Avea ceva anume... Nu pot defini clar ce. Nu era... normal.
Normal in comparatie cu ce?
Ii dadu o palma pe umar.
Si vorbea destul de agitat.
Furios? intreba Tucker, frecandu-si locul lovit.
Pai, nu. Mai mult surescitat, dar nu tocmai vesel. Fetele cucoanelor nu le putea
m vedea. Insa iti spun eu ca era ceva ciudat la mijloc. Cunosc pe toata lumea di
n Sunset Shores, dar pe asta nu l-am mai vazut niciodata. Si stateau de vorba in
 fundatura din spate, ca si cum ar fi avut secrete.
N-ai discutat cu ele despre asta?
Sfinte Cerule, nu! Doar nu era sa creada ca-mi bag nasul unde nu-mi fierbe oala.
O privi lung.
Lillian pufni.
Bine, mi l-am bagat, un pic. Nu voiam sa se simta prost, sau asa ceva, si am pus
 cateva intrebari cu talc, le-am oferit cateva pretexte, insa ele n-au adus nici
odata vorba de el, nici de altceva neobisnuit. Nici chiar Minerva.
Ceea ce, evident, o lezase pe Lillian in amorul propriu. Tucker o stranse de man
a.
Poate se ratacise si le cerea indrumari.
Asta nu explica de ce era toate trei acolo. Minerva ar fi avut motive sa iasa in
 spatele braseriei. Dar ce cautau in fundatura Bernice si Betty Louise?
Sunt convins ca exista o explicatie simpla. O intalnire intamplatoare cu un pers
onaj ciudat nu inseamna ca ar fi implicate in nici o...
Nu-s o baba senila si idioata, Tucker. Stiu ce-am vazut. Si n-a fost doar acea i
ntalnire. A mai avut loc inca un incident.
Tucker isi inghiti un oftat. Batrana lua totul in serios.
Inca un "incident"?
M-am hotarat sa vorbesc cu nepoata Minervei, Lainey. Stii ca ti-am vorbit despre
 ea. S-a mutat aici cam acum doi ani, ca s-o ajute pe sarmana Minerva, cand a fo
st bolnava de pneumonie. Cand matusa ei s-a inzdravenit, Lainey s-a hotarat sa r
amana la ea. Nu c-as acuza-o de ceva. Tocmai trecuse printr-un divort foarte nep
lacut. Of, ce porcarie a lasat in urma ei, in Philly, fluiera Lillian, impresion
ata. Iti spun eu, din cate stiu de la Minerva, fostul ei sot, Conrad, era o adva
rata lichea fara sira spinarii. Nici macar propriei lui mame nu i-a putut sta al
aturi. Da' de maica-sa ti-am povestit? isi dadu ea ochii peste cap. Ei bine, sa
nu-ti vina sa crezi...
Ho, stai. Sa ne intoarcem la "incident".
Lillian se incrunta. Tucker stia ca nu suporta sa fie intrerupta din cele mai in
teresante barfe.
Daca ai veni mai des in vizita, ai fi mai la curent cu toate istoriile astea. Am
...
Lillian.
Se uita urat la el.
Bine, bine. Oricum, spuneam ca nu-mi puteam scoate gandul din minte, asa ca m-am
 hotarat sa vorbesc cu Lainey, dar nu voiam sa afle Minerva. Stiam ca Lainey se
ducea sambata dimineata, devreme, la Big Sam's, sa ia ceva pentru specialitatea
de peste, asa ca m-am intalnit cu ea acolo. Sau, am vrut sa ne intalnim. Tocmai
coboram din masina, cand am vazut-o vizavi, ii arse ea o palma pe picior, pentru
 a-si sublinia cuvintele. Statea de vorba cu acelasi individ.

Trace isi masa coapsa.
  Esti sigura?
  Cum sa nu fiu sigura! Am ochi de bondar batran, ai uitat?
Nu se osteni sa faca pe spasitul.
  Si se certau, continua Lillian.
  Ai intrebat-o ceva?
  N-am apucat. Se vedea clar ca era suparata, dar aluia nu parea sa-i pese. I-a sp
us ceva si a plecat. Inainte ca eu sa pot ajunge la ea, Lainey a sarit in masina
 si dusa a fost. Asta s-a-ntamplat saptamana tecuta. De-atunci, am fost prea ocu
pata ca s-o mai prind singura.
Tucker inca nu era prea preocupat, dar Lillian se framanta vizibil.
  Ai mai spus cuiva despre povestea asta?
  Nu. Daca gastele de pe-aici ar pune mana pe un satelit, C.N.N.-ul ar da faliment
. Intr-un fel sau altul, s-ar duce buhu', si numai de-asa ceva n-am chef. Nu vre
au s-o pun pe nici una dintre ele in pericol. Cineva ar putea avea de suferit.
  Nimeni nu va pati nimic. Nu e nici un pericol...
  De-asta nu putem fi siguri pana nu obtin mai multe informatii.
Cumva, reusi sa se uite la el si, in acelasi timp, in lungul propriului ei nas.
  Si sa nu-mi spui ca n-ai timp sa ma ajuti, ofta ea, dupa care tistui enervant di
n limba. Patruzeci de ani trecuti, si n-ai de lucru. Ar trebui sa-mi multumesti.
 Iti fac o favoare.
  Treizeci si noua. Si sa stii ca nu prea sufar. Vanzarea cu M.M.S.I. s-a finaliza
t abia saptamana trecuta. Sunt in vacanta.
  Si pe urma?
Se temuse ca avea sa-l intrebe asta. Dar nu era momentul sa-i explice cat de pro
fund il afectase moartea prematura si tragica a partenerului de afaceri si priet
enului sau Peter Manson. Cum se privise in oglinda, a doua zi dupa inmormantarea
 lui Pete, si vazuse un barbat de aproape patruzeci de ani care se indrepta in a
ceeasi directie. Intr-un fel sau altul, viata trecuse pe langa el. Asemenea lui
Pete, munca devenise viata lui. Nu avea sotie nici fosta, nici trofeu sau de alt
 gen nu avea copii, nu avea caine urias care sa-i scormoneasca gropi in curte si
 nici curte nu avea. Nu avea decat nevoie de o noua viata. Avea nevoie de o viat
a, punct.
In aceeasi dimineata, mai tarziu, il sunase Lansdorf si-i oferise o solutie. Far
a nici un plan, fara parasuta, primise oferta si nu o regretase. Privi fata hota
rata a lui Lillian. Cel putin, inca nu regreta.
  Nu va dura mai mult de o saptamana, doua, il incredinta ea.
  Lillian...
  O mica misiune sub acoperire.
Ochii lui Tucker se ingustara.
  Sub acoperire?
Ai ei devenira mai luminosi.
  Mi-a venit ideea cand am dat de maseurul acela tanar si feroce, in timp ce te ca
utam. Stephan cred c-a spus ca-l cheama. Suedezii astia au niste ochi albastri i
ncredibili...
Cat despre ochii ei, incepeau deja sa se aboureasca.
  Lillian? pocni Tucker din degete.
Il privi cu un zambet care-l nelinistea.
  Zau ca e o idee perfecta. Nimeni de la salon nu te cunoaste. S-ar putea sa se mi
re de numele tau, din moment ce se stie ca am vorbit despre tine, dar cu asta ma
 descurc eu. Desigur, ai putea oricand sa te numesti Lance, sau altcumva.
Lance? Tucker inchise ochii si numara pana la zece.
Lillian ii dadu un pumn usor in umar.
  Nu-ti mai bate capul. Am pus totul la punct.
Isi freca bratul, gandind cu repeziciune. Insa toate manevrele evazive de ultima
 instanta ii pierira in fasa, cand batrana adauga:
  Chiar tu ai spus ca sunt singura ta ruda. Cu siguranta, imi poti face acest mic
serviciu.
Iarasi se simtea de opt ani. Ii fusese alaturi, atunci, cand nu mai avea pe nime
ni altcineva. Verile copilariei lui, pe care le petrecuse cu ea, in Florida, dup

a moartea mamei, ii adusesera salvarea. N-or fi fost ei neamuri de sange, insa L illian era singura lui familie. Si niciodata nu-i ceruse nici cel mai mic lucru. Totusi... Sa lucreze sub acoperire intr-un salon de infrumusetare? Un salon de c oafura si cosmetica pentru cuconet cu parul vopsit? Ofta. N-avea sa dureze decat o saptamana, doua.

Bine, matusa Lillian.

Capitolul 1

Auzind clinchetul clopoteilor de la usa, Madelaine Cooper ridica privirea de la tejghea, unde taia in felii inguste placinta cu chitra, specialitatea zilei. Zam bi cand pe usa intrara doua dintre clientele invariabile de miercurea dimineata ale matusii Minnie.

Buna dimineata, Irma. Buna, Ida.

Pupa aerul cu un tocait spre pinscherul miniatural care-si scotea capul negru, c u urechile ciulite, din poseta supragarabaritica a Idei.

Buna ziua si dumitale, domnule Maxwell.

In loc de a auzi obisuitul cor de saluturi prietenoase si un latrat al domnului Max, in timp ce se indreptau spre masa "lor", cele doua surori gemene identice s e repezira spre tejghea. Desi termenu "repezira" e cam relativ. La optzeci si do i de ani, nu prea puteau sa bata recordurile nici macar la doi metri plat.

Ambitioasa ca intotdeauna, Irma ajunse prima la tejgheaua acoperita cu musama. B atand in ea cu capatul bastonului, anunta:

Lainey, n-o sa-ti vina sa crezi unde s-a dus Lillian si ce-a facut.

Ida o ajunse din urma, cam cu sufletul la gura.

Intotdeauna ajungi prima si niciodata nu m-astepti.

Clanta, Ida! Dimineata te-am lasat sa te piepteni prima, nu?

Ida isi batu usurel cu degetele cascheta de par albastru ca otelul.

Da, dar numai fiindca voiai s-o descosi pe scumpa aia de coafeza, Lisette, sarac a, despre noua persoana de la masaj.

Irma fornai. Era un sunet pe care Lainey nu-l crezuse posibil, pana o cunoscuse pe cea mai mare cu un minut intreg dintre surorile Armbruster. Aceasta isi privi incruntata sora mai mica.

Voiam sa-i spun eu.

Deodata, Ida descoperi ca domnul Maxwell avea nevoie de o mangaiere dragastoasa si de o tratatie. Lui Lainey, insa, nu-i scapa micul ei zambet victorios.

Isi inghiti propriul zambet, cand o surprinse pe Irma uitandu-se urat la ea.

Deci, Lillian si-a gasit in sfarsit o maseuza noua? V-ati programat deja? Stiu c at de mult adorati amandoua sedintele cu Helga.

Ida ofta cu adanc respect:

O, Doamne, da. Era minunata.

Tocmai asta e, interveni Irma. Asta nu-i o Helga.

Maseuza scandinava plecase de aproape un an, dar cucoanele continuau sa vorbeasc a despre pierderea ei ca si cum s-ar fi intamplat abia ieri. Totul pornise de la scandalul iscat cand fugise cu Hector Wadlow, proprietarul magazinului "Wadlow' s Hardware", ramas de curand vaduv. Sotia lui Hector fusese o clienta stabila a Helgai, ceea ce dusese in mod firesc la speculatii detaliate despre ce anume cau zase infarctul bietei doamne Wadlow. Si, inaine ca vreuna dintre ele sa-l poata iscodi cum se cuvine, Hector isi vanduse firma si o stersese in Europa cu Helga, zdrobind inimile cuconetului din partea locului, care pierduse atat o maseuza, cat si un burlac, dintr-o singura lovitura nemiloasa.

Lainey reveni la taiatul placintei.

Credeam ca Lillian a renuntat la incercarile de a o inlocui.

Ei bine, asta s-ar putea sa reziste, replica Ida, continuand sa-l mangaie pe dom nul Maxwell.

Irma batu iarasi in tejghea.

De-asta suntem aici.

Lainey tresari, apoi isi depuse cu grija cutitul pe tejghea.

N-ati venit la cafeaua si placinta de dimineata?

Irma pufni. Avea un talent grozav la produs zgomote.
  N-avem timp de-asa ceva. Vrem sa...
  Nu "vrem", Irma, vrei, o corecta Ida. Eu nu vreau sa am nici un amestec in planu
l tau. Am spus clar ca trebuie sa lasam situatia asa cum e.
  Care situatie? o privi Lainey pe Irma. Ce plan?
  Credem, incepu batrana, cu o privire sfidatoare spre sora ei care incepu imediat
 sa scotoceasca in poseta dupa inca un biscuit pentru caini, ca ar trebui sa-ti
faci o programare. La Lillian.
Ida isi puse o mana caus la gura si se apleca spre ea, confidential.
  Pentru un masaj.
Cu toata dezaprobarea ei vizibila, licarul de surescitare din ochii sai verzi sp
alaciti era inconfundabil.
"Ce si-or fi pus in cap?" Lainey astepta o explicatie, dar amandoua o priveau cu
 zambete pline de speranta.
  Un masaj? Dar eu n-am nevoie de nici...
Irma o inhata de incheietura mainii, cu o putere surprinzatoare.
  Ba da. Ai.
  Esti singura in care putem avea incredere, adauga cu sinceritate Ida.
  Muncesti atat de mult, toata ziua stai in picioare. O sa-ti faca bine.
  Dar de ce...
Lainey se intrerupse, lamurindu-se:
  Aha, vreti s-o verific.
In cei doi ani de cand se mutase in oraselul de pe Gulf Coast, Lainey ajunsese c
a-i cunoasca pe majoritatea locuitorilor din Sunset Shores. Minerva's Café era sin
gurul local diferit de fast-food-uri unde se serveau micul dejun si pranzul, dev
enind de mult un punct local de intalnire. Stia ca nici unul dintre localnici nu
 o ducea greu cu banii, dar cei mai multi continuau sa traiasca din castiguri fi
xe, inr-un fel sau altul. Daca surorile se simteau mai bine avand o recomandare
personala inainte de a-si programa sedintele de masaj, ei bine, pe Lainey n-o de
ranja un asemenea mic sacrificiu.
Isi consulta in minte programul. A doua zi dupa-amiaza avea de facut cateva comi
sioane, intrucat braseria livra un numar de pranzuri la centrul de pensioari, in
 urmatoarea saptamana. Vinerea era intotdeauna ocupata, iar Minerva isi tinea in
trunirea de la club in aceeasi dupa-amiaza.
  Poate reusesc sa-mi fac timp sambata.
  Mai devreme nu? intreba Irma.
  Irma! o admonesta Ida, apoi ii zambi lui Lainey. E foarte bine asa. Iti multumim
, scumpo, o batu ea pe dosul mainii. Esti o fata de treaba.
  Dar, Ida, nu putem astepta atat de mult, ii sopti Irma, suierator. Cu siguranta,
 pana atunci va afla ca...
Se cocea fara-ndoiala ceva, dar Lainey nu reusea sa-si dea seama ce anume. Curio
asa, insa fara sa-si faca griji, le zambi cu afectiune sincera celor doua surori
. Lasand la o parte galcevile dintre ele, erau simpatice si tineau cu adevarat l
a ea. Lainey se avanta in valtoare. Gemenele erau in stare sa transforme pana si
 o discutie despre supa preferata intr-un eveniment lung de-o saptamana intreaga
.
  Imi pare rau ca nu va pot ajuta mai devreme.
  Esti sigura ca nu poti?
  N-o mai pisa pe biata fata, Irma! o mustra Ida. In fond, a acceptat.
Se apropie de sora ei, coborand vocea:
  Totusi, zau c-ar trebui sa-i spunem.
Irma se apleca repede prin fata ei.
  Iti multumim atat de mult, Lainey, stiam noi ca putem conta pe tine. Minerva are
 toate motivele sa fie atat de mandra ca te-a adus aici.
Imediat, se intoarse spre Ida.
  Hai sa mergem, vreau sa ma uit mai bine la rochia aia de la Natties.
  Dar...
Ida o urma cativa pasi, dupa care se intoarse spre Lainey, cu o expresie de scuz
a.
  Vom veni la masa, sambata.

Dar sambata aveti bridge...
Lainey nu se osteni sa incheie propozitia. Iesisera. Ei, ce era cu toata poveste a asta? Nici macar nu statusera sa-si bea cafeaua. Ridica din umeri, insa, inainte de a se lua cu treburile, uitand totul, forma numarul de telefon al salonului lui Lillian si-si rezerva un loc in zorii zilei. Receptionera lui Lillian, Jewel, era hartuita de iuresul matinal, dar paru pe cat de surprinsa, pe-atat de incantata de cererea lui Lainey.
Sambata dimineata, la orele opt si jumatate, Lainey Cooper, in varsta de treizeci si patru de ani, urma sa-si faca primul masaj din viata ei. In fond, isi spuse ea, cu un suras de nerabdare, era tot ce putea face pentru a ajuta doua prietene. Inainte de a fi plecat din Philly, atat Conrad, fostul ei sot, cat si mama sa, Agatha Maitland, din celebra familie philadephiana Maitland, cum isi spunea in totdeauna cand se gandea la ea, o avertizasera ca viata intr-un sat de pensionari avea sa fie plicticoasa de moarte. De parca traiul alaturi de ei i-ar fi prilejuit cate un iures pe minut, isi spuse ea, cu dispret.
Ma rog, ei nu le cunoscusera pe surorile Armbruster. Imaginandu-si-le pe Irma si Ida la unul dintre ceaiurile Junior League incorsetate si snoabe ale fostei sale soacre, Lainey izbucni in ras, pe cand reincepea sa taie placinta.

N-am vandut o firma internationala de succes ca sa-mi pierd zilele frecand niste trupuri batrane de optzeci de ani, se incrunta Tucker spre capul aplecat al lui Lillian. Parul ei alb-auriu era pieptanat fara mila sub forma unui nor scamosat inselator ce sfida atractia gravitationala, cu suficient fixativ ca sa reziste si in fata unui uragan. Iar capul pe care-l impodobea era intru totul la fel de tare.
Ai vandut o firma internationala fiindca treci prin criza de la jumatatea vietii. Eu iti ofer o munca serioasa. Termina cu smiorcaielile.
Lillian purta streci purpurii, pe sub o lunga bluza tropicala de matase imprimata in culori tipatoare, cu flori roz, mov si albe. Se asortau perfect cu florile prinse in baretele mijlocii ale sandalelor ei cu tocuri-cui, din piele patent alba, ca sa nu le mai mentioneze pe cele puse dupa urechi si pictate pe unghiile purpuri. Tucker ii aruncase o singura privire si incepuse sa regrete prosopul si turbanul de satin.
Matusa sa isi ridica ochelarii agatati la gat cu un lant lung din perle de plastic, si-i propti la jumatatea nasului si reincepu sa studieze borderoul cu produse livrate.
Cate bucati de Exo Wave am?
De pe taburetul scund unde statea asezat, Tucker parcurse raftul cu materiale.
Sase. As putea sa le rup oasele, Lillian. Ce naiba, o singura miscare gresita, si li se poate dezintegra tot scheletul.
Se intoarse cu fata spre ea.
Habar n-am ce fac.
Lillian ii impinse planseta in maini.
Ma ajuti cu inventarul si faci crize. Mai bine sa schimbam locurile.
Nu fac nici o criza, isi crispa el buza de jos, in timp ce se ridica de pe taburet, ascultator.
E singura munca de-aici de care esti in stare, cu avantajul suplimentar ca trebuie sa se desfasoare in intimitate, unde ai cele mai mari sanse sa castigi increderea si sa obtii informatii confidentiale. Numai Dumnezeu stie ce fel de lucruri ii spuneau lui Helga. Sigur, ea nu prea intelegea engleza, dar...
Lillian.
Cucoanele mele sunt mult mai rezistente decat par, Tucker. Daca una ca Helga nu le trimitea la reanimare, fii sigur ca nici tu n-o vei face.
De-asta nu stiu ce sa zic. Si chiar crezi ca vor avea incredere intr-un barbat?
Il privi peste ochelari.
E, asta-i o intrebare grea, cu care femeile se lupta de milenii.
Apoi reveni la referatele ei, neluandu-i in seama expresia incruntata.
Esti fermecator. Atunci cand vrei. Si aratos. Pentru varsta ta.
Te rog, opreste-te pana nu plesnesc de atata umflat in pene, replica Tucker, dupa care schimba tactica. Pentru asa ceva nu e nevoie de autorizatie? Ai putea fi

data in judecata, sau chiar mai rau.
Nu bat toba ca ai avea, dar nici n-am sa mint daca voi fi intrebata, ceea ce n-o sa se intample. Isi vor scoate ochii intre ele pentru tine, ai incredere-n ce-t i spun. Si totul se va termina inainte de a se prinde comisia de stat. Ai citit cartile si te-ai uitat la casetele pe care ti le-am dat, da?
Nu prea cred ca "Shiatsu Metoda senzuala de a-ti freca perechea in sesul potrivi t" face parte din cursul meu de acreditare in masajul clinic.
Of, ia nu mai fi asa de snob. Intamplator, eu am gasit-o minunata. Pai, nu mai d emult de weekendul trecut, am aprins cateva lumanari si l-am invitat pe dragutul de Stanley Shemanski, ca sa...
Gata, stai, o opri Tucker, care stia cand era invins. Ai castigat. Sper ca prime le tale de asigurare sunt la zi.
Lasa grija asta in seama mea. Grija ta sa fie aia de a afla in ce s-au amestecat Minerva, Bernice si Betty Louise, intinse ea mana, impingandu-i inapoi buza ras franta. Capul sus. Nu va dura mult.
De acest lucru nu era atat de sigur.
S-ar putea sa am nevoie de mai mult timp pentru a le castiga increderea. Daca Lo uise Betty, Bernice si Minerva nu aduc vorba despre...
Betty Louise. Si vorbeste mai incet. Peretii de pe-aici au aparate auditive.
Eu inca mai cred ca, daca esti ingrijorata pentru ele, i-ai putea cere ajutorul serifului.
N-as fi in stare sa apelez la Roscoe. E prieten cu toata lumea. Cucoanele s-ar i ngrozi daca...
E meseria lui, Lillian.
Totusi, nu insista. Barana nu acceptase nici in ruptul capului sa-l implice pe M os Tumbleweed. Si nu avusese mai mult succes nici in a o convinge sa angajeze un detectiv adevarat.
Lillian se apleca spre el.
M-am gandit la o pista.
Tucker facu un efort sa nu-si dea ochii peste cap.
O pista?
Sotul lui Bernice, Dumnezeu sa-l odihneasca, era un mare jucator. Murea dupa cai ni. Si se descurca destul de bine, din cate-mi amintesc. Poate ca Bernice a luat -o pe urmele lui. Poate s-a incurcat cu un agent de pariuri.
Se incrunta.
Betty Louise e o bleaga si ar face tot ce i-ar spune Bernice, dar Minerva... cla tina ea din cap. Pe-asta nu pot s-o inteleg. In afara de bingo, nu prea le are p e astea cu jocurile. In plus, ea e pisicareasa.
Tucker isi masa tampla.
Oricum, facu Lillian un gest de dispret cu mana, pista asta merita urmarita. Cre d ca s-au implicat in ceva si, intr-un fel sau altul, s-au intins mai mult decat le ajungea plapuma. Iar acum, se jeneaza prea mult ca sa spuna cuiva. Dar ma te m ca sunt in pericol. Iti spun eu, tipul ala parea amenintator. Sunt convinsa ca nu e de pe-aici.
Orice persoana sub saptezeci de ani nu e de pe-aici.
Fara a-l lua in seama, Lillian parcurse pentru o ultima oara rafturile, apoi inc hise dulapul, isi scoase ochelarii si se intoarse din nou spre el.
Ai sa te descurci.
Ce te face sa crezi ca-si vor deschide sufletele in fata mea?
Batrana rase.
Nu te prosti. Subestimezi efectul unor maini barbatesti puternice asupra trupulu i femeiesc gol. Unele dintre femeile astea n-au mai fost atinse de mana unui bar bat de peste un deceniu.
Tucker gemu incet, simtind inca un nod in stomac.
Nu-ti mai face griji. Urmareste banda, fara lumanari si Bolero, si-au sa-ti mana nce din palma.
Ce-am mai ras.
Lillian il masura scurt cu o privire taioasa.
De fapt, mai mult ma ingrijoreaza infarcturile, decat fracturile de coaste.
A, deci acum tipul trecut de prima tinerete a devenit un mascul sexy?

Asculta, daca esti burlac si respiri fara ajutor din afara, pentru ele nu esti t recut de prima tinerete.
Tucker fu scutit de necesitatea unei replici, cand din interfon se auzi un parai t.
Tucker, ti-a venit optul si jumatate.
Ce-i venise? O, nu. O clienta. Avea o clienta. O privi pe Lillian cu groaza nedi simulata.
Am un opt-jumate?
Cu o licarire in ochii ei albastri, matusa sa ii raspunse:
Asa se pare.
Il impinse in umar, aproape scotandu-l cu forta din mica incapere.
Du-te.
Tucker incerca sa se impotriveasca, dar barana il plesni cu planseta.
Au! isi freca el dosul, pornind insa pe culoar.
Si, Tucker?
O privi incruntat.
Ce?
Fa-le praf, scumpule.
Nu-i deloc de ras.
Injura printre dinti. In ce naiba se bagase? Se intreba daca nu cumva ar fi fost mai bine sa nu insiste atat de tare sa lucreze sub numele sau adevarat. Dar... "Lance"? Si-acum il mai treceau fiorii.
Si sa stii ca m-am razgandit, in legatura cu mostenirea aia! ii mai striga el.
Singurul raspuns al batranei fu un hohot de ras.

Lainey isi potrivi mai strans prosopul deasupra sanilor si incerca sa gaseasca u n mod gratios de a se urca pe masa de masaj, expunandu-se la minimum. In camera era cald, ardea o lumina blanda, iar aroma exotica de uleiuri incalzite se combi na cu muzica de jazz transmisa incet prin statie, pentru a crea o atmosfera rela xanta. Nu era deloc ambianta clinica pe care si-o imaginase. Rase de sine insasi . Venise acolo sa fie rasfatata, nu examinata. Daca putea trece peste sentimentu l de a se expune, avea sanse chiar sa se simta bine.
Nestiind ca peste cateva minute urma sa fie si mai expusa, apuca strans nodul pr osopului roz-coral, isi apasa cealalta palma peste capatul care abia ii ajungea mai jos de fund si se impinse de-a lungul mesei acoperite cu panza de in. Nu exi sta nici un scaunel, ca sa urce mai usor. Hmmm.
In asemenea conditii, gratia miscarilor si minima dezvaluire ajungeau sa se excl uda reciproc. Avea nevoie de o treapta. Stranse si mai tare ambele capete ale pr osopului, privind masa tapitata, inalta pana la nivelul soldurilor.
Mi-ar trebui trei maini.
O poti folosi pe una dintr-ale mele, ii propuse indatoritor un glas profund.
Cu un tipat infundat, Lainey se rasuci pe calcaie. Barbatul cel inalt care state a in usa era imbracat cu pantaloni albi cu pense si un tricou alb, cu guler mari naresc. Parul sau blond-inchis, des si ciufulit de la natura, si ochii albastri, ar fi facut-o si pe nevasta lui Mel Gibson sa saliveze. Primul lucru care o fra pa fu faptul ca Irma avea, cu deplina siguranta, dreptate. Nici nu se compara cu Helga.
A doua impresie fu aceea ca el reprezenta adevaratul motiv pentru care cele doua surori conspirasera s-o trimita aici.
Codoase... mormai ea. Credea ca incidentul cu Charlie Kovacs le alungase suroril or Armbruster cheful de imperecheri. Charlie era "tanarul contabil dragut" care tinea seminarii despre impozite la centrul de pensionari si cu care acceptase sa iasa in oras. Avusese ferma convingere ca, daca n-ar fi spus da, surorile putea u gasi un specimen si mai antipatic decat un contabil public acreditat, scund si chel.
Dupa cum reiesise, Charlie era absolut fermecator, si continuasera sa se vada. E ra un om increzator in sine, fara a fi autoritar, iar in preajma lui nu se zarea nici urma de mama, astfel incat Lainey il vazuse ca pe un drum sigur spre reint egrarea ei in viata mondena ca femeie necasatorita. Si nici nu fusese mai mult d ecat atat... pana in ziua cand locuinta scutita de impozite pe care i-o gasise a

fost demascata ca o escrocherie, ceea ce a rezultat in audierea lui Lainey de c
atre Serviciul de Venituri Interne si trimiterea lui Charlie intr-o confortabila
inchisoare de minima securitate. Toata lumea convenise ca, in materie de "barba
ti", exemplare mult mai rele decat Charlie Kovacs cam greu se puteau gasi.
Lainey privi spatele lat si posteriorul perfect format ale barbatului care tocma
i introducea un cartonas cu inscriptia "Ocupat" in suportul metalic din afara us
ii. Omul era un vis erotic care astepta sa inceapa. Si totusi, Lainey stia cu de
plina certitudine ca intr-un fel, cumva, teoria Kovacs era pe cale sa fie contra
zisa. Madelainei Cooper nu i se putea intampla nimic bun.

Precis e insurat, homosexual, sau un ucigas in serie caruia ii place sa omoare o
amenii prin masaj, murmura ea.

Barbatul intra in camera.

Ma scuzati, ce-ati spus?

In clipa cand auzi tacanitul slab al usii inchizandu-se, temperatura din camera
deveni, din potrivit de calda, neplacut de fierbinte.

Intrucat Lainey nu-i raspunse imediat, barbatul continua:

N-am vrut sa va sperii. Am ciocanit. Probabil n-am batut destul de tare.

Nu exista nici un lucru pe care omul acela sa nu-l poata face destul de tare. Im
aginile inspirate de acest gand ii uscara gatlejul. Rezista, Lainey. Fii tare. A
minteste-ti de Charlie. Aminteste-ti de Conrad. Iar daca nici asa nu reusesti, a
minteste-ti de mama lui Conrad. Se indrepta de spate, in timp ce prin minte ii t
recu o imagine cu privirea incruntata dezaprobator a Agathei.

Cred ca nu esti tipul cu prosoapele sau, aa, baiatul cu samponul.

Barbatul zambi.

Sunt Tucker, maseurul dumneavoastra. Si nici nu va pot spune cat de usurat asta,
incantat sunt ca va vad.

Cand Lainey isi stranse mai bine prosopul pe trup, maseurul cobori un moment pri
virea, dupa care se grabi s-o ridice din nou.

Adica, nu sa va vad, la propriu. Sa va servesc, vreau sa spun.

Dandu-si seama ca nu imbunatatea cu nimic situatia, renunta si ridica din umeri,
cu un aer mult prea fermecator. Facand un pas inainte, ii intinse mana.

Tucker Morgan, incantat de cunostinta.

Lainey era gata sa jure ca rotulele i se lichefiasera. Se rezema de masa.

Si eu sunt incantata de cunostinta.

Prea incantata, judecand dupa vesela hula pe care o dansau hormonii ei in acel m
oment. Privirea i se indrepta spre mana lui. Era lata si bronzata, cu degete lun
gi, ce pareau peste masura de capabile. Si, in mai putin de un minut, aveau sa-i
cutreiere tot trupul.

Trupul ei gol, uns cu ulei.

Incerca sa respire mai superficial. Nu-i folosi prea mult. Pana si chipul de cos
mar al Agathei ii disparu din minte. Nu putea face asa ceva, nici chiar pentru c
ele doua gemene. Oricat de bune-i erau intentiile, trecuse mult timp de la avent
ura cu Charlie. El avea sa inceapa s-o maseze, ea urma sa-nceapa sa geama, el sa
-si coboare mainile tot mai mult... Nu, nici gand. Nu mai facuse asa ceva niciod
ata in viata ei, dar era destul de sigura ca zvarcolelile nu constituiau un comp
ortament acceptabil in timpul masajului. Ceea ce oricum nici nu mai conta, pentr
u ca acum nu mai avea cum sa incerce un mod de a se urca gratios pe masa.

Eu, aa...

Se intrerupse, la auzul sunetului ingrosat al propriei sale voci, trase aer in p
iept ca sa-si revina, dupa care apuca si mai strans prosopul, cand acesta incepu
sa alunece.

Asculta, uite ce se-ntampla: nu ma indoiesc ca esti minunat de...

Tucker isi lasa mana sa cada pe langa trup.

De fapt, sunt ingrozitor de nervos. Asta-i prima mea zi de munca. Esti prima cli
enta.

El era nervos? Of, nemaipomenit.

Eu sunt prima?

De ce aceste cuvinte o strabateau cu fiori pe toata suprafata pielii? Nu, nu, ni
ci sa nu te gandesti, Lainey. Ignorandu-si cu fermitate hormonii, care oricum er
au prea ocupati sa planuiasca un ditamai bairamul in extremitatile ei inferioare

ca s-o mai asculte, isi indrepta sira spinaii, la propriu si la figurat.
N-o lua ca pe ceva personal. N-are legatura cu nimic din ce-ai spus sau ai facut , dar de fapt cred ca n-am nevoie de nici un masaj.
Paru... usurat. Nici suparat, nici jignit. Usurat. Ar fi trebuit sa se simta si ea mai bine. Si nici vorba. Ba chiar, ii cauza o stare... rebela. Sfidatoare.
Inceteaza imediat, isi impuse ea. Era exact momentul cand trebuia sa devina stap ana pe situatie si sa gandeasca limpede, nu sa arunce pe fereastra orice prudent a. Daca exista o proba olimpica de aruncare a prudentei, ar fi castigat medalia de aur de mai multe ori la rand. Printre altele, aceasta atitudine o facuse sa s e marite, sa divorteze, sa fie anchetata si aproape inchisa. Iar acum, se pregat ea sa-i tranteasca pe cap si un masaj.
Tucker incepu sa se intoarca spre usa. N-o face, Lainey.
Prea tarziu. Aproape ca-i aruncase o provocare. Acele parti ale fiintei ei care erau controlate de hormoni o indemnau sa nu se lase.
Dar, daca tot sunt aici, ce mama dracu'.
Auzind-o, Tucker se rasuci, cu o expresie in care se amestecau surprinderea si g roaza. Picanteria componentei de groaza fu aceea care o determina sa dea drumul capatului inferior al prosopului, saltandu-se prin forta bratelor pe marginea me sei. Reusi atat de bine, incat puse picior peste picior si declara:
Si pentru mine esti primul.

Capitolul 2

Tucker isi drese glasul si traversa camera, ocolind masa si clienta in drum spre caruciorul aranjat cu grija din capatul opus. Nu-si desprindea ochii de sticlel e cu lotiuni... si nici de picioarele ei. Picioare pe care in curand avea sa le frece cu ulei fierbinte.
Nu se innebunea dupa uniforma impecabila pe care Lillian insistase s-o poarte, d ar cel putin avea pantaloni pensati. Nu trebuia sa fie profesionist pentru a sti ca nu se cadea ca un maseur sa devina tare ca piatra in timp ce lucra. Desigur, tipul de pe videocaseta lui Lillian putea face exceptie de la regula, dar acela nu parea sa fie platit pentru ceea ce facea. Tucker isi inabusi un geamat.
Lua o sticla de ulei.
Intinde-te, ce mai astepti?
Lainey incepu sa se lase pe spate.
Pe burta, adauga el grabit, intorcandu-se cu spatele. Anunta-ma cand esti gata.
O asculta in timp ce se instala, incercand zadarnic sa nu-si imagineze procedura .
Sunt gata.
Facandu-si curaj, se intoarse. Singura multumire pe care o avu fu aceea ca Laine y isi tinea capul rezemat pe brate, cu fata in directia opusa lui. Restul faptur ii i se infatisa in toata splendoarea curbelor sale acoperite cu prosopul flausa t. Acesta ii cobora neted peste partea dinapoi a coapselor, accentuandu-i arcuir ea usoara a spinarii. Marginea de sus se oprea imediat deasupra coastelor, lasan d sa se vada pielea fina de pe spate si umeri, care statuse la soare doar atata cat sa arate ca si cum ar fi fost unsa cu miere.
In palma i se scurse putin ulei cald. Isi mai inghiti un geamat, relaxandu-si ma na cu care storcea butelia de plastic. Parul lui Lainey era strans intr-o claie de bucle castanii precum ciocolata; lumina difuza se rasfrangea cu reflexe aurii blande despre care Tucker se indoia ca ar fi fost opera cuiva din capabilul per sonal al lui Lillian. Degetele i se stransera iarasi pe sticla, stapanindu-si ne voia de a intinde mana si a-i scoate agrafele din par, pentru a-si satisface nea steptata nevoie de a descoperi cum aratau acele unde matasoase revarsate peste u merii si gatul ei suplu.
Lainey alese tocmai acel moment pentru a intoarce capul spre el.
Totu-i in regula? intreba ea, cu un zambet orbitor.
Tucker puse brusc sticla la loc pe tablia caruciorului, inainte de a o improsca pe Lainey cu tot continutul cald si cleios al acesteia. Analogia nu-i scapa neob servata.

Absolut, raspune el, afisand un zambet vesel. Intinse o mana sub masa dupa un ce arsaf alb si il arunca peste ea, acoperind-o de la jumatatea spatelui pana la ce a a coapselor.

Lainey isi rezema capul la loc, din nou cu fata in directia opusa.

Nu-mi vine sa cred ca fac asta.

Zambetul lui Tucker se destinse, o idee mai firesc. "Nici mie", raspunse el in g and. "Cel putin, nu ca un profesionist."

Ai vreo problema cu spatele sau gatul, despre care ar trebui sa stiu? o intreba el, simtindu-se putin mai relaxat. Ceva din tonul ei, o urma a incertitudinii di nainte, poate, ii readuse intrucatva autocontrolul.

Nnt, sunt in cea mai buna forma.

Cu siguranta, asa i se parea si lui, reflecta Tucker, in tacere. Lua sticla, isi stoarse in palme putin ulei si incepu sa-si frece mainile, infiltrandu-si-l in piele. Nu era decat o slujba ca oricare alta. Ar fi trebuit sa se considere un s mecher baftos, ca avea la dispozitie pentru practica un trup tanar, cu oase soli de. Amintindu-si instructiunile de pe caseta video in fond, Shiatsu era Shiatsu, nu? intinse mainile spre umerii ei.

E nevoie sa scoti prosopul? intreba Lainey, fara sa se intoarca.

Mainile ii incremenira la un centimetru de pielea ei.

Pai, stii, avand in vedere ca esti pentru prima oara aici, si-asa mai departe, n -as vrea sa te simti stanjenita.

Ma rog, este o senzatie putin cam stranie, confirma ea, parand mai usurata. Dar nu ma jenez atat de tare pe cat ma asteptasem.

Rase usor.

Cred ca esti bine crescut. Ce rost au pudibonderiile prostesti, nu? In fond, est i profesionist.

Tucker inghiti in sec. De-ai sti numai.

Nu voi face decat sa inchid ochii si sa ma las in seama mainilor dumitale capabi le.

Asta le puse capac la toate. Tucker isi retrase din nou mainile capabile. Nu put ea continua. Indiferent ce si-ar fi spus sau ce i-ar fi spus ei nu era profesion ist, si chiar daca s-ar fi putut preface, la nivel functional, mai mult ca sigur ca pe plan personal nu era capabil.

Asculta, poate ar fi mai bine sa...

Nu, serios, scoate-l si gata. Vreau sa zic, cearsaful ramane pe mine, nu?

Exact, raspunse el, dupa care isi drese glasul prea ragusit.

Intinse mana dupa prosop.

Ridica-te putin.

Lainey se supuse. Ii desprinse prosopul de pe spate si il scoase, atent sa tina fix pe masa cearsaful, cu mana cealalta.

Si, adauga ea cu sinceriate, in timp ce-si lasa capul la loc pe brate, nu-ti fac e griji. Stiu ca s-ar putea sa fii putin cam nervos, intrucat te afli pentru pri ma data aici, dar nici eu nu mi-am mai facut masaje pana acum, asa ca oricum nu voi sti daca gresesti cu ceva.

Tucker ii privi trupul acoperit partial. Felul in care cearsaful i se drapa pest e toate curbele, contrastul accentuat intre albul panzei si pielea aurie neteda, sugestia sanilor gingasi apasati pe masa...

Profesionalismul nu figura pe lista sentimentelor care-l incercau in acel moment .

"E ridicol" isi reprosa el. Se aparase de unele dintre cele mai seducatoare feme i de pe planeta si facuse schimb de intimitati diverse cu multe altele dintre ca re destule nici macar nu vorbeau aceeasi limba cu a lui si niciodata nu se mai s imtise atat de rascolit de o femeie.

O putea pune pe seama lipsei de companie femeiasca, de orice fel, din ultima vre me. Dupa inmormantare, printre toate deciziile determinate de moartea lui Pete, care-i schimbasera viata, femeile nu-l mai prea interesasera. Nici nu planuia ac est lucru, pentru un timp, cel putin pana isi clarifica vreo cateva lucruri.

Acum, insa, nu incapea nici o indoiala ca i se trezise interesul. Totusi, fata d e ce anume? Asta era intrebarea la care nu gasea raspuns. Si nici n-avea sa gase asca. Nu era momentul, indiferent ca avea sau nu ocazia.

Cu o concentrare reinnoita asupra problemei pe care o avea literalmente in mana, indrepta cearsaful si incepu sa-i maseze umerii. Faptul ca senzatia delicata a muschilor supli si maleabili sub degetele lui era de ajuns pentru ca tot trupul sa i se incordeze nu insemna ca nu se concentra asupra scopului unic, acela de a duce sedinta pana la capat, a o gasi pe Lillian si a o convinge ca trebuia sa g aseasca o alta cale de a obtine informatiile dorite.
Conversatie. Diversiune.
Si, ce te-a derminat sa vii la masaj? intreba el, prietenos. O ocazie deosebita?
De fapt, gemenele au fost cu ideea.
Degetele lui Tucker ezitara un moment, dupa care isi reluara activitatea pe latu rile gatului ei. Gemene? In sinea lui, rase cu jale. Uita-te la el, ii curgeau b alele dupa femeia asta ca unui adolescent cu cosuri, iar ea era maritata si mai avea si doua gemene. Zau ca ai nevoie de o vacanta, Morgan. Avand in vedere ca p area sa aiba spre treizeci de ani, cel mult treizeci si-un pic, cel mai probabil era ca taticul sa-i fi aranjat acest mic cadou. Se intreba daca taticul era gel os. Spera din toata inima sa nu fie, dupa care se simti si mai mult ca un escroc . Insela o intreaga familie.
Si e mai mult o sarcina de serviciu decat altceva, continua ea, cu vocea mai sca zuta, in timp ce Tucker ii masa gatul.
Mintea lui statea tot la familia fericita care-i acorda mamei o recreatie, numai pentru ca s-o pipaie un tip ce se da drept maseur, conform unui plan prostesc d e-al lui Lillian. Categoric, acela era atat inceputul, cat si sfarsitul. Imediat ce termina sedinta.
La urma urmei, platisera un masaj pentru mamica, iar ea avea sa plece acasa sati sfacuta, chiar daca asta insemna ca trebuia sa-s petreaca urmatoarele trei ore s ub dusul rece. Incepu s-o maseze si mai inversunat.
Cred ca de data asta va trebui sa le iert, spuse ea, dupa care scoase un ofat pr elung care facu pantaloii pensati ai lui Tucker sa se intinda, indiferent cat de profesional isi impunea sa gandeasca.
Nu peste mult, cu vocea ingrosata, aproape somnoroasa, il intreba:
Dar pe dumneata ce te-a indemnat sa te faci maseur? Ai practicat sportul, sau ce ? Pari intr-o forma fizica destul de buna.
O fac, aa, ca pe o favoare. Pentru Lillian. A fost prietena apropiata cu mama me a.
Era destul de rau ca o inducea in eroare cu privire la calificarea profesionala. Se hotarase sa n-o minta mai mult decat trebuia.
Foarte frumos din partea dumitale. Atunci, cred ca ai auzit totul despre Helga.
Helga? Un moment, fu nedumerit, dar apoi repera numele.
A, Helga, da. Fosta maseuza.
Nimeni n-a fost in stare sa-i ia locul.
Inteleg ca era foarte populara. Eu, insa, nu sunt aici decat temporar.
Lainey incepu sa se ridice, intorcand capul, probabil pentru a-l privi, insa el o apasa usor dar ferm pe spate, impingand-o la loc pe masa.
Mare pacat, spuse ea. Cred ca ti-ai forma foarte repede un mare grup de admirato are.
Nu si daca e dupa voia mea. Inainte ca Lainey sa poata cotinua cu intrebarile, T ucker aduse vorba despre ea:
Si dumneata, vii aici cu regularitate? N-as vrea sa par surprins. Presupuneam, n umai, ca toate clientele lui Lillian sunt locuitoare din Sunset Shores.
Si eu locuiesc aici. Stau langa...
Raspunsul i se pierdu intr-un geamat prelung, cand Tucker ii apasa spinarea cu d egetele mari, tragandu-si-le in jos de-a lungul coloanei vertebrale, dupa care r eveni spre umeri, cu o miscare lenta, circulara.
Incep sa cred ca le datorez Idei si Irmei o scuza, spuse ea, cu un oftat de mult umire.
Mainile lui Tucker se oprira, apoi isi reluara grabite activitatea. Ida si Irma? Ce fel de nume erau astea, pentru niste fetite? Cel putin, ii distrasese atenti a dinspre reactia de intarire trupeasca. Se simtea ca la parcul de distractii, i ntr-un carusel care-l arunca incoace si-ncolo, smucindu-i emotiile dintr-o parte in alta.

Se numesc asa dupa niste rude? intreba Tucker, dupa care se dojeni in sinea sa. O fi avut el de furca, dar Lainey suporta admirabil situatia. Nu era nevoie s-o irite, obligand-o sa apere numele de moda veche ale copiilor ei. Trecu la picioare cu masajul.

N-am intrebat, replica ea simplu. Cu ele, ai mare noroc daca primesti macar un raspuns aluziv. Deduc ca inca nu le-ai cunoscut. N-au pierdut vremea, pana sa afle despre dumneata.

Ofta din nou, cand Tucker incepu sa-i manipuleze incet talpile si degetele de la picioare.

Insa, chiar daca sunt nemultumita de ceea ce fac, trebuie sa spun c-am sa te recomand si lor. Esti foarte priceput, domnule Morgan.

Tucker, spuse el, absent.

Voia sa-i maseze copiii? Parea inteligenta si spirituala, fiind de la sine intelles ca avea si un ambalaj superb, dar mai era si sonata.

Aa, nu sunt sigur, incepu el incet, dar nu cred ca Lillian serveste si, aa, generatia tanara.

Generatia tanara? ridica ea capul, rezemandu-se intr-o mana, pentru a-l privi peste umar. Ce vrei sa spui?

Tucker se afla prea departe, spre picioarele mesei, ca sa poata opri alunecarea inceata a cearsafului, dar oricum expresia ei nedumerita ii atrase total atentia.

Copiii dumitale. Gemenele. Nu cred ca aici sunt serviti si copiii.

Copiii me...

Lainey se intrerupse, cand in ochi i se ivi intelegerea, si izbucni in ras. Miscarea suplimentara facu cearsaful sa alunece in jos cu o repeziciune alarmanta. Tucker se repezi spre el, in acelasi timp in care Lainey observa si se rasuci, apucandu-l si ea.

Lainey se alese cu mana plina de panza. Tucker, cu mana plina de... ea. Abia avu timp sa constientizee cadura plina si ferma a sanului si senzatia sfarcului impungandu-i palma, inainte ca exclamatia ei sa-l faca sa-i dea drumul, intorcandu-se cu spatele.

Imi... imi prezint scuzele. Serios. Incercam doar sa tin cearsaful, sa n-alunece pe...

Zau, nu face nimic, raspunse cu sinceritate Lainey, desi vorbea cam cu sufletul la gura.

Tucker ramase intors cu spatele.

M-am acoperit, poti sa te intorci.

Cand se rasuci, o vazu asezata pe marginea mesei, cu cearsaful infasurat pe tot trupul, ca un sarong, acoperind-o pana la genunchi. Parul i se desprinsese din agrafe, revarsandu-se in valuri ondulate peste umeri. Avea o expresie sincera, dar ochii de culoare verde-inchis straluceau de amuzament.

Ei, asa cel putin va fi o premiera memorabila pentru amandoi.

Imi pare foarte rau...

Lainey ridica o mana, dupa care si-o tranti peste piept, de unde cearsaful incepea sa-i alunece iarasi.

Nici o problema, spuse ea, cu obrajii inrosindu-i-se putin, desi radea. Insa e un lucru pe care trebuie sa-l stii. Nu sunt maritata.

La vederea expresiei lui nedumerite, se grabi sa adauge:

Vreau sa spun ca nu am copii. Nici gemeni, nici altcumva.

Tucker refuza sa se gandeasca de ce il inviora atat de mult aceasta veste.

Atunci, cine sunt Ida si Irma?

Doua dintre clientele lui Lillian. Sunt gemene identice. Si mai au si optzeci si doi de ani.

Dupa ce relua rapid in minte schimbul de replici, Tucker chicoti, gadindu-se la conversatia care, fara stirea vreunuia dintre ei, paruse un joc "cine se prinde primul".

Mi-ai facut-o.

Lainey rase si ea.

Fara intetie. Nici un moment nu mi-a trecut prin cap ca ai crede...

A fost vina mea, o intrerupse el ridicand mana, dupa care continua, aparent fara

sa-si poata sterge zambetul de pe buze: deci, ele te-au trimis aici, hmm?
Fu multumit sa vada ca tachinaria lui o facu sa zambeasca.
Apa, aerul si fraierul. Ar fi trebuit sa m-astept.
O spusese in gluma, dar nuanta de vulnerabilitate ii trezi lui Tucker curiozitat ea.
Pentru moment, lasa deoparte intrebarile. Avea de aflat lucruri mai urgente, ca de exemplu numele ei.
Si in ce relatii esti cu gemenele? Stranepoata, nepoata de sora, cum?
A, imi sunt cliente. Ma rog, ale matusii mele Minerva, de fapt.
Vrei sa spui ca esti nepoata Minervei? De la braseria de-alaturi?
Surasul ei se sterse putin, in timp ce-i studia chipul.
In carne si oase. Sunt Madelaine Cooper, dar majoritatea oamenilor ma numesc Lai ney.
Intinse mana, dupa care si-o retrase brusc, ca sa-si tina prosopul.
Scuza-ma
Obrajii i se imbujorara din nou, dar continua neintimidata:
Si, in ciuda planurilor pacatoase ale surorilor Armbruster, sunt incantata de cu nosinta, Tucker. Crede-ma. Si nu-ti face griji, n-am sa suflu o vorba despre...
Ma rog, ce vreau sa spun, n-am sa ma plang. De fapt, continua ea cu un ras nervo s, m-am simtit minunat. Adica, ai niste maini extraordinare si... Vai de mine, g emu ea, lasand barbia in piept.
Amuzat si mai intrigat decat crezuse ca putea fi, o privi cum tragea adanc aer i n piept, pentru a-si regasi calmul, ridicand apoi din nou capul.
Nu vreau sa-ti pun in pericol slujba, spuse ea, cu un calm admirabil. Ai un real talent.
Pe aceste ultime cuvinte, lui Tucker i se paru ca auzea un oftat stapanit, dar c ontinua sa-l framane gandul ca aceea era nepoata Minervei si una dintre putinele persoane care-l cunosteau pe individul cel misterios.

Capitolul 3

Sase dolari livra, Sam? Asta-i hotie curata, protesta Lainey, privind inca o dat a galantarul cu caracude. Poate avea sa aleaga platica. Matusa Minnie n-ar fi fo st deloc incantata.
Cinci nouazeci si noua, o corecta Sam, dupa care, vazand-o cum isi arcuia spranc enele, ridica o mana. Dar, pentru tine, s-ar putea sa fac o reducere speciala. C inci cincizeci.
Lainey ii sustinu cateva secunde privirea sincera, stiind ca mai mult n-avea sa lase din pret. La fel ca ea, Sam era originar din Philly. De cand auzise de la M inerva ca nepoata ei avea acelasi oras de bastina, ii purta lui Lainey o afectiu ne deosebita. Desigur, Sam isi manifesta tandretea in felul sau unic.
Tot hotie se cheama ca e, Sam. As putea sa ma duc la Fred, pe strada cincizeci, si sa...
Escrocul ala nu stie sa deosebeasca un file de rechin de un somon. Sa nu cumperi de la el.
Arata potrivit de indignat, dar lui Lainey nu-i scapa licarirea din ochii lui. S tia sa admire talentele la tocmeala.
Fa bine si cumpara de-aici, altfel am sa-i spun scumpei tale matusi ca nepoata e i ii hartuieste pe cel mai bun furnizor al braseriei.
Lainey isi incrucisa bratele pe piept, distrandu-se de minune.
Cine crezi ca m-a trimis aici?
Sam chicoti:
Si ai invatat cu cei mai buni profesori. Sa nu uiti niciodata.
Crezi ca m-ar lasa? replica Lainey, cu un zambet rautacios. Si acum, in legatura cu caracudele astea subnutrite pe care incerci sa mi le impingi...
Cu ochii licarindu-i, Sam isi sterse mainile pe nelipsitul sau sort.
Cinci dolari in cap. Da' iei si niste platici. Spune-i matusa-tii ca sunt delici oase, umplute cu creveti.
S-a facut. O sa am nevoie de patru livre de creveti tigrati. Si sa nu-ncerci sa-

mi strecori si vreunul din aia mici.
Clatinand din cap, Sam ofta ca si cum ar fi fost teribil de ofensat, apoi se int
oarse spre camera din fund.
  Vin imediat. Ai grija sa nu faci vreo dandana.
Lainey isi dadu ochii peste cap, zambind spre spatele lui care se indeparta. Par
intii ei murisera cand ea avea in jur de douazeci si cinci de ani, astfel incat
Conrad si mama lui ramasesera singurele ei legaturi cu orasul natal. Desi nu-i e
ra dor de oamenii pe care-i lasase in Philly, lui Lainey ii lipsea orasul propri
u-zis. Mirosurile, sunetele, culoarea si vibratia lui. Sam ii restituise o parte
 dintre ele. Fie si numai pentru acest lucru, i-ar fi platit cei cinci dolari si
 nouazeci si noua de centi pe jumatatea de kilogram. Evident, mai curand ar fi m
urit decat sa i-o spuna.
Zgomotul unor aplauze incete din spatele ei o facu sa se intoarca.
  Tucker.
La salutul ei nu tocmai entuziast, Tucker raspunse inclinand scurt capul.
  Madelaine. Dupa cum l-ai invartit pe batranul Sam, as jura ca esti nepoata lui L
illian, nu a Minervei.
  Lainey, il corecta ea automat, nu prea surprinsa ca-l vedea. Avusese presimtirea
 ciudata ca urma sa apara, la un moment dat. Totusi, se mira ca nu-i simtise pre
zenta in spatele ei. Tocmai intensitatea acestei senzatii o facuse sa intoarca t
oata dupa-amiaza capul.
Isi alunga cu hotarare toate amintirile imbatatoarei dimineti petrecute la mult
prea dispusa discretie a acelor maini talentate. Totusi, placerea retraita o ump
lu toata cu piele-de-gaina. Spera ca Tucker sa nu observe. Intr-o viata marcata
de alegeri impulsive, Tucker Morgan era o alta decizie proasta asteptand sa fie
luata. Dar nu si de data asta. Nu de ea.
Ii adresa un zambet pe care-l spera sigur de sine si nu exagerat de prietenos.
  Ce te aduce la Sam?
  Tu.
Niciodata nu mai auzise o asemenea intensitate comprimata intr-un singur cuvant
scurt. Inima ii sari peste o bataie, fara permisiunea ei. Ar fi trebuit sa se as
tepte la abordari directe din partea lui, dar recunoscu in sinea sa ca nici un f
el de pregatiri in avans nu i-ar fi produs o reactie asa de prompta. Conrad si C
harlie dovedisera cu prisosinta ca trebuia sa-si infraneze impulsurile, nu sa si
 le incurajeze. Dupa despartirea de Charlie, jurase sa chibzuiasca intotdeauna t
emeinic si rational, fara sa se mai repeada. In dimineata asta avusese o mica sc
apare, dar acum revenise, cu hotarare, pe drumul cel drept.
Isi arcui buzele intr-un zambet acru.
  Ce direct ma iei. Sau ai o scuza convenabila?
  Am nevoie de vreo scuza? riposta el, propriul sau zambet dand clar de inteles ca
 se distra copios.
La fel se distra si ea. Simtea ca drumul devenise o idee mai nesigur. Mai repede
, Sam, il implora ea, in tacere, calc pe un teren periculos.
  Cred ca nu. Vorba aia, arata ea vesela spre interiorul magazinului lui Sam: e o
piata libera.
Privirea lui ramase neabatuta.
  Dar te-ai simti mai bine daca as inventa una, nu-i asa?
Incercarea de a-l invinge pe Tucker cu propriile lui arme era in cel mai bun caz
 cutezatoare.
  Probabil, spuse ea. Cred ca viata ar fi mai usoara daca oamenii si-ar exprima ma
i direct dorintele. Din cate am trait eu, de obicei se intampla tocmai invers, s
i cu toate ca incerc sa progresez, inca mai sunt ocazional vinovata de acelasi l
ucru. Dar, in spiritul auto-imbunatatirii, voi mai da un exemplu, chiar acum. Sp
une-mi, domnule Morgan, ce anume doresti de la mine?
Tucker batu incet din palme.
  Nu-i rau, ca inceput. Si mai pareai si atat de pudica. Frumos lucrat.
  Soacra mea s-ar urca pe pereti, sa afle ca ma considera cineva pudica. In ciuda
incercarilor ei exhaustive de a ma modela, a jurat ca "pudic" e un adjectiv care
 nu poate fi folosit niciodata asociat cu Madelaine Marie Maitland.
In locul chicotitului la care se asteptase Lainey, privirea lui deveni si mai pa

trunzatoare. Ar fi fost gata sa jure ca simtea tensiunea crescuta din atmosfera.
Mirosul de peste, isi spuse ea. Emanatiile toxice ale pestelui.
Parca spuneai ca nu esti casatorita.
Nu sunt, raspunse ea, revenind cu atentia la crustaceele in dungi albe si negre.
Am divortat. Din nou sunt vechea si simpla Lainey Cooper.
Nu ai nimic simplu. Si esti modelata de minune, daca vrei sa-mi stii parerea. Probabil ca fosta ta soacra nu e o judecatoare de caractere prea rafinata.
Imaginea expresiei ingrozite care ar fi deformat infatisarea mandra si manierata, intretinuta atat de scrupulos de Agatha Maitland, la auzul unui asemenea verdict personal, o facu pe Lainey sa-si inabuse un hohot de ras. Neluand in seama complimentul, dar intrigata de siguranta cu care isi pronuntase Tucker sentinta, abandona fascinatia la adresa crevetelor. Isi indrepta spatele si se intoarse.
Si ar trebui sa presupun ca dumneata esti?
A fost, mai mult sau mai putin, meseria mea.
Cunoaserea caracterului unei persoane iti influenteaza modul de a o masa, domnule Morgan?
Tucker. Si nu ma refeream la masaje. }i-am spus, ai fost prima mea clienta. Dintotdeauna. Este o, aa, schimbare recenta de cariera in viata mea.
Ai dreptate, te afli aici ca s-o ajuti pe Lillian.
Schimbul de replici cu Tucker putea fi la fel de distractiv pe cat era cu Sam, atata vreme cat nu-l lua prea in serios. Desi adrenalina care-i pompa prin vene in acel moment ii crea o senzatie cu totul diferita de satisfactia economisirii unui dolar la livra de caracuda.
Si inainte ce cariera ai avut, care-ti cerea sa emiti judecati la minut despre caracterele oamenilor?
Zambetul lui era intru totul prea dezarmant. Lainey simtea ca drumul o lua in panta si se straduia sa tina bine de volan. Desi, sustinea mica ei voce interioara, daca Tucker venise in oras doar pentru un timp, ce rau putea fi intr-un mic si simplu flirt?
Simplu? Isi inabusi un chicotit auto-ironic. Nu trasese mai adineaori concluzia ca nimic nu putea fi simplu, nici in flirturi, nici in orice altceva, cand era vorba de Tucker Morgan? Privirea i se abatu fugar spre rechinul impaiat de pe peretele din fund. Un memento foarte vizual, ca sa nu mai spuna cat de oportun aparut, al motivelor pentru care nu era bine sa se joace cu pestii cei mari.
S-ar putea spune, cred, ca am fost bodyguard profesionist, raspunse el.
Bodyguard? Cum nu se poate mai bine! zanganira hormonii ei. Si mintea o trada, proiectandu-i secvente color cu Kevin Costner si Whitney Houston, in timp ce Lainey derapa spre marginea drumului, scapand volanul de sub control. Isi incrucisa bratele peste sanii deveniti dintr-o foarte sensibili si, dupa toate probabilitatile, extrem de batatori la ochi.
Bodyguard?
Facu o incercare discreta de a-si inghiti nodul din gat.
Garda de corp, deci?
Gasi ca era imposibil sa nu contemple corpul cu ajutorul caruia le protejase pe ale altora. Ochii lui albastri licareau, cand ai ei regasira drumul spre chipul lui. Nu avea cum sa-si ascunda roseata imensa pe care o simtea strecurandu-se in sus pe gat.
Mhm, facu Tucker. Cu plata si toate formalitatile.
De ce ai renuntat? Vreau sa zic, de ce ai trecut de la protejarea corpurilor la masarea lor?
Putea fi doar o iluzie, insa ochii lui parura sa-si piarda o parte din stralucire, iar zambetul arata dintr-o data cam fortat, mai putin natural.
Iarta-ma, se grabi ea sa adauge. Nu e treaba mea.
Tucker ridica din umeri, cu unda de ezitare disparuta.
Ma rog, ai vrut sa stii, ai intrebat. M-ai luat direct, nu?
Uneori, confund atitudinile directe cu lipsa de politete.
Iar ne-am intors la problema pudorii. Poate ca de-asta i-a fost atat de greu fostei tale soacre sa-ti transmita conceptul.
A, pentru ea lipsa de politete era o adevarata stiinta. Dar reusea s-o manifeste atat de manierat, incat putini erau cei care ar fi indraznit s-o ia la rost.

Inteleg ca te-ai numarat printre acei putini.
Lainey rase scurt.
Intr-adevar. Una dintre cei putini, mandri si dezmosteniti.
Pari sa te descurci de minune fara formidabila familie Maitland.
E o chestiune de opinie, replica ea neguros, apoi zambi. Totusi, cu tine sunt in tamplator de acord. Voi trece peste faptul ca nu ma cunosti foarte bine.
Ceea ce ne aduce la vechea intrebare. Sau ar fi mai bine s-o numim cerere directa?
Ochii ei se ingustara.
Si anume?
M-ai intrebat de ce ma aflu aici. Sunt aici fiindca nu te cunosc foarte bine si as dori sa remediez situatia.
Ridica mana, preintampinandu-i raspunsul.
Stiu ca esti ocupata, de-asta am venit la magazinul lui Sam.
Ca sa ma cunosti mai bine in timp ce cumpar peste?...
Se intrerupse, in timp ce-i venea alta idee.
Si de fapt, cum ai stiut ca aveai sa ma gasesti la Sam?
I-am mentionat lui Lillian ca aveam de gand sa trec pe la Minerva, la pranz, iar in decursul conversatei ea mi-a pomenit ceva despre faptul ca azi cumperi peste de la Sam.
Nu era tocmai adevarat dar, una peste alta, Lillian era sursa lui de informatii despre Sam, asa ca nu se simtea chiar ca un mincinos ordinar.
Deci, ai venit aici ca sa... ce?
Ca sa te interoghez despre relatia ta cu un babat care pare sa fie implicat in niste afaceri necurate cu matusa ta. Acesta ar fi putut sa fie raspunul direct, dar Tucker era destul de sigur si ca nu i-ar fi obtinut informatiile de care avea nevoie. Si, daca tot hotarase sa fie sincer, cel putin fata de sine insusi, nu era singurul motiv pentru care o urmarise pana acolo. Pur si simplu, Lainey Cooper ii placea. Mult.
Ca sa petrec putin timp liber cu o femeie care ma intriga. Cum ti se pare, ca proba de sinceritate si stil direct?
Adauga repede:
Fara formalisme, Lainey. In fond, suntem in piata de peste.
Dar nu exista vreun cod profesional, sau asa ceva, in legatura cu relatiile dintre maseurii profesionisti si clientii lor?
Adica, a se imprieteni in afara programului?
Incepea sa-si doreasca sa nu fi acceptat nici in rupul capului s-o ajute pe Lillian, si cu atat mai putin in rolul de maseur. Era abia prima zi si deja se incurca prea mult in itele inselatoriei. Desigur, altfel n-ar fi cunoscut-o pe Lainey sau, cel putin, nu in imprejurari atat de interesante.
Tucker habar n-avea care era codul deontologic al maseurilor.
Planuiai sa-ti programezi sedinte regulate cu mine?
Nu, de fapt nu planuiam deloc sa...
La vederea expresiei lui prefacut-lezate, se grabi sa adauge:
Nu vreau sa spun ca n-ar fi minunat. In fond, ti-am marturisit cat de mult mi-a placut.
Daca era posibil, gatul i se inrosi si mai intens. Gemu, apoi isi muta privirea. Lui Tucker i se paru c-o auzi murmurand ceva din care intelese doar cuvintele "putin spus", in timp ce se intorcea cu spatele spre el.
Lainey, spuse el cu blandete. N-am vrut sa te pun intr-o situatie jenanta. Daca te ajuta cu ceva, ti-as putea explica foarte amanuntit ce impresie mi-a facut sedinta noastra de dimineata.
Sau, la o adica, impresia pe care i-o facea intalnirea din acel moment, adauga el in gand.
Nu, serios, nu e necesar, trase ea aer in piept, retragandu-se cu cativa pasi, pana cand o opri galantarul cu peste. Vreau sa spun ca, fie si daca nu te voi mai intalni niciodata pe plan profesional, nu cred ca... se cuvine ca eu... ca noi sa...
Te-ai simti crispata, intalnindu-te cu mine, din cauza conditiilor in care te-am cunoscut, asta-i ideea?

Lainey ofta cu usurare.
  Exact asta e.
Rase jenata, dar Tucker observa ca se relaxase.
  Ma bucur ca ai inteles.

* * *

Peste zece minute Tucker iesea din magazinul lui Sam, cu o jumatate de kilogram de creveti tigrati mijlocii, la un pret foarte avantajos. Ii lasase in urma pe f emeia care, oricat se admonesta in sinea lui, il fascina de mama focului, si pe pravalierul bagaret despre care era gata sa parieze ca se bucura de o mare popul aritate intr-un oras plin de cucoane a caror distractie favorita era, fara indoi ala, barfa. Ofta. La naiba, probabil ca, pana la apusul soarelui, Sam avea sa-i declare casatoriti si cu trei copii.

Cand ajunse la usa din spate a braseriei, Lainey aproape ca se impiedica de bast onul Idei. Plasa cu caracude se clatina precar deasupra cutiei grele de carton, plina cu gheata si fructe de mare, pe care i-o impachetase Sam. Se chinui sa int re pe usa, abia reusind sa ajunga pana a tejghea.
  Ei, era si timpul, spuse Irma, asezata pe taburetul de langa usile batante care dadeau spre salonul din fata al braseriei.
  Ia-ia, Irma! interveni Ida, sunetul vocii ei localizand-o pe scaunul metalic de langa usa din dos.
Cu un mormait, Lainey salta cutia pe tejghea, apoi se intoarse spre cele doua ge mene, inlaturandu-si parul de pe frunte.
  Doamnelor, le saluta ea. Domnule Max, adauga, dand din cap spre catelul care o p rivea din geanta Irmei, ca sa mai traga de timp. De ce nu sunteti in fata, ca sa va savurati cafeaua si placinta?
De parca n-ar fi stiut. Amanase cat de mult putuse, pierzandu-si timpul pe care nu-l avea, cu speranta ca pana acum aveau sa se lase pabugase. N-ar fi trebuit s a fie atat de naiva. Nu-i fusese de-ajuns pentru o zi calvarul de a avea de-a fa ce cu Tucker si inca, de doua ori?
Le privi expresiile hotarare. Se parea ca nu.
  O bucatica de placinta daca mai mananc, va trebui sa ma-ntorc la sedintele de ae robic Senior Stomp ale lui Bunny Macafee, boscorodi Irma. Doamne, nu pot s-o suf ar pe femeia aia. Si-ar fi cazul sa-i spuna cineva ca e de-a dreptul dezgustator s-o vezi pe una de varsta ei aratandu-si picioarele invelite in spandex.
  Cred ca tu i-ai si spus-o, interveni Ida. Chiar inainte de a te fi dat afara din clasa pentru nesupunere.
Irma fornai pe nas.
  Trebuia sa se faca sergent in armata. Ma mir ca inca n-a cazut nimeni mort acolo , de inima.
  Sedintele ei nu-s chiar asa de istovitoare, replica Ida.
  Eu vorbeam de suprasarcina de zaharina.
Se intoarse spre Lainey, care facea eforturi sa nu rada.
  Ai auzit-o? Parc-ar fi zana dulciurilor tratata cu heliu.
Lainey o cunoscuse pe Bunny. Era vag prietena cu Minerva si clienta a lui Lillia n, trecand uneori pe la braserie. Iar in cazul de fata, Lainey ii dadea dreptate Irmei. Bunny avea o voce ascutita ca a lui Minnie Mouse si era o maniaca a rena sterii prin fitness, care nu pierdea nici o ocazie de a-i tine lui Lainey predic i despre dezastrele gramelor de grasime. Aproape o acuza pe Minerva ca asasina p opulatia din Sunset Shores, pentru ca nu facea nici o modificare in menu. Matusa Minerva o refuzase demult, dar Lainey se afla in oras de mai putin de-o luna ca nd Bunny se napustise asupra ei ca un vultur la o jivina strivita pe sosea. Bine cuvatata fie inima buna a Minervei, insa Lainey nu stia cum era in stare s-o sup orte pe individa aia.
  Am auzit-o, ii spuse ea Irmei. Si sunt intru totul de acord cu dumneata. Desi tr ebuie sa-i recunosc o calitate.
  Care? intrebara simultan gemenele.
  Arata mai bine in dres decat mine.

Irma pufni.
  Asta, numai fiindca i-a smuls lui Lillian numele chirurgului ei plastic. Ma mir ca ala nu s-a retras din activitate, sa traiasca pe picior mare numai din banii de la ea.

Capitolul 4

Fara tragere de inima, Tucker deschise usa braseriei. Discutia sa cu Lainey in d upa-amiaza zilei precedente, nu decursese tocmai conform planului. Dar, in fond, cand era vorba de matusa Lillian, rareori se intampla asa ceva.
Scoase un mic oftat de usurare cand zari in spatele tejghelei o femeie mai varst nica, probabil Minerva. Poate ca zeii se indurasera de el, facand ca Lainey sa f ie plecata dupa cine stie ce provizii.
  Ei, buna ziua, il saluta cu caldura Minerva. Era scunda si agreabil-trupesa, int r-un mod care spunea multe despre talentele ei culinare. Parul brunet, doar vag varstat cu argintiu, ii statea strans inr-un coc voluminos, si purta o rochie al bastra simpla, cu sort alb legat pe deasupra. Il primi cu zambetul pe buze, in t imp ce termina de aranjat felii de tort pe un piedestal cu platouri, de moda vec he. Avea o dara de faina pe obraz, iar pe pieptarul sortului, o pata ce parea gl azura de ciocolata.
Cu totul diferita de matusa Lillian, reflecta Tucker. Minerva arata ca o bunica tipica. Genul de femeie, probabil, care le dadea de mancare tuturor cainilor vag abonzi. Genul care avea sanse sa creada pana si cea mai cusuta cu ata alba poves te. Genul de femeie care putea fi atrasa intr-o escrocherie fiindca era prea bun a la inima ca sa vada minciunile, in locul adevarului.
De fapt, nici nu stiuse la ce sa se astepte. Istorisirile lui Lillian din ultimi i cativa ani nu-i lasasera o impresie permanenta in fisierele memoriei. Acum isi dadea seama ca, din moment ce Minerva era cea mai apropiata prietena a lui Lill ian, prevazuse o femeie mai... in fine, mai asemanatoare cu matusa Lillian. O si ngura privire era de ajuns pentru a sti ca avea de-a face cu un caz real de atra ctie a contrariilor. Nu era nevoie de investigatii detectiviste pentru a inteleg e de ce era Lillian atat de ingrijorata. Minerva era o fraiera cu patalama la ma na, invitand pe oricine s-o traga pe sfoara.
Tucker nu stia daca sa geama, ca efect al portiei suplimentare de vinovatie, sau s-o imbratiseze consolator pe Minerva, spunandu-i ca avea sa le rezolve el pe t oate. Imboldurile de a le face pe amandoua erau la fel de puternice. Se multumi sa gaseasca un loc la bar si sa ceara o cafea.
  Amara? intreba ea, amabila. Sau preferati dulce?
Ava ochii caprui, observa Tucker spre deosebire de ai nepoatei sale. Isi amintea cu o limpezime tulburatoare ochii aceia verzi, spuziti cu auriu. Ochi de pisica .
  Mai bine amara, raspunse el clipind, pentru a si-o alunga din minte pe Lainey.
Minerva il mai studie o secunda, dar ochii ei scaparatori nu dezvaluiau nimic al tceva decat o ospitalitate cordiala.
Si ce altceva se mai citea in ei? se intreba el, cu dezgust. Ca-si dadea seama c um il facea sa se foiasca pe scaun un singur gand la nepoata ei? Cobori privirea , putin cam prea grabit, in timp ce Minerva impingea in fata lui cana mare, de c eramica. N-avea nici un rost sa riste. O singura bagareata era de ajuns. O fi ar atat Minerva ca o bunicuta buna la inima, dar Tucker nu se indoia ca in trupul e i exista mai mult de o singura celula pusa pe asemenea combinatii. Avea o nepoat a nemaritata. Amestecul in vietile altora era de la sine inteles.
  Dumneata trebuie sa fii Tucker, spuse ea, in timp ce stergea tablia tejghelei. M a intrebam daca ne vei face o vizita.
Prudent, ridica ochii, dar expresia Minervei era absolut nevinovata.
  Abia ieri am inceput sa lucrez.
Ar fi trebuit sa astepte un moment cand braseria era mai plina. Acum, el era sin gurul client. Putea sa jure ca taburetul i se incalzea din ce in ce, sub privire a neabatuta a Minervei.
  Si presupun ca esti deja ocupat, replica ea, cu buna dispozitie. Cel putin, daca

e s-o cred pe Lainey. A spus ca le vei face pe doamnele de la noi sa uite cu to
tul de Helga.
Lainey ii vorbise despre el? Cu un energic branci mintal, impinse in laturi oric
e intrebari pe care ar fi fost tentat sa le puna.
  Sunt magulit sa aud, zambi el.
O inghititura de cafea il incalzi si mai mult.
Minerva se opri in fata lui.
  Ma scuzi ca o spun, dar daca ai mainile la fel de iscusite pe cat de bine arati,
 cred ca pana la sfarsitul saptamanii ti se vor ocupa toate orele din program.
Tucker abia reusi sa nu se inece cu cafeaua. Acum intelegea perfect de ce erau p
rietene atat de bune Minerva si Lillian.
  Pai, aa...
Se opri ca sa-si dreaga glasul. Ochii Minervei scanteiau atat de inocent, dar Tu
cker incepea sa-si revizuiasca parerea despre cine era cel mai naiv din doi. Isi
 petrecuse ani de zile luand masuri pentru ca la cei pe care era insarcinat sa-i
 protejeze sa nu ajunga cine nu trebuia, ascutindu-si ca briciul talentele de ob
servator si judecator al caracterelor. Rareori aprecia gresit pe cineva. In cazu
l de fata, orbirea ii era cauzata, probabil, de subiectivismul dorintei.
  Nu fac decat s-o ajut temporar pe Lillian.
  Am auzit, il batu ea pe dosul mainii. Dar imi pun capul ca, daca incepi sa fii a
saltat de cliente, Lillian are cincizeci la suta sanse de a gasi o cale ca sa te
 pastreze.
  Bine macar ca-mi acordati jumatate din sanse, replica el sec.
Minerva ii umplu pana sus cana cu cafea.
  A, imi inchipui ca daca e cineva in stare sa-i dea de furca lui Lillian, dumneat
a ai fi acela.
Tucker mai lua o inghititura, in timp ce asimila si acest comentariu. Tonul Mine
rvei fusese cald si sincer. Atunci, ce insinua? Isi dadea deja seama ca Minerva
era mult mai agera decat lasa sa se intrezareasca personaliatea ei de gospodina,
 dar stia oare cu cine avea de-a face in realitate?
  Habar n-am ce-a putut spune Lainey despre mine, ca sa va faceti parerea asta, af
isa el cel mai fermecator zambet de care era in stare. Dar o voi lua ca pe un vo
t de incredere.
Minerva surase si ea, cu ochii mai inocenti ca oricand. Tucker se pregati pentru
 un raspuns dificil.
  Nu vreau sa par critica, dar Lainey n-a fost intotdeauna cea mai buna judecatoar
e de caractere, in privinta barbatilor. Dupa fiascoul cu Charlie, a luat hotarar
ea inteleapta, daca vrei sa-mi stii parerea sa se detaseze, sa-si analizeze gres
elile si sa descopere ce anume o baga mereu in belea. I-am spus ca are nevoie de
 mai mult timp pentru a chibzui temeinic la toate. Pana si iepuroii au mai multa
 rabdare decat Lainey a noastra. Sigur, dumitale a reusit sa-ti reziste desi num
ai Dumnezeu stie de ce a ales tocmai acest moment ca sa-mi puna sfatul la incerc
are.
Il masura cu privirea din crestet pana-n talpi, facandu-l sa se fataie pe scaun,
 apoi clatina din cap, cu un oftat.
  O iubesc din toata inima, dar fata asta n-are deloc notiunea timpului.
Tucker nu era tocmai sigur, dar banuia ca tocmai i se facuse un compliment. Nu c
a ar fi contat cu ceva. Se afla acolo ca s-o scoata pe Minerva din necazul in ca
re intrase, indiferent despre ce anume era vorba, nu ca s-o impresioneze, pe ea
sau pe nepoata ei, cu privire la calitatile sale de posibil partener de viata.
Minerva isi dadu repede cu mana peste par, netezind la loc cateva suvite care-i
cazusera peste obrajii durdulii.
  Am spus ceea ce-am spus fiindca Lillian are incredere in dumneata, altfel nu te-
ar fi angajat. Asa ceva conteaza mult in ochii mei. Lillian nu angajeaza pe nime
ni daca nu e cat se poate de bun. Sustine ca e prea batrana ca sa-si mai modific
e temperamentul.
Rasul ei era la fel de bogat si plin ca ea insasi.
  Cred ca ii place pur si simplu sa-si mentina foarfecele ascutite, daca intelegi
ce vreau sa spun.
Tucker se pomeni razand impreuna cu ea. Intelegea afectiunea pe care i-o purta L

illian. Era imposibil sa n-o simpatizezi pe Minerva Cooper.
Undeva in spate, la bucatarie, se auzi un semnal sonor. Dupa ce-i turna cafea in cana, Minerva puse ibricul pe plita si se grabi sa treaca in spate, cu tava goala pe care adusese tortul, lasandu-l pe Tucker cu cafeaua si gandurile lui. Se parea ca runda intai luase sfarsit.

Oftand resemnat, se apleca putin mai aproape de usile batante, socotind ca avea timp sa se indeparteze pana la o distanta sigura, aparent inofensiva, daca o auzea revenind.

Oftezi dupa un post de bucatar la minut? se auzi o voce seaca din spatele lui. Lainey. Tucker se rasuci in loc, tinand cafetiera departe de trup, in timp ce cafeaua se revarsa peste margine. Injura cand lichidul fierbinte ii opari degetele, si intinse repede mana sa puna cafetiera pe tejghea.

Aveti pe-aici niste servetele de hartie? intreba el, in loc de raspuns. Poate ca, daca intarzia destul cu stersul cafelei varsate, avea sa gaseasca o explicatie plauzibila. N-avea idee de cat timp statea Lainey in spatele lui, dar probabil ca de destula vreme pentru a-i zadarnici scuza cu cafeaua.

Sub tejghea, pe raftul de sub vitrina cu prajituri.

Multumesc.
Fusese atat de adacit in gandurile despre ea, incat nici un auzise clopoteii de la usa. Faptul de a fi prins cu mata-n sac nu era deloc bine prevestitor pentru incipienta sa cariera de detectiv; ceea ce, exceptie facand afectiunea si grija pentru Lillian, nu-l deranja catusi de putin.
Sterse dusumeaua pana isi putu vedea chipul oglindit in ea, fara a se fi apropiat nici cu un pas de o explicatie credibila. Va sa zica, o rasolise. Stralucita lui strategie la zi. Se ridica si mai consuma doua secunde aruncand ghemotocul de servetele ude in cosul de gunoi.

Te-ai ars rau la mana?

Doar o arsura minora, raspunse el.
Lainey cobori de pe scaun si-i lua mana intr-a ei. Dupa un examen rapid, care-i lasa alte parti ale trupului mult mai inflamate, ii dadu drumul.

Am exact leacul potrivit.

Crede-ma, nu e...
Se intrerupse. Lainey ii oferea un ragaz de care ar fi fost mai intelept sa profite.

Multumesc, ti-as fi recunoscator.
Lainey deschise zavorul si intra in spatiul de dupa tejghea, devenit dintr-o data foarte stramt. Tucker o privi tacut cum lua una dintre micile cutii metalice cu condimente insirate pe masa ingusta de pregatire din lungul peretelui care despartea salonul braseriei de bucatarie. Turna intr-un vas sucul din cutie si se intoarse spre el.

Poftim.

Credeam ca te referi la aloe sau o alifie contra arsurilor.

Asta-i si mai buna.
Nu era nevoie sa miroasa continutul, vazuse ce se afla in cutie inca dinainte ca Lainey s-o fi golit. Sceptic, privi lichidul verde deschis, apoi pe ea.

Zeama de muraturi?
Lainey zambi a incurajare.

Da. Nu intreba nimic, scufunda-ti doar mana inauntru. Si repede, are efect mai bun daca o aplici imediat.

Cum spuneti dumneavoastra, domnisoara doctor.
Fu nevoit s-o faca treptat, dar efectul fu instantaneu.

Uluitor. Iti multumesc.
Lainey ridica din umeri si-i dadu un prosop umed ca sa-si stearga mana.

Inveti multe cand lucrezi in domeniul culinar. Minerva e o mina de aur a remediilor homeopatice ca asta.

O comoara la casa omului.
Numai la matusa Minerva nu se gandea.
Dupa ce facu ordine, Lainey se rezema de tejghea.

Si-acum, dupa ce am terminat ordinea si curatenia, esti atat de bun sa-mi spui s

i mie ce cautai aici?
Un nou gong se auzi in mintea lui. Runda a treia. Privind-o in ochii aceia de pi
sica, deloc linistitori, isi spuse ca poate ar fi preferat totusi o repriza cu M
inerva. Ce naiba, matusa ei s-ar fi putut alia cu Lillian, iar el tot ar fi avut
 sanse mai mari decat in confruntarea de acum.
Trebuia sa faca macar o incercare.
  Eram ingrijorat pentru Minerva.
Domnule Tucker, isi spuse, devii un adevarat maestru in deformarea adevarului.
Ochii lui Lainey se adumbrira imediat de ingrijorare.
  I s-a-ntamplat ceva? E bine?
Dadu sa treaca pe langa el, dar Tucker o prinse usurel de brate, tinand-o pe loc
.
  E bine. N-am vrut sa te sperii. Iarta-ma. E in spate.
O studie fara ascunzisuri. "Cine esti tu, Lainey Cooper, si de ce nu mi te pot s
coate din cap?" ii venea sa strige.
Conform Minervei, era o fiinta care nu avea rabdare si lua decizii pripite. Toat
e acestea puteau fi adevarate, conchise Tucker, dar aceasta Lainey Cooper din fa
ta lui avea si o anumita forta interioara, un intelect ascutit si o inima mare s
i generoasa. O combinatie destul de atragatoare, dupa parerea lui, trecand peste
 toate cusururile. Hotararile prea grabite nu erau neaparat negative, mai ales c
and aveau la baza grija si preocuparea fata de altii. Iar nerabdarea putea const
itui o temelie solida pentru a motiva pe cineva sa treaca la fapte.
Miscarea neasteptata a usilor batante ii facu sa se indeparteze aproape dintr-o
saritura. Minerva navali din bucatarie si, daca se mira sa-i vada pe amandoi in
spatele tejghelei, n-o arata prin nimic.
Observand-o mai atent, Tucker constata ca avea o luminita in privire. Ingusta oc
hii, banuitor. De fapt, cine pe cine spiona?
  Ei, va multumesc amandurora ca mi-ati tinut locul aici, spuse Minerva, in timp c
e punea cafetiera la loc pe plita si clatea la chiuveta vasul in care fusese tur
nata zeama de muraturi; isi sterse mainile cu un prosop curat, intorcandu-se spr
e ei. Sigur, n-am idee ce cauti aici in ziua ta libera, ii spuse ea lui Lainey,
dupa care ii adresa lui Tucker cel mai cald zambet de bunica al ei, facandu-l sa
 reziste unui indemn de a se indrepta de spate. E asa de scumpa, dar habar n-are
 cum sa se destinda.
Lainey incepu sa protesteze, insa Minerva vorbi mai departe.
  Dupa cate spune Lillian, nici dumneata nu te pricepi, adauga ea, descurajand zam
betul fudul al lui Tucker, ceea ce o facu pe Lainey sa rada afectat. Asa ca, de
ce nu va faceti o favoare, iesind afara sa va bucurati de razele soarelui? Veti
avea timp destul sa stati in casa, cand o sa fiti batrani si zbarciti ca mine.
Inainte de a gasi o solutie pentru a o opri, Tucker se pomeni stand langa Lainey
, pe trotuarul din fata braseriei.
  Ne-a dat pe usa afara, spuse el.
  Mai bine zis, ne-a dus cu zaharelul, arunca Lainey o privire spre usa. O ador pe
 matusa-mea, dar uneori e putin cam infipta.
  Lainey, un pic cam infipt e un ac de cusut. Matusa ta e un ditamai berbecele de
asalt. Dar trebuie sa recunosti ca are stil.
  Esti prea iertator, crede-ma.
  Va beneficia pe veci de bunavointa mea, fie si numai datorita delicioaselor ei m
uffins cu afine, isi freca Tucker stomacul.
Lainey casca gura, chipurile cu oroare.
  Te-a torturat cu muffins? Dumnezeule, nu ma mir ca ai cedat. Ei, distractie plac
uta in continuare. Sper ca ti-a trecut arsura.
Tucker nu voia sa se desparta de ea. Motivele lui nu mai prea aveau legatura cu
misterul pe care fusese insarcinat sa-l rezolve, dar si acesta era un pretext de
stul de solid ca s-o mai retina. Ceea ce cauzase "criza" lui Betty Louise parea
s-o implice si pe Lainey, ceea ce insemna ca si ea era amestecata in toata poves
tea. Tucker nu era sigur ca sosise momentul sa-i explice totul, dar pana atunci
cel mai bine era s-o tina in apropierea lui.
  Te grabesti undeva?
Expresia ei deveni serioasa, in timp ce-si muta greutatea de pe un picior pe alt

ul.
Ma rog, ar fi cateva lucruri pe care trebuie sa le...
In apropiere e un parc, nu-i asa? o intrerupse el, fara a-i da timp sa gaseasca o scuza.
Exista unul, la doua strazi mai incolo, pe malul apei.
Ai timp sa mi-l arati?
E intr-acolo, drept iainte, ii arata Lainey, in lungul strazii din spatele lui.
Tucker ii raspunse cu cel mai victorios zambet al sau:
Ma ratacesc foarte usor.
Proptindu-si mainile in solduri, Lainey nu-si putu stapani totusi un zambet care -i arcui colturile gurii.
In capatul strazii e o suprafata de apa intinsa. Se numeste Golful Mexic. N-ai c um sa n-o observi. Parcul e chiar in fata. Daca simti ca ti se uda picioarele, i nseamna ca ai ajuns prea departe.
Iti sunt recunoscator, dar tot am nevoie sa vii cu mine.
De ce ai nevoie sa vin cu tine?
O uluitoare lista a motivelor pentru care avea nevoie de ea in apropierea lui ii veni in minte cu cea mai mare usurinta, dar ii prezenta unul care avea cele mai mari sanse de a-l ajuta sa-si atinga scopul:
Altfel, cum vei afla ce cautam, de fapt, dupa tejgheaua Minervei?

Capitolul 5

"Cu asta m-a incuiat", isi spuse Lainey, cu curiozitatea starnita, in ciuda sist emului ei intern de alarma, care o avertiza sa elibereze imediat spatiul, pana n u se repezea sa faca cine stie ce prostie in locul celui mai rational lucru si a nume, sa afle ce anume cauzase criza lui Betty Louise.
Oare Betty Louise o vazuse stand de vorba cu Damian? se intreba ea, cu o frustra re reinnoita. Evoluase acceptabil, de pe vremea cand fusesera colegi de facultat e, dar tot o nevastuica ramasese, pe sub hainele lui scumpe si vorbirea cizelata .
Mai avusese o discutie deschisa cu matusa ei, in ajun, iar Minerva recunoscuse i n sfarsit ca investise intr-o tranzactie cu terenuri despre care auzise in timp ce aproviziona o masa la hotel, cu cateva saptamani in urma. Bernice si Betty Lo uise fusesera cu ea si se hotarasera sa intre si ele in afacere. Minnie nu doris e sa discute problema, intrucat perioada posibila fusese foarte scurta, si toate trei hotarasera ca problema sa ramana intre ele, pentru ca nimeni sa nu se simt a jignit daca ramanea exclus.
Nu discutase problema cu Lainey, fiindca, dupa incidentul cu Charlie, nu dorise sa-si ingrijoreze nepoata fara rost. Lainey incercase s-o descoasa mai mult desp re datele concrete ale afacerii, dar nu ajunsese nicaieri. Minerva o convinsese ca era o tranzactie solida, cu ajutorul careia avea sa traiasca mai comod la pen sie, si ca nu era cazul sa-si mai faca griji.
Lainey, insa, isi facea griji destule. Apoi, il zarise iarasi pe Damian in oras, iar in cap i se declansasera toate semnalele de alarma. Minerva nu mentionase n umele lui apropo de compania cu care tratase tranzactie careia Lainey intentiona sa-i dea de urma in aceeasi dupa-amiaza dar cand incercase sa obtina cateva ras punsuri, Damian eschivase abil si, mai mult sau mai putin politicos, o avertizas e sa nu se amestece.
Lainey?
Reveni cu atentia la Tucker. Chiar ca nu avea timp pentru asa ceva, in acel mome nt. Si totusi... ce facuse dupa tejghea?
"A fost cat pe ce sa te sarute, asta a facut." Trupul i se infierbanta, amintind u-si intensitatea cu care se concentrase asupra gurii ei si ceea ce simtise cand el incepuse sa se apropie, cu intentiile limpezi in ochii sai albastri-inchisi.
Isi inghiti un oftat. De usurare? Ar fi fost cazul, se dojeni ea. Nu era treaba ei sa se gandeasca, necum sa mai si participe, la un sarut sau orice altceva cu Tucker Morgan.
Jurase sa devina mai practica, mai putin impulsiva. Reactia ei fata de Tucker er

a singura dovada de care avea nevoie, in sensul ca nici macar nu se apropia de a tingerea acestui scop. Matusa si prietenele sale aveau nevoie de ea, si trebuia sa-si pastreze calmul si judecata limpede, daca voia sa le ajute. Nu-si putea pi erde capul pentru acest bodyguard devenit maseur.

Daca ai intr-adevar niste treburi...

Aproape tresari, cand Tucker ii atinse bratul.

Cred...

"Cred ca trebuie neaparat sa le rezolv", isi impuse ea sa spuna, dar nu-i iesi d ecat urmatorul raspuns:

Cred ca o scurta pauza n-o sa ma incurce cu nimic.

Toate remuscarile pentru continua incapacitate de a se reabilita ii fura risipit e de zambetul lui luminos. Cu siguranta, Tucker nu era deloc greu de privit.

Nici Conrad nu fusese, isi reaminti ea. Mda, dar Conrad cel dulce, bogat si revo ltat contra atitudinilor intepate ale familiei sale ceea ce, in mare parte, repr ezentase motivul pentru care cedase impulsului de a fugi cu el, dupa o luna de i ures romantic se dovedise a fi un fatalau fara sira spinarii, care revenise imed iat sub stapanirea autoritara a mamei sale. Ce importanta avea ca, intamplator, era prezentabil? Beneficiase de acces nelimitat la conturile bancare ale Agathei Maitland, la cei mai buni croitori personali din New York si la intregul person al de la Estée Lauder. In ciuda faptului ca balonul romantic plesnise la scurt tim p dupa luna de miere, Lainey rezistase alaturi de el sapte ani. Si totusi, nici chiar toate aceste lucruri la un loc nu fusesera de ajuns pentru a o transforma in cuviincioasa matroana mondena despre care Conrad si mama lui hotarasera ca tr ebuia sa fie sotia lui Conrad Maitland al III-lea.

Pe cand Tucker... El nu-i cerea decat sa fie ea insasi. Si nu avea nimic de fata lau, nici la sira spinarii, nici pe altundeva. I-ar fi stat bine chiar si imbrac at intr-un sac de cartofi.

Ei, ce mai asteptam? intreba ea, cu putin mai multa vioiciune decat inentionase. Golful ne cheama.

Simti privirea lui Tucker sfredelindu-i spatele, dar refuza sa se intoarca spre el sau sa se opreasca. Daca ii mai ramasese un dram de minte, avea s-o ia la fug a fara o singura privire in urma. Ba nu, riposta vocea interioara, daca aveai mi nte, acum erai in braserie, iscodind-o politicos pe Betty Louise, in timpul plac intei cu iaurt, pentru ca pe urma sa-i dai de urma dihorului aluia de Damian si sa-l convingi sa gaseasca o cale de a opri toata incurcatura asta.

Si cand colo, avea in fata cel putin o ora in parc, alaturi de omul cu care jura se in sinea ei, nu o data ci de mai multe ori, ca nu trebuia sa petreaca nici un moment. Nu-ti prea merge figura cu impulsurile alea, Lainey, nu-i asa?

Vii, striga ea, enervata pe sine si pe Tucker, sau ai de gand sa stai aici toata ziua, cu ochii-n fundu' meu?

O ajunse imediat din urma.

N-as spune ca admiratul partilor tale posterioare nu e un mod asolut meritoriu d e a-mi petrece timpul, dar as prefera totusi in schimb fermecatoarea ta companie .

Lainey scoase un scrasnet demn de admiratia Irmei si-si vazu de drum. In departa re se vedeau scanteierile apei. Aproape ajunsesera. Avea sa profite de plimbare pentru a-si planifica strategia, aratadu-i lui Tucker unul sau doua puncte de in teres, dupa care urma sa gaseasca o scuza ca sa se intoarca la braserie. Gata, d eja se simtea mai bine. Poate ca se maturizase, totusi. Poate ca, la urma urmei, era capabila sa-i faca fata lui Tucker. Ba chiar, era un mod remarcabil de a do vedi cat de mult se schimbase.

Desi Lainey mergea repede, Tucker tinu pasul cu ea, reusind sa-si pastreze dezin voltura calma a mersului.

Poti sa zici ca sunt demodat, dar eu ma asteptasem la o plimbare prin parc.

Asta si facem, replica ea, printre gafaieli.

Nu, nu, asta nu-i plimbare in nici un caz. E mai mult un mars fortat. Sau cea ma i indarjita drumetie.

Cand Lainey il privi incruntata, accelerand pasul, o apuca de brat, silind-o sa incetineasca.

Stii, cred ca matusa ta are dreptate. Habar n-ai sa te relaxezi.

Lainey se opri brusc. Tucker aproape o mai tari vreo doi pasi pana reusi sa schi
mbe viteza, oprindu-se si el.
  Ma pot relaxa perfect, replica ea, smulgandu-si bratul din stransoare. Pur si si
mplu, in preajma ta nu-s in stare.
Nu dorise sa rosteasca si aceste ultime cuvinte cu voce tare, iar expresia lui a
tenta o anunta ca facuse o greseala pe care avea s-o plateasca scump.
Cu ochii luminati de o atentie mai ascutita, Tucker se apropie. Lainey isi impus
e sa ramana pe loc. Ii putea rezista, lui si farmecului lui. Avea s-o faca. Treb
uia. De fapt, conchise ea, acea provocare urma sa fie manusa aruncata ei persona
l. Madelaine Cooper avea sa dovedeasca o data pentru totdeauna ca putea sa-si co
ntroleze impulsurile si sa-si lase mintea sa-i guverneze sufletul. Si hormonii.
  Si de ce crezi ca ti se intampla asta? o intreba el. Ce fac, ca sa te crispezi?
Ne plimbam si noi, nimic mai mult. Sau, incercam macar.
Lainey se indrepta de spate, rezistand eroic, cu senzatia de a fi un pistolar la
 amiaza, in fata ultimului adversar iute de pistol.
  Probabil e ceva in legatura cu faptul ca ne-am cunoscut in imprejurari foarte ne
obisnuite si mi-e greu sa ma adaptez la... la...
  La ce trebuie sa te adaptezi, Lainey? Pui un picior in fata celuilalt si, ce sa
vezi, uite ca te plimbi.
Expresia lui peste masura de amuzata o calca pe nervi. Ridica barbia.
  Nu de plimbare e vorba. Te rog sa ma scuzi, dar nu sunt obisuita sa stau aproape
 goala langa un barbat goala in interes profesional, mai bine zis, se grabi ea s
a adauge, cand in ochii lui albastri scanteie ceva cu totul diferit de amuzament
   iar a doua zi sa am relatii la nivel social cu el.
Tucker se apropie si mai mult, orientandu-si trupul astfel incat sa ajunga exact
 in fata ei, in dreptul soarelui, ceea ce-l facea sa aiba chipul cufundat in umb
ra.
  Si atunci, de cate zile anume ai nevoie? o intreba el, vorbind cu un glas taraga
nat care ar fi starnit invidia oricarui pistolar. Intre ziua cand stai goala in
fata mea goala in interes profesional, mai bine zis si cea cand putem avea relat
ii la nivel social?
  Aproape goala. Eram aproape goala, il corecta, insistand asupra acestei deosebir
i marunte dar, din cine stie ce motiv, cruciale. Si nu pot trece destule zile ca
 sa remedieze situatia. Credeam ca ne-am lamurit in privinta asta, la Sam.
  "Privinta asta" insemnand... ce?
  Stii tu, isi smuci ea mana, cu nervozitate, in spatiul dintre ei. Asta. Noi.
  Exista un "noi"?
  Nu, nu exista nici un "noi", riposta ea. Tocmai asta-i problema. Eu sunt clienta
, iar tu esti un... un...
  Maseur?
  Prestator de servicii profesionist, preciza Lainey grabita dar categorica, nelua
nd in seama instantaneele pe care i le aducea in minte simpla pronuntie a cuvant
ului "maseur". Iar prestatorii de servicii profesionisti nu trebuie sa confunde
o clienta cu o posibila susta.
  Nu ma nedumereste decat un singur lucru.
  Ce?
  Intentionezi sa-ti rezervi si alte sedinte de masaj cu mine?
Observa capcana imediat. Ha ha, avea sa-i arate ea lui!
  Da, raspunse, prada unui impuls, de fapt, asta am de gand. Tocmai... tocmai ii s
puneam matusii Minerva, azi-dimineata, cat de minunat... Vreau sa zic, cat de pr
ofesional ai fost si ce maini iscusite...
Se intrerupse, ispirand scurt.
  Din punct de vedere tehnic, tot clienta sunt, incheie ea, agatandu-se de ultima
urma de mandrie care-i mai ramasese.
  Atunci, in caliatea mea de prestator de servicii profesionist, iti recomand o pl
imbare placuta prin parc. E modul ideal de a-ti relaxa muschii prea incordati.
Lainey sufla aerul pe care-l tinuse in piept. Nu avea nici o sansa.
  Sigur. De ce nu?
Il ocoli, cu atentia concentrata asupra apei din fata, hotarata sa nu se opreasc
a decat cand ajungea in valuri pana la glezne.

Tucker o apuca de brat inca inainte de a fi facut un pas macar.
  Plimba-te, Lainey. Uite-asa.
Isi petrecu mana pe dupa umerii ei, la fel de natural ca si cum ar fi facut de a ni de zile acest gest. Tot atat de firesc se potrivea si Lainey langa el. Duse p rin spate mana libera si o trase de cot, care ramasese inghesuit intre ei.
  Si asa, continua el, potrivindu-i bratul pe dupa mijlocul sau.
  Nu mi se pare o pozitie prea profesionista, replica Lainey, dar fara a reusi sa- si retraga bratul.
Tucker ii arunca o privire piezisa.
  Te invat cum sa te relaxezi. Ca un profesionist cu o clienta.
Il privi cu prudenta.
  Gandeste-te cat de mult se va bucura Minerva.
O, avea sa se bucure, ba bine ca nu, isi spuse ea cu ostilitate. In pofida aprob arii de suprafata a deciziei lui Lainey de a se retrage din viata sociala pana i si facea o oarecare ordine in cea personala, Lainey stia ca, in inima de moda ve che a Minervei, scopul ei precum si al unei jumatati din locuitorii orasului Sun set Shores, dupa cate se parea era acela de a o vedea pe Lainey fericita in casn icie. Desigur, pana si Minerva trebuia sa accepte ca Tucker Morgan nu reprezenta mijlocul cel mai potrivit pentru atingerea unui asemenea scop. Nu-i asa?
Lainey se uita scurt, lateral, spre chipul lui Tucker. Avea o expresie la fel de sincera si deschisa cum era si el insusi. Prietenos. Chipes. Amuzant. Onest. Si , isi aminti ea, simtind mancarimi in bratul petrecut atat de firesc pe dupa mij loul lui, avea un fund foarte dragut. Era un barbat solid, cald si... linisitor. Probabil ca Minerva murea dupa el. Iar faptul ca era prieten personal si protej at al lui Lillian ii pecetluise, probabil, soarta.
  De ce ai oftat? o intreba Tucker. Chiar te deranjeaza?
Se opri si o intoarse cu fata spre el, tinandu-i umerii in mainile lui mari si a tat de pricepute. Aerul glumet i se risipise. Ba chiar arata remarcabil de since r.
  Bine, gata cu jocurile de cuvinte si evaziunile subtile. Imi place compania ta, Lainey. De fapt, tocmai de-asta am venit la braserie pentru ca speram sa te vad.
  Credeam ca...
  Sss. Lasa-ma sa termin. Nu doresc o relatie strict profesionala, dar am invatat inca din copilarie ca nu intotdeauna capatam ceea ce dorim. Pot sa ma impac cu g andul asta, Lainey, zambi el scurt. De acord, s-ar putea sa ma imbufez si sa ma smiorcai nitelus, dar noi, barbatii, suntem cu totii niste baietasi in adancul s ufletului. Va trebui sa-mi arati o oarecare ingaduinta.
  Baietasi in adancul sufletului.
Nimerise drept la tinta, cu cea mai mare problema a ei. Zambete sacaitoare. Expl icatii spasite. Bosumflari adorabile. Rugaminti scancite. Intotdeauna reuseau sa -i inmoaie inima. Conrad le stapanise pe toate la perfectie. Motiv pentru care d urase atat de mult pana sa-si dea seama cat de putin tinea cu adevarat la ea. Ch arlie jucase piesa mai discret, dar tot reusise s-o poarte cu presul.
Si unde ajunsese? In final, la divort si singuratate. Nu-i acuza pe barbatii din viata ei. Bine, poate ca-l condamna putin pe Charlie. Dar Conrad nu se prefacus e cu adevarat ca ar fi fost altfel decat era. Ea singura alesese viata cu Conrad , crezand ca licaririle de vointa pe care i le vazuse in timp ce-i facea curte p uteau fi cultivate, ca din moment ce se impotrivise propriei lui familii casator indu-se cu ea, avea sa-i ramana alaturi intotdeauna. Se inselase. Casatoria cu e a fusese singura si unica lui fapta de forta. Imediat dupa aceea, se blegise, de venind purtatorul de cuvant al mamei sale despre felurile in care trebuia ea sa se schimbe.
Tucker nu era un Conrad fara sira spinarii, nici un Charlie manipulator. Nu, el era si mai periculos. Avea toate calitatile care o atrageau si, din cate vazuse pana acum, nici unul dintre defectele nesuferite ei. Era avantat si hotarat, in stare sa faca orice pentru a obtine ceea ce dorea. Simplul gand ii accelera bata ile inimii, dar nu aici pandea pericolul. Tucker era un om aflat in trecere. Si toti oamenii in trecere iti pot frange inima. Nu era dispusa sa si-o repare iara si.
Ii lua mainile de pe umerii ei, inabusindu-si un mic oftat la gandul ca niciodat

a n-avea sa i le mai simta framantandu-i carnea, impregnandu-i pielea cu ulei, r
isipind tensiunea din muschi... "Stii," isi spuse ea, apasandu-i alene palmele c
u degetele mari, "nu e nevoie sa renunti complet la el. Ai putea sa-l mai vezi,
pe plan profesional. Ai putea..." Clipi din ochi si-i lasa mainile sa cada ca si
 cum ar fi ars-o.
Facand un pas inapoi, il privi.
  Iti admir onestitatea, Tucker, crede-ma. Si sunt magulita ca prezint interes pen
tru tine. Sincera sa fiu, si eu te gasesc interesant. Dar...
Ridica o mana, pentru a-i preintampina riposta.
  Dar am luat cateva decizii neintelepte in relatiile mele cu barbatii. De fapt, a
u fost de-a dreptul prostesti. Nu insinuez ca si tu ai reprezenta o alegere pros
teasca, dar tu insuti ai spus ca te afli aici doar temporar. Si-asa mi-e destul
de greu sa decid ce doresc de la viata. Stiu insa, totusi, ca in momentul de fat
a nu am nevoie nici macar de o distractie provizorie. Profesionala sau personala
.
Trase aer in piept, dupa care isi dadu seama ca nu mai avea nimic altceva de spu
s, decat eventual "imi pare rau".
Tucker o privi lung. Nu incapea nici o indoiala ca vorbea cat se poate de serios
. Era naucit de dezamagirea zdrobitoare pe care o simtea, la gandul de a n-o mai
 vedea niciodata. N-avea idee ce perspective acorda relatiei lor, ci numai ca do
rea sa existe. Lainey, insa, avea dreptate. Mai multa dreptate decat stia ea ins
asi. Intr-adevar, era temporar. Toata viata lui era un provizorat. Cel putin, pa
na se hotara in ce avea sa constea noua lui viata. Cu siguranta, nici postul de
maseur la Lillian si nici investigarea individului misterios din Sunset Shores n
u aveau sa devina ocupatii definitive. La naiba, nu intentiona nici macar sa ram
ana in Florida. Nu era decat o simpla vacanta care o luase razna.
Si totusi, ideea de a-i intoarce spatele lui Lainey Cooper i se parea... gresita
. O greseala amarnica, asa cum nu exista decat una intr-o viata de om. Dar ce al
ta solutie avea?
Ei bine, avea una. Aparea mai mult sub forma unei mustrari decat a unui plan, da
r il ajunsese disperarea.
  Azi ma aflam in spatele tejghelei Minervei pentru ca-i ascultam conversatia cu B
etty Louise.
  Tucker, zau asa, nu ma mai intereseaza de ce...
  Nu, o intrerupse el, poate mai ferm decat intentionase, judecand dupa felul cum
il privi, cu sprancenele ridicate; nu stia decat ca, lasand-o pe Lainey sa plece
, ar fi facut o greseala pe care urma s-o regrete toata viata; hotararea de a-i
spune tot adevarul nu constituia o solutie, dar spera totusi sa fie o cale de a
o retine in apropiere suficient timp pana gasea una. Nu, trebuie sa ma asculti.
  Dar...
  Hai sa mergem in parc, si gata. Acolo sunt banci, nu-i asa? O sa stam jos si-ti
voi explica totul. Apoi, daca vei dori sa pleci si sa nu ma mai vezi niciodata,
am sa ma straduiesc sa-ti satisfac dorinta.
Lainey il privi de parca i-ar fi aparut un al treilea ochi in frunte.
  Ce e? intreba el, rezistand pornirii de a-si ridica mana la cap.
  Nimic. Atata numai ca niciodata nu te-am mai vazut asa de...
  Asa de serios?
  Da. Exact.
  Ai incredere-n mine, pot fi la fel de serios ca un atac de cord.
  Sss, facu ea, cu o unda din zambetul ei rautacios. Asemenea vorbe sunt arme, in
capatul asta de padure.
Tucker se pomeni zambind. Il incanta. Ii venea s-o insface in brate si s-o sarut
e, s-o stranga la piept si s-o implore sa ramana cu el pana se hotara ce avea de
 facut cu viata lui. Voia sa discute cu ea, sa afle ce dorea de la viata, sa vad
a daca nu exista vreo cale de a-si uni planurile.
  Te simti bine?
  Poftim?
Fu randul lui sa clatine din cap.
  N-am nimic. Mi-e bine.
Sau imi va fi, imediat ce descopar cum sa te impiedic sa ma parasesti.

Asculta, vrei sa vii in parc si sa stam de vorba?
Il privi indeaproape. Tucker ar fi dat oricat ca sa afle ce gandea. Cand, insa, incuviinta din cap, nu-i mai pasa. Inca nu pleca. Deocamdata, atata lucru ii era de ajuns.
Isi incheiara drumul spre parc putin mai repede decat in pas de plimbare, dar ni ci tocmai in fuga, de asta data Tucker fiind cel care o grabea. Nu voia sa riste ca Lainey sa se razgandeasca. Din acelasi motiv, isi tinu mainile acasa.
De cum se asezara, se intoarse cu fata spre ea, privind-o in ochi. Putea foate b ine sa inceapa cu inceputul.
In realitate, nu sunt maseur, spuse el, fara nici un preambul.
Lainey pali, ramanand doar cu doua pete rosii in obraji.
Ce... ce spui?
Dadu sa se ridice, in timp ce Tucker intindea o mana ca s-o opreasca.
Lainey, stai, lasa-ma sa-ti ex...
Lainey isi smuci bratul si sari in picioare, privindu-l cu ochi scaparatori.
De ce naiba nu mi-ai spus-o in fata braseriei? Asa, nu ne-am mai fi pierdut timp ul.
Facu un pas inapoi, ridicand palmele cand Tucker incepu sa se ridice.
M-am inselat. Si tu esti o alegere prosteasca.
Dadu-si ochii peste cap, rase scurt, fara umor.
Mai frate, am eu un talent deosebit sa-i agat pe-astia, sau ce?
Apoi, reveni cu privirea spre el.
Stii, as putea pune sa te aresteze pentru... pentru...
Port ilegal de uniforma de masaj?
Ochii ei se ingustara amenintator.
Sa nu-ndraznesti sa ma iei de sus. Te-as putea da in judecata, cu tot cu fundul tau pietros si dragalas, de-aici si pana la dracu-n praznic. Cum ai indraznit sa ma masezi in stilul ala?
Nu mi-a fost deloc greu, de fapt.
Cand vru sa-i dea una, Tucker ii prinse mana.
Lainey, lasa-ma sa termin.
Da-mi drumul, scrasni ea, zbatandu-se. Am sa tip si-am s-aduc incoace paznicii d in parc asa de repede...
Nu e nevoie. Termina. Daca ma lasi sa... Au!
Ii nimerise un sut in fluierul piciorului.
Si-acum lasa-te de asta pana nu pateste ceva unul din noi.
O stranse si mai tare. Lainey se zvarcolea si ea mai tare. Nu te gandi la formel e astea voluptuoase lipite de tine. Era o cauza pierduta. Gamba lovita ocupa de departe locul doi pe langa durerea pe care incepea s-o simta in alta parte.
Lainey aproape ca-si dezveli coltii spre el, dar in cele din urma se potoli.
Da-i drumul, repeta ea, pronuntand fiecare cuvant incet si raspicat. Si voi da u itarii toata afacerea asta sordida.
Tucker zambi. Neinspirata idee, isi dadu el seama imediat si o trase si mai apro ape.
Scuza-ma, spuse, calm. N-am sa-ti fac nimic.
Cam tarziu pentru asa ceva, se rasuci Lainey, pentru a putea sa-l priveasca; och ii ii erau de un verde viu si absolut seriosi. Acum, da-mi drumul si-ti promit c a nici eu n-am sa-ti fac nimic.
Si-si misca sugestiv genunchiul, care ajunsese, cum necum, intre picioarele lui.
Am priceput aluzia. Si o cred, se grabi el sa adauge, cand Lainey il apasa putin ; vorbi cu repeziciune. Dar daca-ti dau drumul acum, vei pleca fara sa ma ascult i. Am procedat prosteste si-ti datorez scuze, dar povestea asta e mai complicata decat pare si are legatura cu matusa ta Minerva si cu cateva dintre clientele l ui Lillian. Poti sa ma dai in judecata, sa-mi tragi un pumn sau orice altceva ga sesti de cuviinta, dar mai intai asculta-ma.
Lainey nu raspunse.
Te rog?
Mai intai da-mi drumul.
Dar...
Vrei sa am incredere in tine? Atunci, trebuie sa-mi acorzi si tu increderea.

O privi prudent.
  Imi pare rau, dar mai mult nu pot face.
  Si e al dracului de mult, Lainey Cooper. Sa nu-i permiti nimanui sa-ti spuna alt ceva.
Slabi stransoarea, pe jumatate pregatit sa primeasca intre picioare o lovitura c are i-ar fi scos tot aerul din plamani, dar Lainey se desprinse din bratele lui usor, chiar daca nu si gratios, ridicandu-se in picioare, cam impleticita. Isi incrucisa bratele pe piept.
  Deci, ce se intampla?
  Nu-i o poveste scurta. Poate ar fi mai bine sa stai jos.
  Am sa stau jos cand vreau eu. Incepe cu inceputul.
Tucker ridica o mana la gura, pentru a-si ascunde un zambet ea se afla inca dest ul de aproape ca sa-i poata arde un picior apoi isi scarpina barbia. Orice-ar fi spus altii, Lainey Cooper nu era proasta nimanui.
  Am inceput cu inceputul, acum cateva minute. Imi promiti ca de data asta ma lasi sa termin?
Lainey se rezuma sa-l priveasca incruntata.
  Bine, bine. Am s-o iau putin mai dinainte. Sunt un vechi prieten de-al lui Lilli an. De fapt, ne cunoastem de-o viata. A fost cea mai buna prietena a mamei mele. Ea a ajutat la cresterea mea, dupa ce mama a murit.
Lainey se aseza imediat langa el, cu fata umbrita de ingrijorare.
  O, Tucker...
Lui Tucker ii veni sa clatine din cap. Nu era ea proasta nimanui, dar avea totus i un suflet prea sensibil. Ii venea greu sa creada ca ochii aceia verzi si tandr i scuipasera flacari cu doar cateva momente inainte. Nu era de mirare ca daduse de necaz. Cu toata sensibilitatea si inteligenta ei, Lainey avea o inima mare ca t luna de pe cer. Ar fi vrut sa-i spuna sa nu se increada in toate povestile tri ste pe care le auzea; ar fi vrut sa strige la ea sa-si apere mai bine inima aia calda si minunata.
Ar fi vrut sa fie el acela care i-o ocrotea.
  Cati ai aveai? il intreba.
Atentia i se indrepta spre genunchi, unde Lainey isi pusese mana peste a lui.
  Opt, raspunse el, masinal. Mana ei peste a lui arata mica, si totusi se simtea a parat, protejat intr-un fel, de grija ei reala si sincera. Poate ca marimea nu a vea nici o legatura cu capacitatea de a garanta securitatea. Poate ca numai inim a era aceea care avea nevoie de protectie.
  Imi pare atat de rau, spuse ea. Eu i-am pierdut pe-ai mei cand aveam douazeci si cinci de ani. Nu-mi pot imagina cum e sa induri o asemenea durere cand esti ata t de mic. Totusi, l-ai avut in continuare pe tatal tau, nu-i asa? Frati, surori?
  Nimeni, am fost singur la parinti. Si, da, tata a facut tot ce putea pentru mine , dar ne-a fost destul de greu. Mi-am petrecut verile la Lillian, pana am absolv it liceul. Tatal meu a murit de inima, la cativa ani dupa ce am terminat colegiu l. Asa ca Lillian este, in esenta, singura mea ruda apropiata.
Cateva momente, Lainey statu tacuta, apoi spuse:
  Eu n-o cunosc pe Lillian de atata vreme, dar Minerva mi-a vorbit cu drag despre ea, de cand s-a mutat in Sunset Shores acum cati ani, vreo sase, sapte?
  Sapte.
Isi privise mainile, dar acum ridica ochii spre fata lui.
  Mai sunteti apropiati? Vreau sa spun, ai vizitat-o pe Lillian in acesti ultimi s apte ani? Fiindca sunt aproape sigura ca Minerva nu stie nimic despre tine, altf el mi-ar fi spus-o, ieri cand am stat de vorba.
Tucker zambi.
  Adica, atunci cand i-ai povestit ce miraculoasa e... tehnica mea?
Obrajii ei se imbujorara putin, dar imediat i se innegura privirea, fiind clar c a, in acel moment, toata roseata de pe fata ii era cauzata de furie.
  Ai idee cat de umilitor este pentru mine? Iti poti imagina ce greu mi-a fost sa- mi fixez o sedinta, necum s-o mai si suport pana la capat, dupa ce te-am privit bine si mi-am dat seama...
Inchise brusc gura, uitandu-se in alta parte.
  M-ai privit si ce?

Probabil ca nu era indicat s-o iscodeasca dar, ce naiba, oricum nu procedase int eligent cu ea in nici o alta privinta. Si, pe deasupra, era curios.

De ce anume ti-ai dat seama?

Astepta, dar Lainey nu-l privi. Cel putin, avea atata minte sa stie ca, daca o a tingea, asta putea sa-l coste integritatea vreunei parti din trup.

}i-ai dat seama ca te atrageam, si ca eu urma sa-ti masez trupul? indrazni el. N u e nimic rau in asta. Ce dracu', si eu ma intrebam cum aveam s-o scot la capat fara sa ma fac de ras ca un adolescent. De ce crezi ca am fost atat de usurat ca d te-ai hotarat sa contramandezi vizita?

La asta, Lainey il privi.

Serios? N-am stiut. De fapt, vizibila ta usurare ca nu mai trebuia sa te ocupi d e mine a fost ceea ce m-a determinat sa raman.

Cobori ochii, mormaind printre dinti ceva ce suna ca "impulsuri aiurite".

Tucker fu nevoit sa-si stranga degetele in palme, pentru a nu le intinde s-o ati nga. Hotararea ii dura cam doua secunde dar, inainte de a putea schita primul ge st, Lainey inalta capul, privindu-l in ochi.

De ce-ai facut-o? Lillian stie ca nu esti maseur brevetat?

Sigur ca da. Ea mi-a cerut s-o fac.

Vizibil nedumerita, Lainey isi indrepta umerii.

Lillian e o femeie de afaceri mult prea desteapta ca sa riste un proces, sau alt e complicatii. De ce Dumnezeu ti-ar fi cerut ea sa te dai drept maseur?

Fiindca e ingrijorata pentru matusa ta, Minerva, si doua cliente de-ale ei, Bett y Louise Strickmeyer si o femeie numita Bernice. Se teme ca au necazuri. Si pent ru tine se teme, Lainey, continua el, studiind-o atent.

Avu o dezamagire, cand Lainey se grabi sa-si ascunda surprinderea. Expresia ei d evenea cu fiecare secunda tot mai opaca.

Le-a vazut pe Minerva, Bernice si Betty Louise discutand cu un om ciudat, pe str aduta din spatele cafenelei. Si pe tine te-a vazut stand de vorba cu acelasi om.

Tucker, asculta...

Cine e, Lainey? Ce se intampla?

Capitolul sase

Lainey nu se asteptase ca jocul sa se intoarca impotriva ei, si cu atat mai puti n asa de repede. Avea nevoie de un timp de gandire. Se vedea bine ca Tucker nu e ra multumit. De fapt, o sigura privire spre chipul lui ii arata clar ca era supa rat foc.

In fata privirii crunte a lui Tucker, isi ingusta si ea ochii.

Lillian te-a angajat ca spion, nu-i asa?

Nu era o intrebare. Nu astepta un raspuns. Se ridica, facu doi pasi, apoi se int oarse spre el.

Cum si-a permis! Nu-mi vine sa cred ca s-a coborat pana la...

Tucker sari in picioare.

Ia stai putin. Lillian face naibii ce vrea ea, dar nu s-a coborat la nimic altce va decat la a incerca sa-si protejeze prietenele.

In timp ce Tucker se rastea la ea, lui Lainey ii trecu prin minte ca, atunci can d devenea protector la modul feroce, Tucker arata si mai magnific. O secunda, fu ispitita sa-i spuna acest lucru, dar apoi trase concluzia ca pe moment era prea furioasa ca sa obtina vreo satisfactie reala de pe urma reactiei lui.

Ciudat mod de a o arata are, riposta ea in schimb. Minerva e prietena ei cea mai buna. Daca era atat de ingrijorata de ceea ce a descoperit cand isi baga nasul unde nu-i fierbea oala, pe straduta, de ce n-a intrebat-o de-a dreptul?

Nu-si baga nasul nicaieri.

Tucker se opri, tragand vizibil aer in piept. Cand vorbi din nou, glasul ii era mai calm, dar nu-si putea ascunde nervii stapaniti, in spatele expresiei dintr-o data mai indepartate.

Lillian n-ar putea suferi sa stie ca-i iau apararea asa, si ar supara-o sa afle ca a trebuit s-o apar cat de cat in fata ta, dar din moment ce esti atat de inda ratnica in privinta asta, am sa-ti explic.

Lainey isi incrucisa bratele pe piept, neluand in seama usturimea impunsaturii l
ui atat de bine tintite.
  Te rog, spuse ea, rece.
Nu era singurul care-si putea disimula furia sub o atitudine rezervata, de gheat
a.
  Din cate inteleg eu si nu am nici un motiv sa pun la indoiala faptele pe care mi
 le-a spus Lillian a iesit pe aleea din spatele salonului ca sa arunce la gunoi
niste ambalaje, si le-a vazut pe Minerva, Bernice si Betty Louise discutand cu u
n om pe care nu-l mai vazuse niciodata.
  Si din atata lucru a creat o mare conspiratie?
  Trec peste ce ai spus, fiindca esti suparata pe mine si ti-e frica.
  Frica? aproape ca se balbai ea.
Dar Tucker nimerise mult prea aproape de adevar si stia ca, daca incerca sa-l co
ntrazica, n-ar fi facut decat sa-i confirme banuielile. Dupa ce inspira incet, c
a sa se calmeze, continua:
  Habar n-ai ce simt in acest moment. Termina-ti povestea.
Tucker o mai privi lung o secunda, apoi se conforma.
  A astepat ca Minerva sa aduca vorba, dar ea n-a facut-o. Lillian a crezut ca o f
i fost cineva care se ratacise si cerea indrumari. Asta, insa, nu explica de ce
se aflau pe straduta, impreuna cu Minerva, Bernice si Betty Louise, nici de ce c
onversatia lor cu strainul parea mai animata decat ar fi fost firesc daca ii dad
eau niste indicatii.
Lainey deschise gura sa vorbeasca, dar Tucker ridica o mana. Incrucisandu-si din
 nou bratele pe piept, isi muta greutatea de pe un picior pe altul, cu o sprance
ana inaltata, pentru a-l indemna sa continue.
  A incercat sa afle, prin cateva intrebari puse intr-o doara, dar tot fara nici u
n rezultat. Problema a inceput s-o sacaie; intuitia ii spunea ca ceva nu era in
regula si nu voia sa-si jigneasca prietenele sau sa le puna intr-o situatie nepl
acuta, spunand ce nu se cuvenea, cui nu trebuia. Si, in parte, fiindca era putin
 lezata ca, indiferent despre ce era vorba, nu fusese inclusa si ea.
Ridica din umeri, iar Lainey ii observa pe buze o unda de suras abia vizibila.
Isi simti trupul repezindu-se sa raspunda, ceea ce nu facu decat s-o frustreze s
i mai mult. Ce trebuia sa faca? Sa-si loveasca hormonii cu barosul in capsoarele
 lor neastamparate?
  Si, pe de alta parte, continua Tucker, pentru ca ii plac misterele interesate si
 murea de ciuda ca pe asta nu reusea sa-l descifreze.
  Asa ca te-a angajat pe tine.
  Nu in acea faza. Ii mai ramasese o posibila relatie. Tu.
Lainey clipi din ochi, dar in rest se stradui sa nu reactioneze. Stia, cu oroare
 sigura, unde anume ducea povestea lui. La dracu', la toti dracii! Totul era dej
a destul de complicat, si fara amestecul bine intentionat al lui Lillian si inte
rventia asa-zisului ei nepot.
  N-a putut vorbi cu tine in braserie, iar la salonul ei nu veneai cu regularitate
. Stia ca sambata cumperi peste de la Sam, asa ca te-a urmarit, cu speranta de a
-ti vorbi intre patru ochi despre toata situatia.
Si m-a vazut discutand cu Damian. Nu era nevoie ca Tucker sa termine.
  Inteleg ideea.
  Ei, ai avea ceva impotriva sa ne-o explici si noua, celorlalti? A incercat sa-ti
 vorbeasca, dupa ce individul a plecat, dar tu ai disparut inainte de a fi apuca
t sa ajunga la tine. Asta s-a intamplat saptamana trecuta. Eu am venit sa-i fac
o vizita la inceputul saptamanii asteia, si mi-a destainuit totul. Recunosc ca a
m fost sceptic, dar am stat de vorba si, cumva, a reusit sa...
Lasa fraza neterminata, mutandu-si privirea spre un loc de pe pamant.
Lainey avu nevoie sa-l studieze un moment, pentru a-si da seama ce anume ii intr
erupsese discursul, atat de brusc.
  Si te-a recrutat ca maseur al cuconetului varstnic cu speranta ca, in timp ce ma
inile tale le aduceau intr-o stare de relaxare necugetata, aveau sa se deschida
si sa-ti spuna totul.
Tucker inalta capul, cu o expresie care se dorea rece si nonsalanta, nimerind cu
 cel putin un kilometru pe langa tinta. Roseata de pe gatul lui spunea totul. La

iney scoase un hohot de ras, batand din palme.
  Schimbare de cariera, hai? Ia spune-mi ceva: si restul povestii a fost tot o ins cenare? De fapt, esti broker la bursa sau asa ceva, nu? Ai venit aici doar intr-o vacanta.
  A, am lucrat in domeniul securitatii, nici vorba, raspunse el cu incapatanare, p este rasul ei, dar nu intr-al securitatilor cu care se face comert pe Wall Stree t.
Lainey se aseza pe banca, incercand sa-si traga respiratia.
  Of, e aproape prea ridicol, chiar si pentru mine, clatina ea din cap, stapanindu -si inca un chicotit. Cu povestea asta, mama lui Conrad ar fi ajuns intr-al noua lea cer.
Tucker se aseza langa ea, ramanand insa cu privirea drept inainte.
  A, da, Conrad, infamul baietel de aur al doamnei Maitland.
Lainey ridica scurt capul, surprinsa de acest sarcasm taios. Profilul lui Tucker era la fel de neinduplecat ca si hotararea sa. Isi tinea barbia repezita inaint e, sub pometii reliefati puternic ai obrajilor, cu ochii atintiti spre un punct din departare, undeva in golf.
  N-ai idee ce fel de om a fost Conrad.
De ce Dumnezeu l-o fi aparat, n-avea idee. Sau, poate, nu-l apara atat pe Conrad , cat pe sine.
  Stiu ca a fost una dintre judecatile tale gresite in materie de barbati, declara sec Tucker. Si mai stiu ca doamna Maitland e o maniaca a autoritatii, cu mai mu lti bani decat bun simt. Nu e nevoie sa fii savant atomist ca sa tragi concluzia .
  A, multumesc. Iti multumesc foarte mult.
O durea ca vedea atat de clar ceea ce ea nu intelesese. Si o durea chiar mai rau faptul ca, dupa cate se parea, avea o parere mai proasta despre ea pentru ca fu sese atat de oarba in acea privinta. Dar cel mai infricosator era faptul ca o pu tea face cat de cat sa sufere. N-ar fi trebuit sa-i pese de parerea lui Tucker M organ despre ea. Doamna Maitland avea dreptate, nu din motive juste, dar concluz ia era aceeasi. Lainey era intr-adevar o cauza pierduta.
Ofta, ridicandu-se in picioare.
  Toate astea m-au lamurit enorm, dar acum chiar trebuie sa plec.
Aproape ca se astepta ca Tucker sa se repeada s-o opreasca, dar el nici macar nu clipi din ochi, cand Lainey ii intoarse spatele si pleca. Nici asta n-ar fi tre buit s-o doara.
Facuse cam zece metri, cand o striga pe nume. Se opri, dar fara sa se intoarca.
  Lainey, repeta el.
Nu striga. Nu era nevoie.
Dupa un moment de ezitare, ea se rasuci in loc, insa nu facu nici un pas in dire ctia lui.
  Ce e?
  Ma las.
Lainey isi rezema mainile in solduri.
  De ce anume te lasi?
  De meseria de maseur-liniuta-spion pentru Lillian.
  I-ai spus si ei asta?
Facu un efort sa nu reactioneze fata de zambetul care, dupa cateva incercari, re usi in sfarsit sa se arate, arcuind usor buzele lui Tucker si incretindu-i atat de fermecator colturile ochilor.
  Lui Lillian nu-i poti spune cu adevarat un lucru pe care nu vrea sa-l auda.
Apoi, surasul i se sterse.
  Dar am stiut, ieri cand ai plecat, ca scurta mea cariera a luat sfarsit.
Lainey se apropie cu un pas.
  De ce? intreba ea. Fiindca iti inchipuisesi ca eu eram singura ta cale de-a rezo lva misterul? De-asta m-ai urmarit la Sam?
  Rezolvarea misterului reprezenta un pretext comod de a te urmari pana la Sam, da r am facut-o fiindca voiam sa te mai vad. Ma intrigi, Lainey. Nu voiam sa pleci. Si nici acum nu vreau.
  Hai sa n-o luam de la inceput.

Spera ca vorbea cu forta si siguranta, fiindca, de simtit, nu se simtea deloc as
tfel. Incerca sa-si aminteasca toate motivele pentru care nu trebuia sa-i pese d
e ceea ce simtea Tucker Morgan pentru ea.

Am mai stiut si ca nu puteam continua, fiindca nu era corect, continua el. Nu co
nteaza ca intentiile lui Lillian sunt bune. E ingrijorata cu adevarat pentru pri
etenele ei si a crezut ca gasise o cale de a le ajuta fara a face rau nimanui. I
mpotriva propriilor mele convingeri, am acceptat s-o sprijin. Si inca mai planui
esc s-o fac, din moment ce sunt destul de sigur ca are motive serioase de ingrij
orare.

O vei ajuta sa-si bage nasul pe ici, pe colo, numai ca nu ca maseur.

Inima o indemna sa-i dezvaluie ceea ce stia, sa-si uneasca fortele. Mintea, insa
, o prevenea ca iar lua decizii pripite, ca iar era impulsiva. Frustrarea fata d
e el, fata de toata situatia si vizibila ei neputinta de a trage o concluzie ser
ioasa despre orice, se apropia de masa critica.

Si-atunci, cum le va explica prietenelor ei prezenta ta, de-acum incolo? Un ibov
nic tinerel? Si ce se va intampla cand totul o sa se termine, iar tu ii vei face
 urmatoarea vizita? Sau v-ati imaginat amandoi ca s-ar putea ca, peste sapte ani
, toate persoanele care erau pe-aici cu ocazia ultimei tale vizite sa fie sau mo
arte, sau prea senile ca sa-ti mai tina minte fata?

Nu crezi ca esti putin cam prea aspra?

Avea dreptate, dar pana isi gasea timp ca sa puna totul in ordine, trebuia sa se
 apere pe sine insasi si, mai important, pe Minerva. Lainey n-avea nici cea mai
vaga idee cum urma sa remedieze situatia, dar implicarea lui Tucker putea fi o g
reseala, si nu numai dintr-un singur punct de vedere. Daca-l facea sa ramana des
tul de suparat pe ea, putea inceta s-o mai descoasa, pornind sa-si caute in alte
 parti informatiile dorite. Acest gand o facu sa incremeneasca. Putea risca o as
emenea varianta?

Si, un moment mai tarziu, se dovedi ca avea dreptate, dar nu din motivul la care
 se asteptase. Tucker era o reala problema, insa omul pe care-l zari trecand pri
n parc, pe la spatele lui Tucker, se putea vadi o problema si mai mare. Damian.
Daca o vedea... Sau, mai rau, daca-l vedea Tucker si-si dadea seama cine era...
Trebuia sa plece de-acolo. Imediat.

Asculta, spuse ea, incercand sa para calma si rationala. Sunt cea din urma care
sa judece deciziile altora, sau felul cum prefera sa-si rezolve problemele. Dar,
 in cazul de fata, cred ca ar trebui sa-i spui lui Lillian sa nu-si mai faca gri
ji. O sa se lamureasca totul.

Esti sigura, Lainey? Nu se poate sa nu stii tu ceva despre ceea ce se intampla s
i stiu ca si pe tine te ingrijoreaza. Intentionezi sa vorbesti cu Minerva despre
 asta?

Lainey se stradui sa nu-l scape din privire pe Tucker, urmarindu-l in acelasi ti
mp, cu coada ochiului, si pe Damian.

Voi face tot ce pot, Tucker, spuse ea cu sinceritate.

Si avea s-o faca. De cum scapa de Tucker si o lua direct spre cea mai apropiata
iesire din parc.

Stii, ne-am implicat destul de mult in afacerea asta. Cred ca ar fi bine sa ne r
etragem pentru un timp, ca sa le lasam timp sa se lamureasca. Apoi, daca inca vo
m mai gasi ca e necesar, o sa ne gandim la un plan.

Tucker isi inclina capul intr-o parte.

La naiba, isi spuse ea, nu inghitea galusca. Isi retinu un oftat de nervozitate.

Lainey, crede-ma ca nu vad la ce ne-ar folosi aseptarea. S-ar putea chiar sa dau
neze. Daca-mi spui despre ce e vorba, poate reusesc sa...

Damian ajunsese aproape in dreptul ei. Isi schimba pozitia, chipurile intamplato
r, pentru ca Tucker sa stea intercalat intre ei, chiar si cu riscul de a-l pierd
e pe Damian din vedere. Ajunsa la disperare, spuse:

Ai drepate. Ar... ar trebui s-o fac. S-o facem, vreau sa zic. Adica, sa stam de
vorba. Diseara.

Zambi, exagerat de vesel, stiind ca se balbaia si, judecand dupa expresia incrun
tata a lui Tucker, nu facea decat sa-i accentueze si mai mult suspiciunile.

Ce-ar fi sa ne intalnim diseara si sa discutam? Poti sa ma iei de la braserie, p
e la sapte si jumatate, sa zicem?

Pot, dar...
Perfect. Asculta, acum trebuie s-o-ntind. Tocmai mi-am amintit ca am ceva de fac ut si... in fine, poate nici nu mai trebuie sa spunem nimic pana diseara, bine?
Batea deja in retragere.
Tucker isi incrucisa bratele pe piept, cu o expresie mai mult decat sceptica.
Imi promiti ca ai sa vii?
Se intreba, aproape in pragul isteriei, de ce ar fi avut vreo valoare cuvantul e i daca Tucker nu avea incredere in ea, dar dadu totusi din cap.
Promit.
Depista in stanga o alee care ducea spre o zona amenajata cu palmieri pitici des i si iarba de pampas, unde se putea ascunde rapid.
Diseara, la sapte jumate.
Nu-l astepta sa-i raspunda; se rasuci pe calcaie si pleca. In sinea ei, se ruga ca Damian sa n-o vada, insa mai tare se ruga ca Tucker sa nu-l recunoasca in el pe individul cel misterios. Nu avea idee cat de amanuntit i-l descrisese Lillian . Damian se putea pierde destul de usor intr-o multime pestrita, dar printre tot i acei batrani, un pletos tanar iesea in evidenta imediat.
Lainey! mai striga Tucker, tocmai cand ea ajungea la alee. N-am sa ma multumesc cu mai putin decat toata povestea, inclusiv de ce anume fugi. Si asta-i tot o pr omisiune.
Nu-i raspunse, preferand sa dispara in lungul aleii.

Capitolul 7

Lainey isi apasa o mana peste inima care-i bubuia cu putere, in timp ce continua sa-l urmareasca pe Damian. Initial, avusese intentia de a se duce direct la bra serie, obligand-o pe Minerva sa asculte tot ce avea de spus. Nu se interesase la hotel, dar stia ca Damian era varat in toata povestea pana la ochii lui ca doua bobite negre.
Nici prin minte nu-i trecea ce avea sa-i spuna cand il ajungea din urma, dar era hotarata sa faca orice era necesar, rugandu-se nebuneste pentru interventia si inspiratia divina.
Fu cat pe ce sa aiba un atac de inima, cand auzi vocea lui Tucker in fata toalet ei. Credea ca plecase, dar dupa cate se parea, avusese nevoie sa foloseasca toal eta barbatilor. Apoi, auzi vocea inconfundabila a lui Bunny MacAfee si nu lipsi mult sa se inece intr-un hohot de ras. Aproape ca-i parea rau pentru Tucker. Apr oape. Si, oricat de mult detesta gandul, de-acum ii era datoare lui Bunny. Laine y stia ca Tucker avea nevoie de mult timp pentru a scapa din ghearele ei, lasand u-i ragazul necesar ca sa scape de el pentru a doua oara in acea dupa-amiaza. Da ca o prindea din nou in parc, n-ar mai fi putut scapa de o explicatie completa.
Seria de noroace fara precedent continua. Cand iesi pe furis prin cealalta parte , il vazu pe Damian trecand pe sub arcada de fier forjat din poarta laterala a p arcului. Ocoli cladirea si o lua la fuga, avand grija sa mentina cat mai multi p almieri intre ea si toaleta... si Tucker. Dar, daca Bunny nu se dezmintea, era i n deplina siguranta.
Acum, Damian se indrepta spre o strada mai linistita, cu magazine insirate in pa ralel cu latura vestica a parcului. Nu trebuia decat sa-si faca un plan, inainte ca el sa intre intr-unul din ele. Arunca o privire rapida peste umar si expira scurt, usurata. Nici urma de Tucker.
Apoi, intoarse capul din nou... pentru a nimeri drept in Damian.
Ce surpriza, sa te intalnesc tocmai aici.
Sarcasmul lui gros dadea clar de inteles ca nu era deloc surprins. Lainey se int reba de cat timp descoperise ca venea pe urmele lui.
Ca de obicei, era imbracat in negru. Isi ameliorase aspectul de pe vremea colegi ului pantaloni apretati cu pense, camasa de la casa de mode si pantofi de piele dar, indiferent de eticheta cu pretul, tinuta lui continua sa inspire o atmosfer a de goliciune, in combinatie cu silueta sa slaba, subnutrita. Faciesul era intr egit de parul strans pe langa teasta, intr-o coada-de-cal, si un barbison cu mus tata tunse grijuliu, gen Fu Manchu, toate in aceeasi nuanta cu ochii negri ca ma

ngalul ce o faceau intotdeauna sa se simta stanjenita.
  E o lume libera, de cand m-am uitat ultima oara, replica ea.
O prostie, Lainey. Nu intra in defensiva. Il cunoscuse pe Damian in colegiu. Chi
ar si intr-un campus mare cat statul Pennsylvania, aproape toata lumea il cunost
ea sau auzise de Damian Winters. Era un geniu acreditat si acceptat pe scara lar
ga ca nebun la fel de acreditat. Planurile lui smintite de a obtine bani faceau
subiectul legendelor universitare. Castigase si pierduse mai multi bani decat re
useau sa vada majoritatea oamenilor de-a lungul unei vieti, si toti, inainte de
penultimul an. Din fericire pentru el, discipolii sai prosperasera indeajuns de
des pentru a-i tine afacerile si gatul intacte, pana la absolvire. Cu toate aces
tea, prin campus se faceau incontinuu aluzii la un linsaj public.
Dupa ce absolvisera, nu-i mai tinuse urma si habar n-avea daca devenise un stral
ucit consilier de investitii sau un la fel de stralucit artist al escrocheriilor
. Si nici nu-i pasase pana saptamana trecuta, cand daduse peste el la Sam.
  Da, e o tara binecuvantat de libera, fu el de acord, cu un zambet oarecum sinist
ru. Deci, daca nu ai vreo afacere concreta despre care ai dori sa discutam... Sa
u, poate, nu era vorba de afaceri.
Lainey se cutremura in sinea ei, cand in ochii lui lipsiti de suflet se aprinse
un interes care nu avea nimic in comun cu fondurile mutuale. Curios, nu se gandi
se nici macar o data la Damian Winters cand se gandea cat de cat la el intr-un s
ens sexual sau fizic. Probabil se facea simtita influenta lui Tucker asupra horm
onilor ei. Gandul la sex si Tucker o facea de asemenea sa se infioare, dar din c
u totul alte motive.
  E vorba de afaceri, spuse ea scurt. Nu cred nici acum ca te afli in Florida prin
tr-o simpla coincidenta.
Damian ridica din umeri, cu un zambet, aratand dintr-o data ca intruchiparea fer
mecatoarei inocente adolescentine. Metamorfoza era de-a dreptul uluitoare, dinti
i sai albi amintind de ai lui Tom Cruise. Iar rezultatul era aproape la fel de d
econcertant ca infatisarea lui mai sinistra. Lainey fusese intotdeauna uimita ca
, in pofida antecedentelor lui nu tocmai imaculate, carora li se facuse publicit
atea cuvenita, oamenii ii finantau de buna-voie ultimul proiect. Pana cand ii va
zuse chipul. Nu putea spune cu deplina sinceritate de ce-ar fi fost capabila, da
ca el ii infasita acel chip, cu ani in urma. Era chipul care-i facea sa se despa
rta de banii lor pe niste oameni ce-ar fi trebuit sa aiba mai multa minte. Iar L
ainey avea destula minte ca sa nu se lase pacalita nici o secunda. Cel putin acu
m, daca statea sa se gandeasca la Charlie.
  Oamenii se intalnesc tot timpul cu unii pe care nu i-au mai vazut de ani de zile
. Iar la Penn au studiat foarte multi, Lainey. Nu e nimic ciudat in asta.
  Esti baiat de Philly, prin nastere si crestere, riposta ea, schimband tactica; p
area destul de sincer, iar intuitia ii spunea ca, macar de data asta, nu mintea;
 noroc ca era prea patita ca sa se increada in intuitie. Le-ai spus tuturor celo
r care binevoiau sa te asculte, ba chiar si celor care nu voiau, ca n-aveai sa p
leci niciodata. De ce te-ai razgandit? De ce tocmai Florida?
  Am mai imbatranit, Lainey, raspunse el, in ton simtindu-se o urma din vechiul co
pil format la scoala strazii. In Philly e frig. In Florida, cald.
  Si plin de batrani cu pensii grase.
Aluzia era clara.
Damian afisa o expresie ofuscata, dar lui Lainey nu-i scapa strafulgerarea infie
rbantata din ochii lui. Isi stapani pornirea reinnoita de a-si freca bratele. Ac
um, in ochii aceia nu se mai simtea nimic sexual. Fierbinteala era cauzata de fu
rie.
  Ce zici, bre? Adica vrei sa zici c-am venit sa pungasesc oamenii aici-sa?
O data cu autocontrolul, i se risipise si rafinamentul.
  Ca-s un bagabont de trei lulele, sau ceva? Ma jignesti, Lainey.
  Numai de trei lulele n-ai fost vreodata, Damian. Sa zicem doar ca aparitia ta in
 apropierea unui sat de pensionari bogati mi se pare cam suspecta.
Expresia lezata se risipi, lasand sa razbata dogoarea furiei. Lainey avu impresi
a ca o parjolea. Cand Damian facu un pas spre ea, avu nevoie de toata puterea vo
intei pentru a se tine bine pe picioare.
Damian isi repezi un deget in aerul dintre ei, cu un gest aproape cu atat mai pu

ternic, cu cat nu ajungea s-o atinga.
Aluzia ta ma nemultumeste, spuse el incet. Si ma nemultumeste si amestecul tau. Locuiesc aici fiindca imi place pacea si linistea. Nu sunt decat un om de afacer i care-si face meseria.
Calmandu-se, vorbirea sa revenise la tonalitatile cultivate pe care Lainey i le observase in acea prima zi cand se intalnisera la Sam. Acum, insa, nu mai pareau atat de dulcege si benigne; sunau mecanic, gaunos, facandu-i sangele sa inghete in vene.
Si ma descurc destul de frumos, multumesc, continua Damian, pe un ton matasos ca re-i incretea carnea lui Lainey pe trup. Si-acum, daca nu ai nici o afacere seri oasa de discutat cu mine, ti-as propune sa ma lasi cu ale mele. Ne-am inteles?
Atata vreme cat intelegi si tu ca Minerva si prietenele ei nu trebuie sa fie ame stecate in cel mai recent plan al tau de afaceri. Asta-i singurul motiv din care stau aici de vorba cu tine.
Minerva?
Minerva Cooper. Matusa mea. Nu te-am acuzat niciodata ca ai fi batut in cap, Dam ian, asa ca nu-ti pierde vremea facand pe nestiutorul. Am vorbit cu ea, stiu ca a investit intr-unul din planurile tale. Greensleigh Knolls. Iti spune ceva nume le asta?
Sunt fete in toata firea, Lainey. Pot lua si singure decizii mature.
Probabil ar fi trebuit sa fie usurata ca Damian recunoscuse in sfarsit. Cand col o, raspunsul lui ii provoca un gol in stomac.
Te-as intreba de ce nu-ti avertizezi matusa sa nu aiba de-a face cu mine, contin ua el, dar dupa ce ai fost anchetata pentru ei, ce-o fi fost? Evaziune fiscala?
Chicoti veninos.
Nu cred ca Minerva ti-ar accepta sfaturile de investitii, in momentul de fata. O durea, nu atat pentru ca Damian stia, cat fiindca era adevarat. Nu-l intreba c um aflase de Charlie. In Sunset Shores, barfa era cea mai veche meserie din lume .
E greu sa iei decizii intelepte, cand faptele sunt prezenate intr-un mod care de formeaza riscurile, Damian. Nu uita ca am asisat la intrigile tale intortocheate , stiu cum amagesti oamenii ca sa investeasca.
Damian ridica din umeri, nepasator.
De-atunci au trecut zece ani si mai bine. Lucrurile se mai si schimba. Si eu m-a m schimbat. Nu e vina mea daca oamenii cred ceea ce vor sa creada. Dar imi inchi pui ca stii toate astea, nu?
Ba este vina ta, daca le spui ceea ce vor sa auda, cand stii al naibii de bine c a nu asta vor primi.
N-am incheiat niciodata un acord despre care sa nu fiu sigur ca avea sa reuseasc a. Nu-s tampit, Lainey.
Lainey nu lua in seama aluzia.
Toate erau idei de investitii legale.
Ideile nu-s acelasi lucru cu o strategie de afaceri solida. Si pentru cine sa re useasca? Pentru tine? Sunt sigura ca asta-i consoleaza enorm pe acei studenti ca re si-au miza banii de studii pentru cate unul din planurile tale sigure. Unii d intre ei erau prietenii mei.
Aha, marea cruciata sare in ajutor. Niciodata nu te-am vazut calare pe un armasa r alb.
Isi incrucisa bratele, lasandu-se cu toata greutatea pe calcaie.
De fapt, daca-mi amintesc bine, ti-ai folosit diploma de studii ca sa te mariti cu banii familiei Maitland.
Se apropie cu un pas, ranjetul lui complice intorcandu-i stomacul pe dos.
Si i-ai pierdut si pe aia. Fata de Philly din partea sudica nu e destul de buna ca sa se-nvarta printre barosani, mm, Lainey? Iar acum, esti o ospatarita divort ata care le serveste placinte unor babete si umbla cu contabili corupti. Mda, La iney, mai ai vreo observatie stralucita pe care tii s-o servesti langa placinta aia? E clar ca te-ai ajuns in viata mult mai grozav decat mine.
Atacul lui atat de precis tintit o lovea destul de tare pentru a-i provoca un ra u fizic, dar Lainey se folosi de umilinta ca sa-si alimenteze furia. Ce naiba, t rebuia sa fie si asta buna la ceva.

Singurul lucru pe care l-am invatat de la familia Maitland e ca succesul nu se m asoara numai dupa contul din banca. Din cate stiu eu, ai putea sa fii si multimi lionar, dar tot un dihor ramai.
Ranjetul lui se lati si mai mult, in timp de ridica din umeri cu nepasare.
Cum spui tu, Lainey. Dar, daca eu sunt un dihor, macar sunt un dihor bogat. Si i ndiferent daca asta ma face sau nu sa am succes, sunt destul de multumit cu aver ea.
Atunci, de ce nu-ti cumperi un iaht, sa pornesti intr-o lunga croaziera? Du-te s a-ti indrugi povestile in fata unor oameni care-si pot permite sa piarda.
Niciodata nu promit ca totul e sigur. Mi-am folosit cu rost diploma in economie, de-a lungul anilor.
De asta data, Lainey nu se mai lasa atinsa de insinuarea lui.
Imi dau seama. Planuri tot mai mari si mai complexe, destinate sa smulga si mai multi bani de la oameni. Nu, Damian, prost nu esti. Si tocmai din cauza asta est i atat de periculos.
Ochii lui se ingustara. O fractiune de secunda, Lainey se intreba daca nu cumva risca mai mult decat propria ei mandrie provocandu-l, dar altceva nu stia ce sa faca. Minerva era convinsa ca el reprezenta raspunsul la toate rugaciunile ei pe ntru varsta pensionarii.
Departe de a-si pierde calmul, Damian isi indrepta spatele si se retrase cu un p as.
Oamenii se schimba, Lainey, spuse el incet, dar cu niste cuvinte la fel de goale si reci ca expresia de pe fata.
Lainey ii sustinu privirea.
Pe mine, experienta m-a invatat ca majoritatea oamenilor raman, in general, la f el. Singurul lucru care se schimba e propria capacitate de a le judeca adevarata fire.
Zambetul lui ii facu degetele de la picioare sa se crispeze pana se incarligara in adidasi.
Bun, atunci ne-am inteles. Nu te amesteca in treburile mele, Lainey, si nici eu nu voi fi silit sa ma amestec intr-ale tale.
La fel ca in trecut, nu-i lasa timp sa aiba ea ultimul cuvant. Se rasuci si plec a, fara o singura privire in urma, disparand dupa primul colt.
Lainey expira tremurator.
Nu ma pot decide daca esti incredibil de curajoasa sau incredibil de idioata.
Se rasuci in loc, cu un tipat.
Tucker! isi repezi ea o mana la piept, convinsa ca inima avea sa-i sara afara. } i-as fi foarte recunoscatoare daca ai inceta sa te mai tot apropii de mine pe fu ris.
Tucker facu un pas spre ea, cu o infatisare la fel de feroce-protectoare ca inai nte, in parc. Numai ca, de data asta, ingrijorarea ii era adresata ei.
Iar eu ti-as fi foarte recunoscator daca mi-ai spune ce naiba se intampla pe-aic i.
Categoric, vapaia din ochii lui era cauzata de furie. Atunci, de ce fata de el r eactiona complet opus decat in fata lui Damian? In acel moment, numai infricosat a sau revoltata nu se simtea.
Dar, indiferent cum o afecta, era inca zapacita si destul de tulburata de Damian . Nu era momentul sa inceapa o noua runda, cu Tucker.
Nu te priveste, Tucker. Ma descurc singura.
Incerca sa treaca pe langa el, dar Tucker o apuca de coate, tinand-o strans. Nu se putea elibera, insa asta n-o impiedica sa se smuceasca din rasputeri.
Cu violenta n-ai sa ajungi acolo unde vrei.
Tucker o trase spre el, impingandu-i cu forta capul pe spate, ca sa-l priveasca in ochi.
Ce stii tu despre ce vreau eu? o intreba.
Amenintarea inceata din glasul si ochii lui ar fi trebuit s-o alarmeze. Nici gan d de asa ceva.
Avea incredere in el, isi dadu ea seama. Era suparat si frustrat, dar nu i-ar fi facut nici cel mai mic rau.
Lainey il privi in ochi si-si inghiti un hohot de ras aproape isteric. Da' pe-as

ta de unde naiba o stii, Lainey? se intreba ea, dezgustata. Impunsaurile lui Dam
ian o atinsesera mai adanc decat crezuse, sfasiindu-i o gaura cu margini zdrentu
ite in frumoasa ei fantezie cum ca putea cu adevarat sa scape de trecut, facand
ca toate temerile si incertitudinile pe care si le indesase in adancurile suflet
ului sa se reverse, coplesind-o. Umilind-o.
  Nu te atinge de mine, Tucker Morgan. Am fost bruscata destul pentru o singura zi
. Ma duc acasa.
De asta data, cand trecu pe langa el, Tucker o lasa in pace. Dar isi potrivi pas
ul dupa al ei, tacut, iar Lainey nu stiu daca sa urle de nervi sau sa-i cada in
brate si sa-si elibereze prin plans toata furia, nehotararea si mila de sine ins
asi. Nici una din reactii n-ar fi fost acceptabila, asa ca se aduna si-si contin
ua drumul fara o vorba.

Capitolul 8

  Cred ca Lillian va fi mai mult decat multumita.
Tucker stranse mana carnoasa a lui Stephan si-i oferi una dintre cartile de vizi
ta ale salonului lui Lillian.
  Ii voi spune sa-ti astepte telefonul.
Matahalosul maseur suedez dadu din cap, apoi disparu in vestiarul barbatilor.
Foarte multumit de sine, Tucker porni agale prin holul Hotelului Fairmont, aseza
ndu-se comod pe una dintre canapelele cu perne moi. Statea cu ochii spre usa rot
ativa de la intrare. Lainey trebuia sa soseasca dintr-un moment in altul. Dupa-a
miaza, se despartisera stabilind ca aveau sa se intalneasca la cina, pentru a di
scuta situatia cu Damian si a gasi, sperau, unele solutii. Tucker folosise cu sp
or timpul trecut de-atunci. Cu un spor excelent, isi spuse el, ingaduindu-si un
zambet fudul. Vorbise mult la telefonul din camera lui, cautand diverse persoane
 care-l puteau ajuta sa obtina mai multe informatii despre domnul Damian Winters
 si proiectul Greensleigh Knolls. De asemenea, luase legatura cu unul dintre fos
tii sai clienti, care intamplator era broker de investitii internationale.
Avusese un asemenea sir neintrerupt de succese, incat hotarase sa riste totul si
 sa transeze dilema modului de a-si inceta munca la salonul lui Lillian. Zambetu
l i se transforma in ranjet, cand isi imagina reactia lui Lillian la vederea inl
ocuitorului sau. Da, avusese o zi extraordinara.
O miscare verde ii atrase atentia. Lainey. Intra pe usa, facand ca toate ganduri
le lui Tucker despre Stephan masandu-le pe babele lui Lillian sa se risipeasca,
in timp ce o privea cum se oprea sa scruteze multimea din hol. Parul ii era negr
ait de sexy, ondulat tot si ravasit de vant. Degetele i se incovoiara sub imperi
ul dorintei de a o atinge. Purta o rochie verde ca smaraldul, cu bretele, strans
a pe curbele ei suple si lasand sa i se vada din picioare doar atata cat sa-l fa
ca sa-si inghita saliva, foindu-se pe canapea.
Taote izbanzile lui se micsorarau ca o gramajoara de nimicuri, pe langa singura
victorie pe care inca n-o inregistrase: gasirea unei cai de a castiga pe deplin
increderea lui Lainey Cooper. Ca si cum ar fi realizat cumva si acest miracol, a
taca din nou la risc, tintind marele premiu: inima ei. In rastimpul trecut de ca
nd vanduse firma M.M.S.I., avusese planuri cel mult vagi, dar presupusese ca mai
 intai avea sa-si stabileasca noua cariera si zona de actiune, lasand pe mai tar
ziu legarea prieteniilor si, cu un dram de noroc, intemeierea unei familii.
Nu mergea tocmai conform planului. Noua lui viata se planifica de la sine. Lui n
u-i ramanea decat sa se hotarasca daca juca sau spunea pas.
Tucker Morgan dorea sa joace mai departe.
Isi ingadui deliciul dureros suplimentar de a o urmari pe Lainey cum se invartea
 incet in cerc, pe cand continua sa-l caute, dupa care se ridica in picioare, in
ainte de a deveni incapabil s-o mai faca, pastrandu-si totodata demnitatea, si-i
 facu cu mana.
  Aici sunt.
Lainey se intoarse, il zari imediat si surase. Bataile inimii i se accelerara, p
ulsand dureros. In timp ce venea spre el, Tucker isi imagina cat de minunat ar f
i fost sa se trezeasca in fiecare dimineata sub lumina acelui zambet si sa-l gas

easca acasa in fiecare seara. Da, voia categoric sa joace. Iar el, cand juca, ju
ca pe viata.
  Buna, nu te vazusem, spuse ea.
  Repetam pentru rolul de super-spion.
Pielea lui Lainey era putin inrosita de umezeala serii, ochii ii scanteiau, iar
in zambet i se citea sinceritatea. "Doar prieteni," isi reaminti el. N-avea sa s
e atinga de ea deocamdata nici cu pretul vietii. Ii indica gradina restauratului
, amplasata intr-un atrium, care se vedea deasupra scarii centrale suspendate.
  Mergem?
Dand scurt din cap, Lainey i-o lua inainte pe trepte. In timp ce-i privea unduir
ea soldurilor atat de ispititor cuprinse in poalele rochiei, Tucker se agata de
balustrada aurita, pentru a nu se agata in schimb de ea, spunandu-si ca avea mar
e noroc daca reusea sa reziste macar pana treceau de aperitive.
Rezervase o masa pe terasa exterioara a gradinii, cu vedere spre golf.
  Iti convine aici? In curand se va racori, si inteleg ca nu trebuie sa pierdem ap
usul soarelui.
Zambetul ei sovai putin, dar al lui Tucker ramase ferm la locul sau. Voia sa joa
ce, insa asta nu insemna si ca era obligat sa joace cinstit.
  Pare interesant, raspunse ea, cu o unda de raceala rezervata.
  Ma gandeam ca e mai discret.
Vazandu-i privirea intrebatoare, adauga:
  Avand in vedere subiectul de discutie, m-am gandit ca ar fi bine sa nu sarim in
ochi.
  Cred ca ai dreptate.
Expresia i se insenina, dar acum ochii ii erau umbriti de ingrijorare. Tucker nu
 era sigur daca din cauza referirii la motivul pentru care se aflau acolo, sau f
iinca se indoia de sinceritatea lui. Probabil cate putin din amandoua, isi spuse
 el.
Se asezara intr-un mic alcov cu ferigi si flori tropicale, care ii camuflau subt
il fata de mesele invecinate. Bougainvilleele si clematitele se intindeau pe bal
ustrada balconului, iar dincolo de toate acestea nu se vedeau decat apele golful
ui scanteind in soare.
  E frumos aici, spuse Lainey, in timp ce-si lua servetul de in din farfurie.
  N-ai mai luat masa aici niciodata?
  Nu-mi prea da mana, rase ea. Aici locuiesti?
Tonul ei sceptic il facu sa zambeasca.
  Deocamdata.
Nu era momentul sa aduca vorba de agentul imobiliar cu care vorbise in aceeasi d
upa-amiaza.
  Probabil ai fost garda unor corpuri destul de exclusiviste.
Apoi zambi, cu o expresie de scuza.
  Iarta-ma. A fost o mojicie.
Tucker clatina din cap, spunandu-si ca i-ar fi facut chiar placere sa discute cu
 ea despre fosta lui profesie.
  Daca prin exclusivism te referi la niste cuie-n cap pretentioase, autoritare si
in general nesuferite, atunci, da, toate astea definesc destul de bine fosta mea
 clientela.
  De-asta te-ai lasat? Nu-ti placea?
  N-am spus asta.
Lainey zambi.
  Care din doua?
  Ambele. Imi placea meseria pe care o faceam. De fapt, era toata viata mea. Motiv
 pentru care n-o mai fac. Am avut propria mea companie, impreuna cu un prieten.
A murit acum cateva luni, de inima. Dupa aceea, am vandut-o.
  Imi pare atat de rau, spuse ea incet. Te rog, nu te simti obligat sa...
  Nu, nu ma deranjeaza. De fapt, pe langa un scurt interogatoriu din partea lui Li
llian, n-am discutat cu adevarat problema asta cu nimeni.
  Sunt numai urechi.
Nici nu era greu, isi spuse el, straduindu-se sa-i priveasca ochii, nu arcuirea
gingasa a buzelor, gatul zvelt si panta dulce a umerilor bronzati. Inceta cu inv

entarul, readucandu-si gandurile spre subiectul discutiei. Expresia ei il anunta ca dorea sincer sa-l asculte. Iar asta era bine, caci simtea o nevoie incontestabila de a-i spune... totul...

S-a intamplat la inmormantarea lui Pete Peter Manning a fost partenerul meu. Oricum, avea cu un an mai putin ca mine. Treizeci si opt.

Ce tanar era. E ingrozitor. Avea familie?

Tucker clatina din cap.

Familia noastra era compania. Insemna totul pentru noi. Stateam in cimitir, cu un flacon de tablete antiacide in buzunar si o durere de cap insuportabila, si mi-am dat seama ca nu mai aveam mult pana sa ajung alaturi de el.

Asa ca te-ai repezit imediat sa vinzi firma? Cred ca ti-a fost foarte greu.

Probabil e mai usor sa te lasi de fumat dupa o viata intreaga de dependenta.

Se opri, privind peste apa, spre lumina aurie care la orizont incepea sa capete nuante rosii si violacee.

Imi placea profesiunea mea.

Se vede. Iti apare in ochi o anume... cum sa spun... lumina, cand vorbesti despre ea. Iti regreti decizia?

Nu, raspunse el fara ezitare. Stiu ca am facut ceea ce trebuia.

N-ai fi putut s-o atenuezi, sau asa ceva? Sa-ti continui munca la un nivel mai moderat?

Asa cum se prezenta situatia, nu. Am inceput cam acum saisprezece ani, imediat dupa absolvirea colegiului. Pete si cu mine am invatat la aceeasi scoala si, ca sa castigam bani, lucram seara ca bodyguarzi la clubul campusului. Fiind absolventi de stiinte economice...

Se intrerupse, zambind.

Lucru despre care s-ar putea sa stii si tu cate ceva.

Nu stiu de ce, cred ca orice asemanare incepe si se sfarseste tot aici dar continua.

Oricum, au inceput si alte cluburi locale sa ne solicite, cu jumatate de norma, asa ca ne-a venit ideea sa infiintam o firma de paza. Un lucru a dus la urmatorul si...

Ridica din umeri.

Intr-un fel, a dobandit o viata proprie. Am urmat amandoi cateva cursuri suplimentare, de instructaj in domeniul securitatii, plus atrenamente de arte martiale, iar dupa absolvire ne-am hotarat sa ne apucam permanent de afacerea asta. Am investit in ea tot ce aveam, cu trup si suflet, dar ne-a placut clipa de clipa. Totul a demarat uluitor de repede si, pana sa ne dezmeticim, primeam telefoane ca sa asiguram servicii de bodyguarzi pentru diversi oameni politici locali si alti stabi din afaceri. Dupa vreo doi ani, Pete isi formase unele relatii in straina tate, prin intermediul unui client german de-al nostru, si pana la urma am desch is o filiala si in Europa. Dupa aceea, au inceput sa apara precum ciupercile.

Lainey isi rezemase barbia inr-o mana, privindu-l captivata.

Tucker zambi spasit.

Iar acum, am sa-mi tin gura.

Lainey nu facu nici o miscare, decat pentru a vorbi.

Nu, te rog. Gasesc ca e foarte interesant. Sunt convina ca ai de povestit niste intamplari uluitoare.

Una, doua...

Mi-ar face mare placere sa le aud, candva.

Zambetul lui Tucker sovai. Expresia sa era complet sincera si absolut inocenta. Avea oare idee cat de mult ar fi dorit sa-i impartaseasca mult mai mult decat is pravile lui trecute?

Oricand, raspunse el, straduindu-se sa para nepasator.

Il vazura amadoi pe ospatarul care se apropia. Lainey se indrepta de spate, impr eunandu-si mainile in poala.

Oricand mai treci prin oras, se grabi ea sa adauge, dupa care se intoarse spre c helner, cu un zambet, pentru a-i comanda bautura dorita, punand astfel capat con versatiei.

Atata despre noile sperante. Tucker ceru un ceai de la gheata, aproape scrasnind din dinti. Cand ospatarul pleca, isi indrepta atentia, orbeste, spre meniu.

Inainte de a se putea decide cum era cel mai bine sa continue, chelnerul reveni si isi petrecura urmatoarele cateva minute stabilind ce doreau sa manance. Dupa ce ramasera iarasi singuri, Lainey rezolva problema, vorbind ea cea dintai.

Deci, se pare ca nu e vacanta pe care ti-o planuisesi, mm?

De-ai sti, numai.

Nu tocmai. Motiv pentru care, de obicei, o chem pe Lillian sa ma viziteze. Asa, am sanse oarecum mai mari de a ramane stapan pe situatie.

Ochii lui Lainey se luminara, in timp ce se batea peste frunte.

Poftim! Abia acum mi-am dat seama ca tu esti "familia" pe care si-o viziteaza in exoticele ei vacante anuale. Stii, cucoanelor ei le lasa gura apa dupa ele. Gas esc ca e foarte frumos ceea ce faci pentru ea.

Auto-protectie. Strict auto-protectie.

Lainey chicoti.

Cred ca nici chiar o echipa internationala de bodyguarzi nu te-ar putea proteja suficient contra lui Lillian, daca-si pune ceva in minte. Ai noroc ca n-ai ajuns decat maseur.

O privi lung, complet captivat de roseata care aparu in obrajii ei.

Iarasi ti-a aparut lucirea aia in ochi, spuse ea. Nici nu vreau sa stiu la ce te gandesti, de data asta.

Si nici n-ar fi cazul, Lainey, ii dadu Tucker dreptate in sinea lui. Pentru ca, daca ti-as spune ca ma gandeam cat de amuzant ar fi sa le povestim nepotilor nos tri ca ne-am cunoscut intr-un salon de masaj, ai lua-o la fuga fara o singura pr ivire in urma.

Alese alta cale de a-i risipi curiozitatea.

Ei, cred ca problema angajarii am rezolvat-o inainte de sosirea ta.

Ai gasit un inlocuitor care sa-i convina lui Lillian? Cum ai reusit minunea asta ?

Hotelul Fairmont are un maseur miraculos, pe nume Stephan. E un suedez urias, cu maini de inger. L-am intrebat daca nu cumva cunoaste pe cineva care ar corespun de cerintelor lui Lillian, iar el mi-a raspuns ca nu lucreaza aici decat cu juma tate de norma si l-ar putea interesa sa se duca personal.

Zambi.

Cel putin, sunt destul de sigur ca asta era ideea. Intelege engleza, dar nu stie s-o vorbeasca aproape deloc. Daca aparitia lui n-o sa le provoace infarcturi tu turor cucoanelor lui Lillian, cred ca va da o mare lovitura. "Mare" fiind, aici, cuvantul cheie. Lillian l-a cunoscut acum cateva zile, cand ma cauta pe mine. S e zicem doar ca, dupa cate cred eu, va fi de acord.

Lainey, care radea cu pofta, ridica mana.

Termina. Mor numai cand imi imaginez!

Sorbi o inghititura de apa, apoi ii surprinse privirea si iarasi incepu sa chico tasca.

Of, Tucker, daca n-as cunoaste-o pe Lillian, as spune ca ar trebui sa-ti fie rus ine. Dar tu stii prea bine c-o sa se dea in vant dupa ideea asta.

Sper. Sunt foarte vulnerabil.

Lainey mai lua o sorbitura de apa, apoi se rezema de spatar.

Stii, eram foarte nelinistita in legatura cu seara asta. Acum, mi-a trecut. Iti multumesc, Tucker.

Zambetul i se sterse, dar ochii ii ramasera blanzi si linistiti. Tucker isi dore a enorm sa-i poata mentine astfel. Dar, oricat de mult si-ar fi dorit sa nu fie decat o simpla intalnire in societate, nu era deloc numai atat.

N-ai pentru ce.

Ba da, insa n-am sa discut acum. Cred ca e mai bine sa vorbim despre motivul pen tru care am venit aici.

Tucker avu intelepciunea de a nu raspunde la aceasta remarca.

Sperasem sa vorbesc cu Minerva azi dupa-amiaza, dar cand am ajuns eu la braserie , plecase. Ai aflat ceva despre Damian sau Greensleigh? il intreba ea.

Tucker o privi cum isi plimba un deget pe marginea paharului, simtind un junghi in stomac cand varful acestuia trecu peste locul unde Lainey lasase o urma slaba de ruj pe sticla. Isi ridica privirea spre a ei, concentrandu-se fara tragere d e inima asupra problemelor serioase. Avea sa se ocupe mai tarziu de chestiunea p

lacerilor.
  Le-am dat cateva telefoane unora dintre fostii mei clienti, dintre care unul luc reaza in domeniul investitiilor internationale. Mi-a dat cateva informatii inter esante.
  Despre Damian? Nu stiu de ce, dar niciodata nu mi l-am imaginat pe Damian sufici ent de priceput pentru piata internationala.
Arata spre zona cu constructii noi ce se insirau in liniste pe coasta.
  Mai degraba asta e nivelul lui.
  Ei, se pare ca a lucrat in Mexic si Caraibe, sau cel putin a vandut actiuni din niste antreprize care se presupune ca aveau loc acolo.
  Nu te mai urmaresc.
  Ai dreptate cand spui ca satele de pensionari reprezinta nivelul lui Damian. De fapt, ele sunt specialitatea lui, sau cel putin asa se pare, din putinul pe care l-am aflat. Clientul meu se ocupa de o afacere cu o statiune turistica din Barb ados, asociata cu o alta statiune, care se planifica pentru coasta de vest a Mex icului. In timpul tratativelor pentru a obtine investitori, a auzit zvonindu-se ca cineva care se declara partener in echipa de investitii vindea actiunile unui prezumtiv sat de pensionari care avea sa faca parte dintre aceste statiuni.
  Un sat prezumtiv? Asta inseamna ca folosea portofoliul de investitii al statiuni i pentru a determina niste batrani nestiutori sa investeasca intr-un fals sat pe ntru pensionari, tip sat de vacanta, sustinand ca avea sa faca parte din statiun e?
  Prinzi repede.
Lainey isi impinse paharul intr-o parte.
  M-as lipsi cu draga inima. Presupun ca era vorba de Damian.
  Nu putem sti sigur. A disparut inaine ca autoritatile sa-i dea de urma. Dar, din cate a aflat clientul meu, pare intr-adevar sa fie el.
  Si asta ce inseamna? Ne adresam politiei? Sau, daca stau sa ma gandesc, adauga e a sec, cu un gest de refuz, s-ar putea ca Roscoe Tumble sa nu ne fie de un prea mare folos.
  Ei, nu-l desconsidera pe mos Tumbleweed.
  Il cunosti pe Roscoe?
  Sa zicem ca am intervenit pe langa el, din partea lui Lillian, in problema unor. .. aa, interactiuni pe care le-a avut cu prefectura si cu departamentul serifulu i.
Lainey rase.
  Cred ca prefer sa nu aflu.
  Ai dreptate, raspunse Tucker zambind. Dar Lillian m-a pus sa promit ca nu-l impl ic pe serif, fiindca nu vrea sa riste s-o faca de ras pe Minerva intr-un mod ata t de public.
  Cred ca e o atitudine frumoasa din partea ei, se apleca Lainey peste masa, dar p oate cam marginita. Minerva va suferi mult mai rau daca Damian o escrocheaza, pe ea si pe celelalte doua femei, lasandu-le fara economiile pentru batranete.
Tucker ofta.
  Si eu i-am explicat acelasi lucru, dar e incapatanata.
Ridica mana, inainte ca Lainey sa-i poata raspunde.
  Daca nu gasim un alt mod, mai discret, de a rezolva lucrurile, il vom anunta pe Roscoe. N-am sa le las pe Minerva si prietenele ei sa patească nimic, Lainey.
Un moment, Lainey ii sustinu privirea.
  Iti multumesc, spuse ea incet; isi facu iarasi de lucru la buza paharului cu apa , apoi il privi. Si-ti multumesc pentru tot ceea ce faci ca s-o ajuti pe Lillian s-o ajute pe Minerva. Stiu ca, probabil, vrei sa te intorci in orasul tau...
  Seattle.
Facu ochii mari.
  Seattle?
  De ce te miri ca sunt din Seattle? zambi Tucker.
  Nu stiu. Nu ma mir. Cred ca fiindca e un oras de pe litoral si iti da posibilita tea sa alergi prin intreaga lume si... dar cred ca pur si simplu nu te pot vedea ... Nu stiu...
  Si cum ma vezi tu pe mine, Lainey?

Se mai juca putin cu piciorul paharului, isi aranja tacamurile, apoi isi indrept
a atentia spre golf, unde ultimul crampei de soare disparea la orizont.
  Lainey?
In sfarsit, se uita la el.
  Incerc sa nu te vad nicicum.
  Si de ce oare? intreba Tucker, mandru de glasul sau calm, desi avea senzatia ca
i se scurgea toata viata din inima.
Lainey isi impreuna mainile in poala, dar ii sustinu privirea.
  Fiindca, oriunde sau oricand m-as gandi la tine, adevarul e ca nu te pot include
 in lumea de-aici, asa ca de ce sa ma mai ostenesc?
  Sunt aici.
  Deocamdata.
  Deocamdata e tot ce am. Mi-am vandut firma, in urma unei decizii iuti ca fulgeru
l. Nu mi-am facut nici un plan maret, nu am in minte nici o cariera noua, dar am
 facut-o fiindca intuitia si sufletul mi-au spus ca, daca nu voiam s-o sfarsesc
ca Pete, daca-mi doream o viata care sa includa si altceva pe langa munca, nu-mi
 mai ramanea decat sa sar imediat, altfel scufundandu-ma o data cu nava. Si nici
 acum nu am planuri. Am venit aici in vizita la Lillian, ca sa petrec catva timp
 lasand soarele sa mi se infiltreze in piele, pana hotaram ce naiba vreau sa fac
 cu restul vietii mele.
Lainey isi incrucisa bratele pe piept, intr-o pozitie aparent relaxata, desi poz
itia repezita inainte a barbiei exprima cu totul altceva.
  Si ce naiba vrei sa faci, Tucker?
Privind-o in ochi, Tucker ii spuse adevarul:
  Vreau prieteni care sa nu-mi fie si clienti. Vreau o activitate care sa se termi
ne in fiecare zi la o ora fixa. Vreau o locuinta care sa se poata numi "acasa",
nu doar o adresa postala.
Tacu, dregandu-si glasul ce i se inasprise dintr-o data.
  Vreau o familie. Vreau echilibru.
Facu un efort sa termine, in ciuda nelinistii ce crestea constant in ochii ei, c
u fiecare cuvant pe care-l rostea.
  Si te vreau pe tine. E pe dos, nu e planificat, nu e nici macar rational, avand
in vedere etapa unde ma aflu acum cu viata mea, dar nimic din toate astea nu par
e sa conteze. Te doresc, Lainey.
Ospatarul alese tocmai acest monumental moment pentru ca sa-si faca aparitia, ad
ucand o tava imensa plina cu antreuri, ceea ce ii ascunse reactia lui Lainey. Tu
cker se gandi serios sa-l arunce de pe terasa, dar reusi sa-si stapaneasca imbol
dul in ultimul moment. Tanarul paru sa simta tensiunea, le distribui grabit farf
uriile si se retrase cat ai clipi.
Atentia lui Lainey era concentrata exclusiv asupra scallopinilor de creveti. Tuc
ker isi plimba prin farfurie portia de mahimahi, intrebandu-se de atitudine sa a
dopte in continuare. Capul ii spunea sa ceara un raspuns onest, dar inima sa nu
mai pregeta sa inalte un zid solid dupa care sa se ascunda, asa ca era perfect m
ultumit sa incheie discutia fara nici un alt comentariu.
O vazu cu coada ochiului cum sorbi din vin, apoi renunta la incercarile de a man
ca si o privi drept in fata.
  E foarte bun, spuse ea, fara sa ridice ochii. Al tau cum e?
Nu putea face asta, nu se putea comporta ca si cum nu si-ar fi deschis inima in
fata ei cu doar cateva secunde in urma. Vanzandu-si firma, isi asumase cel mai m
are risc din viata lui. Ce rost avea totul, daca nu era dispus sa urmareasca toc
mai scopul pentru care si-o vanduse?
  N-as putea spune. Se pare ca, in momentul de fata, am altele, mai importante, pe
 cap. Intr-un fel, am crezut ca poate ai dori sa discutam altceva.
O privi cum infigea furculita intr-o alta bucata de crevete. Se simtea gata sa u
rle de enervare, sau cel putin sa-i arunce crevetii peste balustrada aurita, dar
 inainte de a exploda, Lainey isi puse furculita cu bucata de crevete pe margine
a farfuriei si ridica privirea spre el.
  Atata despre ideea sa fim doar prieteni, mm?
Incercarea de zambet ii esua pe loc.
  Nu stiu ce sa-ti raspund, Tucker.

Prietenia noastra imi place la nebunie, Lainey. Dar se pare ca nu ma pot stapani sa-mi doresc ceva mai mult de-atat. Si nici nu vreau sa ma stapanesc.

Si pe urma? intreba ea, ridicand imediat mana. Nu-mi raspunde. Tucker...

Se intrerupse, cu un oftat

Ma doresti, Lainey?

Isi repezi ochii spre ai lui; chiar si in lumina slaba a crepusculului, ii disti nse roseata care-i impurpura obrajii.

Ma doresti, repeta el.

Nu conteaza ce doresc eu si ce nu.

Atunci, ce mama dracului conteaza? Si sa nu-mi vii cu gogosile alea despre impul suri si alegeri proaste in materie de barbati. Esti o femeie inteligenta si cu b un simt, care poate hotari si singura.

Ochii ei scaparara, in timp ce-si apasa pe masa pumnul strans.

Si daca hotarasc sa nu te aleg pe tine? Daca hotarasc ca nu vreau sa astept pana te dezmeticesti, pe baza slabelor sanse ca voi face parte si eu din acel mare p lan? Si uite ce idee uluitoare: daca nici nu sunt obligata sa-ti spun de ce am l uat hotararea asta? Daca ti-as spune ca nu te priveste de ce fac ceea ce fac?

Si daca te hotarasti, pur si simplu, sa-mi spui adevarul?

Lainey isi tranti servetul pe masa, sarind de pe scaun.

Si daca ma hotarasc sa-ti spun sa te duci dracului?

Cand incerca sa treaca pe langa el, Tucker o inhata de brat.

Nu pleca.

Nu-mi da tu mie ordine, il privi ea incruntata.

Ii dadu drumul, iar Lainey se indeparta val-vartej. Injurand, Tucker arunca nist e bancnote pe masa, intre farfuriile cu mancare, si porni dupa ea.

O ajunse tocmai cand iesea pe usa rotativa.

O data sa mai pui mana pe mine, si tip! il preveni ea.

Tucker ridica mainile, cu palmele in sus.

Ai nevoie sa te duc cu masina?

Il privi de parca si-ar fi pierdut mintile, apoi ii intoarse spatele si porni in lungul strazii, in directia opusa golfului, spre centrul orasului.

Tucker o ajunse din urma, intrebandu-se cum reusea sa mearga atat de repede pe t ocurile ei inalte.

Totusi, e nevoie sa vorbim despre Damian.

Nu e nevoie sa vorbim despre nimic. Am eu grija de Damian. Minerva e matusa mea si raspunderea mea.

De ce fugi, Lainey?

Ca sa scap, cumva, de tine? replica ea sarcastic.

Vorbeam in sens figurativ. De ce anume te temi asa de tare? Ce crezi ca se va in tampla daca esti sincera cu mine in privinta sentimentelor tale?

Lainey se opri brusc, rasucindu-se spre el, cu mainile proptite in solduri.

Oare de ce, daca o femeie nu cade la picioarele unui barbat fiindca a catadicsit sa recunoasca deschis ca o doreste, inseamna ca fuge de ceva? Nu ti-a trecut ni ci o clipa prin minte ca s-ar putea sa nu te doresc si eu pe tine?

Nu.

Holba ochii la el, in timp ce deschidea si inchidea gura ca un peste. Daca n-ar fi avut senzatia ca putea fi in joc tot restul vietii lui, lui Tucker i-ar fi ve nit sa rada. Astfel stand lucrurile, pe buzele crispate ii aparu doar o unda de zambet. Ochii lui Lainey se ingustara periculos.

Asculta, bai infumuratule si increzutule...

Ma doresti si tu, Lainey.

Egotistule, egocentricule, bruta...

Ma doresti rau de tot. Chiar tu mi-ai spus-o. M-ai dorit inca din clipa cand mi-ai vazut cum i-ai spus? Fundul meu pietros? asa ca nu te face mai catolica decat Papa, numai fiindca sunt cinstit. Fugi, Lainey. Dai bir cu fugitii, mancand pam antul, cu coada-ntre picioare.

Expresia ei ezita, iar bratele i se furisara peste abdomen, unde si le impreuna ca o pavaza protectoare.

Si daca n-as dori decat sa te rastorn pe spate pentru o zbenguiala scurta, inain te de a o tuli sa ma "dezmeticesc", atunci trebuie sa-ti spun ca-mi dai prea mul

ta bataie de cap.
Cand Lainey ramase iar cu gura cascata, Tucker ridica o mana.
  Dar nu vreau numai atat. Si pentru ca nu doresc numai atat, ma dau de ceasul mor tii facand tot ce pot ca sa nu te las sa pleci de langa mine. Si voi continua la fel pana ai sa-mi spui de ce nu vrei sa-mi acorzi sa ne acorzi o sansa.
Isi dadu seama ca striga si facu un efort constient pentru a cobori glasul. Apro piindu-se, se simti mai incurajat cand Lainey nu se retrase si nici, mai rau, nu -l pocni. Pe moment, arata oarecum pierduta si speriata de bombe, iar Tucker nu mai putea sa racneasca la ea in continuare.
  Lainey, spuse el incet.
Ea isi privi picioarele, apoi undeva spre un punct vag din spatele lui. Intinse o mana si o mangaie pe obraz, apoi pe barbie. Lainey nu se indeparta, asa ca o m ai mangaie o data, impingandu-i o suvita de par cazuta peste fata.
  In loc sa fugi de mine, de ce nu incerci sa fugi spre mine? Uite-ma, sunt chiar aici. Si, atata vreme cat esti si tu aici, nu plec nicaieri.
Bland, dar ferm, ii intoarse fata spre el.
  Nu vreau sa ma cert cu tine. Vreau sa fac dragoste cu tine. Sa te iubesc.
Lainey ramase nemiscata.
  Nici macar nu ma cunosti, Tucker. In sens real, nu ma cunosti.
  Stiu destule, facu el inca un pas.
  Ba nu stii nimic. Nu stii ce am inlauntrul meu, in cap si in inima.
Tucker termina de parcurs distanta care-i despartea.
  Atunci, de ce nu-mi spui, ca sa stiu?
Ochii ei erau doua graitoare lacuri de dorinta infranata, plini cu durere si ned umerire. Inima lui Tucker devenise un ghem strans de frica si neliniste, pe care insa il lasa sa se dilate incet.
  De ce nu-mi vorbesti despre hotararile tale neinspirate, ca sa aflu cum te pot f ace sa intelegi ca nu sunt si eu una dintre ele?
Isi cobori gura si mai aproape de a ei, simtind ca murea de atata dorinta aproap e disperata de a-i descoperi gustul.
  Nu mai pot face inca o greseala, din prea mare graba, Tucker, sopti ea. N-as sup ravietui.
Tacand, se retrase doar atata cat s-o priveasca in ochi.
  Eu nu sunt o greseala, Lainey, nici din graba, nici din oricare alt motiv. Daca nu poti avea incredere in mine, ai macar in asta.
Isi potrivi gura peste a ei, gingas dar fara ezitare. Incepu s-o exploreze cu sa rutari tandre, despartindu-i buzele. La prima atingere a limbii ei, trupul i se incorda pana la limita unei dureri sublime. Pulsul ii canta, iar inima ii batea cu furie in piept. Reactia ei nu era indrazneata, nici desfranata sau macar pe d eparte necugetata. Era dulce si blanda... Era Lainey.
O cuprinse in brate. Ea isi deschise gura in intampinarea lui, primindu-i insist enta crescanda cu o nevoie a sa proprie, pe masura.
  Ba te cunosc, sopti Tucker, cu buzele lipite de ale ei. Stiu ca esti a mea.
Singurul ei raspuns fu un mic geamat din fundul gatlejului, in timp ce sarutarea devenea mai profunda, dar era de ajuns ca sa-l zguduie din toata fiinta. Simti ca-si pierdea rapid orice control.
Sunetul scazut al cuiva care-si dregea vocea il readuse la realitate cu o violen ta socanta.
  Nu casca ochii, Matilda, e necuviincios, scrasni un glas batranesc.
  Sunt asa de dulci, Henry. Lumea are nevoie de mai multi ca ei, daca vrei sa stii parerea mea.
  Nu vreau s-o stiu. Asa ca nu te mai zgai.
Lainey se desprinse de el, cu fata rosie ca focul. Tucker facu un mare efort sa- si regaseasca autocontrolul, dupa care, fara tragere de inima, se intoarse, tina nd-o protector sub brat, pana nu apuca sa faca vreo prostie sa fuga, eventual. D adu din cap spre cuplul varstnic care trecea pe langa ei.
  'Seara, saluta el, zambind cu falcile stranse.
Batrana ii zambi radioasa, cu ochii spalaciti licarindu-i si obrajii luminati de o roseata plina de simpatie.
  Si ce seara frumoasa, replica ea, mutandu-si privirea spre Lainey, apoi din nou

catre el.
Surasul lui Tucker se dezgheta, devenind firesc. Ii facu cu ochiul.
  Ei, da, cu siguranta ca este.
Isi inghiti un chicotit, in timp ce Henry o apuca si mai strans pe Matilda de co
t, aruncandu-i lui Tucker o privire autoritara.
  Haide, Mattie, spuse el. Avem rezervari.
Nedescurajata, Matilda ii facu si ea cu ochiul lui Tucker, dupa care se lasa pro
pulsata de sotul ei in lungul strazii. Il batu pe umar, spunand.
  Eu nu am nici o rezerva fata de tine, Henry, galantul meu protector dintotdeauna
.
Tucker isi schimba pozitia, astfel ca Lainey sa poata vedea perechea indepartand
u-se. Henry ridica mana Matildei si i-o saruta. Matilda raspunse cu un hohot de
ras care o facu sa para mult mai tanara decat anii ei. Apoi, Henry ii facu pe Tu
cker si Lainey sa rada amandoi, cand ii privi peste umar si le facu la randul sa
u cu ochiul, zambind scurt, inainte de a-si continua drumul spre hotel.
  Golanu' batran! zambi Lainey cu voie buna spre cei doi batrani.
Tucker o stranse si mai aproape de el.
  Asta-mi doresc si eu.
  Cine nu si-ar dori-o? replica ea, cu o ultima privire nostalgica pe urmele lor;
cand se intoarse din nou spre el, redevenise serioasa. Nu in tine n-am incredere
, Tucker. Ci in mine.
  Ce crezi ca ar trebui sa faci ca sa-ti dovedesti tie insati ca esti demna de inc
redere? Cum ai putea-o afla vreodata, daca nu incerci?
Oftand, Lainey se desprinse din stransoarea lui.
  Vreau s-o ajut pe Minerva. Vreau sa rezolv problema asta.
Il privi cu ochi rugatori
  Macar o data, simt nevoia sa duc un lucru pana la capat si sa-l vad finalizat, i
nainte de a ma implica in urmatorul.
Ii desparteau doar cativa centimetri, dar Tucker simtea totusi ca acel spatiu in
fim echivala cu o prapastie de netrecut. Un nou sarut ar fi putut acoperi haul,
dar stia ca, daca-i invingea rezistenta cu sarutari, avea sanse sigure sa ajunga
 pe lista ei de regrete. Decizia trebuia sa-i apartina ei.
  Atunci, sa-l inlaturam mai intai din drum pe Damian.
Lainey clipi din ochi, vizibil surprinsa de usurinta cu care consimtise.
  Sa nu ma intelegi gresit, Lainey. Poti ridica oricat de multe ziduri vrei. Le vo
i escalada la fel de repede pe cat le inalti tu.
Ridica barbia spre el.
  Cam indraznete cuvinte.
  Am sentimente cam indraznete, cand e vorba de tine.
Expresia ei sovai din nou, iar Tucker ridica o mana, mangaindu-i inca o data obr
azul.
  Vom merge cu viteza dorita de tine, Lainey. Dar vom merge inainte.

Capitolul 9

Lainey se opuse imediat atitudinii lui atat de sigure pe sine, mai mult pentru c
a doar faptul de a-i distinge in cuvinte o anumita promisiune ii provoca un fior
 profund si intim ce se simtea atat de minunat de firesc, incat stia ca nu putea
 fi decat de rau augur.
  Nu merg nicaieri decat cu conditia...
  Stii cumva daca Damian i-a dat Minervei vreun prospect de un fel sau altul? o in
trerupse el.
Surprinsa de intrebare, raspunse masinal:
  Da, asa cred, dar...
  Unde-ar putea fi? Crezi ca-l poti obtine?
Tactica brutalitatilor lui continue o facu sa se incrunte. Cu siguranta, schimba
se destul de usor vitezele.
  Cred ca da.
Incerca ca nu se imbufneze. La urma urmei, ii acorda ragazul pe care i-l ceruse,

nu? Refuza sa recunoasca, fie si in sinea ei doar, ca deja isi regreta inca o d
ecizie. Dar asta nu-i oprea dorinta de a-l putea inlocui pe acest Tucker politic
os si pragmatic cu acel Tucker infierbantat si aproape scapat de sub control car
e-i soptise promisiuni tenebroase si o sarutase intr-un fel ce-o facea sa creada
ca se putea tine de cuvant. Isi inghiti saliva, in gatlejul dintr-o data foarte
uscat singura ei parte uscata in acel moment si-si inclesta degetele pentru a n
u intinde mana spre el, dand dracului toate deciziile, pripite sau altminteri.
Tot ceea ce i-a putut da Damian trebuie sa fie in apartamentul ei. Locuieste dea
supra braseriei.
Isi inabusi un oftat, impunandu-si sa se concentreze asupra problemei imediate.
In seara asta e plecata cu Lillian si ale cateva doamne, sa joace bingo la centr
ul comunitar. De obicei, nu ajung acasa inainte de unsprezece, douasprezece.
Perfect. Sa mergem.
Fara s-o astepte, Tucker porni spre Strada Principala.
Lainey il urma in trap marunt.
Stai o clipa. Unde sa mergem?
La Minerva. Cred ca ai o cheie, nu? De ce n-am arunca o privire?
Tucker, nu stiu...
Tucker se opri, facand-o aproape sa-si piarda echilibrul, pe tocurile ei inalte,
cand se ciocni de el. O sprijini cu o mana ferma, care-i facu genunchii sa se c
latine din motive ce nu aveau nici o legatura cu pantofii.
Te doresc, Lainey. Nu era in stare sa-l priveasca, fara a auzi din nou aceste cu
vinte. Te doresc.
Vrei s-o ajuti sau nu?
Pai... sigur ca vreau s-o ajut, raspunse ea, cu o voce mai sufocata decat ar fi
fost cazul; se stradui sa se indrepte de umeri, luand distanta, si isi netezi ro
chia. Doar ca mi-e cam peste mana sa-i umblu prin lucruri.
Dar o vei face?
Lainey se incrunta la el, intrebandu-se cum naiba putea un om s-o faca sa-si smu
lga parul din cap de furie si, in acelasi timp, sa se simta atat de frustrata pe
plan sexual incat abia mai putea merge in linie dreapta.
Cred ca nu prea am de ales. Dar ce, parca-i prima oara?
Porni in lungul strazii, fara a-l astepta s-o urmeze.
De ce m-oi fi dand eu asa de ceasul mortii sa iau decizii calme si rationale in
prezenta ta, n-am idee. Nu par sa aiba nici o influenta, ca orice-as zice, pana
la urma ma silesti sa fac tot cum vrei tu.
Chicotitul gros al lui Tucker rasuna chiar din spatele umarului ei.
Iar eu iti spun ca judecata ta este si a fost dintotdeauna excelenta. Nu faci de
cat sa dovedesti ca am dreptate.
Lainey nu-l mai lua in seama, continuandu-si drumul pe dupa colt, pentru a nu vo
rbi din nou decat cand ajunse la intersectia urmatoare:
De-acum, toate celelalte magazine sunt inchise, dar cred ca ar fi mai bine sa in
tram prin spate.
Geniala decizie.
Il privi cu severitate.
Nu exagera.
"Cine, eu?" paru sa spuna privirea lui mirata, preschimbandu-se insa intr-un zam
bet, sub ochii ei incruntati. Ridica din umeri.
Faceam si eu o observatie.
Hai sa terminam odata.
Il conduse in bucataria braseriei intunecoase, apoi mai descuie o usa, care dade
a pe o scara ingusta.
Aici e, sus.
In timp ce urca treptele, simtea in spatele ei prezenta masiva si calda a lui Tu
cker. Propria ei minte o tortura cu imagini despre ce s-ar fi intamplat daca se
oprea, se intorcea si il astepta sa ajunga pe aceeasi treapta... s-o lipeasca de
perete... sa-i caute gura in intuneric... s-o gaseasca, s-o sacaie cu sarutari
tandre... Ea ar fi oftat, s-ar fi deschis in calea lui... si-ar fi lasat mainile
sa-i urce pe de laturi si peste spatele sau... sa-i apuce umerii, in timp ce sa
rutul se adancea...

Scapa cheile pe jos.
  Pardon.
Ajunsese aproape sa gafaie si nu mai avea destula incredere in propriile ei pici oare pentru a indoi genunchii ca sa le caute.
  Le-am gasit.
Glasul lui rasuna ca o soapta profunda, foarte aproape. Atat de aproape... Auzi zornaitul cheilor.
  Lainey?
  Da, raspunse ea cu rasuflarea taiata, simtind ca trupul i se inclina infim spre el. Ii percepu caldura, respiratia mangaindu-i usor obrazul, in timp ce se inghe suia langa ea pe ultima treapta, intre balustrada si usa de la apartamentul Mine rvei.
  Cheile? Vrei sa descui tu usa?
  Hm?
Trebui sa treaca o secunda, pana cand intrebarea lui isi facu efectul. Slava Dom nului ca era intuneric. Obrajii parca-i luasera foc la fel ca tot restul trupulu i.
  Cheile, exact.
  Aici sunt.
Auzi clinchetul, cand Tucker legana cheile in fata ei. I le smulse din mana, se intoarse si infipse cheia in broasca. Avea creierii vraiste, isi spuse ea, scorm onind incontinuu prin gaura cheii. Nici cu un pas nu se apropiase de femeia calm a, rece si lucida care se dorea a fi. Striga la Tucker s-o lase in pace, iar in secunda urmatoare, era in stare sa sara pe el in intunericul unei scari. Al unei scari care ducea spre apartamentul matusii sale, nici mai mult, nici mai putin! Poate ca tot planul ei de auto-imbunatatire era sortit esecului. Poate ca nicio data n-avea sa fie in stare sa se schimbe.
Poate ca cel mai bine ar fi fost sa-l tranteasca pe Tucker de cel mai apropiat p erete si sa-i cerseasca s-o posede si duca-se la dracu-n praznic toata auto-imbu natatirea.
  Unde-i comutatorul?
  Poate-ar fi cazul sa-ti vii in fire si sa procedezi asa cum ai promis, mormai ea .
  Ce-ai spus? intreba Tucker, nedumerit.
Il auzi pipaind peretele, langa usa. Cu un oftat dezgustat, intinse mana si apar a pe comutator, cufundand micul apartament in lumina blanda a unei lampi de antr eu antice, cu sticla colorata.
  Aici isi tine hartiile.
Nu-l privi pe Tucker, in timp ce trecea pe langa el, intrand in micul living. Se simtea ca o neghioaba desavarsita, precum si ca o hoata, si dorea ca toata aven tura sa se termine cat mai curand posibil.
Salonul, cum ii placea matusii sale sa-l numeasca, era mic. Pe doi pereti se ins irau etajere cu carti, intesate cu carti ferfenitite de-atata lectura, fotografi i inramate si o colectie de cesti de ceai.
Ingenunche in fata unui secretaire antic de stejar si-si vari mana sub sertarul de jos. Acolo era lipit cu scotch un mic plic de giuvaergerie, cu o cheie mica i nauntru, pe care o scoase. Deschise capacul biroului si cobori tablia de scris, dupa care apasa pe un mic panou de lemn din interior, care sari in afara, dezval uind un sertaras. Il descuie cu cheita si il deschise.
  Hotomanca in toata regula, comenta Tucker, din spatele ei.
Stiuse tot timpul in ce loc se afla, dar refuza sa se gandeasca la asta. Noroc c a mainile ii erau sigure, in timp ce deschidea capacul de lemn.
  E innebunita dupa Agatha Christie si Ngaio Marsh. N-a cumparat biroul asta decat pentru compartimentele secrete pe care le are.
  Un motiv demn de toata lauda.
Lainey zambi.
  Si eu mi-am spus la fel.
Risca sa-i arunce o privire.
  Totusi, mie numai pe asta mi l-a aratat.
  Orice femeie trebuie sa aiba secretele ei, zambi si Tucker.

Lainey reveni cu atentia la sertar si ridica o mapa moale de piele, pliata in do
ua. O deschise, privindu-i coperta.
"Greensleigh Knolls, statiunea pentru pensionari activi", citi ea. Aici sunt des
tul de multe si...
Mai scoase un teanc de hartii, care fusesera indoite si inghesuite in spate. Le
despaturi, apoi il privi pe Tucker.
Pare un contract.
M-hm!
Probabil ca expresia lui Lainey ii dezvaluia gandurile. Tucker ii lua hartiile d
in mana.
Vom trece prin ciur chestiile astea. Sunt sigur ca vom gasi o cale de a dovedi c
a e o escrocherie.
Si daca e prea tarziu? Daca a semnat...
O vom scoate noi cumva din toata combinatia.
Ei, nu vom apuca sa le citim pe toate inainte de a se intoarce acasa. Habar n-am
cand se va uita din nou la hartiile astea, dar nu cred ca e bine sa le luam cu
noi.
Lillian are un copiator in biroul ei de la salon. Am cheile. Ne repezim pana aco
lo, le copiem si punem originalele la loc, asa cum le-am gasit, inainte de intoa
rcerea Minervei.
Lainey clatina din cap.
Oare sunt singura careia i se pare ca povestea asta incepe sa semene cu un film
de serie B prost?
Tucker zambi.
Filmele de serie B proaste au totusi cel putin o calitate, replica el, pornind s
pre usa. Vii cu mine sau preferi sa stai aici?
Vin si eu.
Tucker ii tinu usa deschisa sa treaca.
Nu ma intrebi odata? insista el, in timp ce Lainey iesea pe palierul intunecat.
Lumina din antreu ii dezvaluia licaritul nestapanit al ochilor. Lainey ofta.
Sunt sigura ca e inca o decizie aiurita din partea mea, dar ce mai conteaza una
in plus. Bine, care-i partea aia buna a filmelor de serie B?
Inchizand usa, Tucker bloca orice lumina, iar in intunericul astfel lasat se apr
opie de ea, inghesuind-o pe palierul stramt.
Eroul o cucereste intotdeauna pe tipa.
Eu nu sunt "tipa", replica ea, mandra de siguranta din voce. Totusi, genunchii i
se inmuiasera iar si abia mai putea auzi, peste bataile bubuitoare ale inimii.
Ba cum sa nu fii? facu Tucker inca un pas. Daca sunt eroul, eu stabilesc cine e
tipa.
Lainey ajunse cu spatele la perete. Tucker isi rezema o mana deasupra umarului e
i si se apleca.
Si fii sigura ca pe tine te-am ales.
Ii simtea respiratia calda. Buzele lui erau la un deget distanta, oferindu-i-se.
Nu trebuia decat sa ridice capul si... Inghiti un nod, cu gatul dintr-o data sc
orojit de uscaciune. Unde disparuse tot aerul? Asta era fantezia ei cu scara, nu
mai ca acum devenise reala si cam de-o suta de ori mai placuta decat si-o imagin
ase.
Intinse o mana si se agata de balustrada, dupa care se strecura afara din spatiu
l ingust ramas intre Tucker si perete, facand primul pas in jos inainte de a sav
arsi ceva... impulsiv.
Mai...
Isi drese vocea.
Mai bine sa facem odata copiile alea.
Mai cobori o treapta, tinandu-se din rasputeri de balustrada, mai mult ca sa nu-
si repeada mainile spre Tucker, decat pentru a-si pastra echilibrul.
Se face tarziu.
Il auzi pe Tucker coborand in urma ei si-si impuse sa paseasca in continuare. Aj
unsese in magazie, cu mana pe usa din spate, cand il simti apropiindu-se.
E mai tarziu decat crezi, Lainey.
Un fior de placere pura o strabatu pe sira spinarii. Mai intai, Minerva, isi imp

use ea, gandeste cu capul!
Existau momente cand responsabilitatea devenea o reala povara.
Cu un gest hotarat, deschise usa si iesi in aerul umed al serii. Un singur bec, pe un stalp de telefon, scalda straduta intr-o lumina galbuie palida. Lainey porni drept spre usa din dos a salonului, fara a mai arunca o singura privire in directia lui Tucker.
Acesta zambi, vazandu-i silueta care se indeparta grabita. Avusese nevoie de tot autocontrolul si ceva pe deasupra, ca sa nu arunce hartiile pe scara si s-o propteasca la perete, cu picioarele acelea suple incolacite pe dupa mijlocul lui, sarutand-o pana confirma ca tot acel dans de colo-colo nu era nimic mai mult decat atat: un preambul al inevitabilului. Categoric, era cel mai chinuitor de prelungit preludiu prin care trecuse vreodata.
Dar Tucker isi dorea mai mult decat o zguduiala infierbantata pe o scara intunecoasa. Dorea zguduieli infierbantate oriunde si oricand le trasnea sa le aiba, timp de cincizeci de ani si mai bine. Dorea totul. Asa ca, o lasase sa fuga. Din nou. Fiindca, atunci cand incepeau cu zguduielile, mai mult ca sigur ca nu voia ca a intre ei sa fie altceva decat dorinta lipsita suta la suta de remuscare, cu final deschis.
O privi cum isi strangea bratele in jurul taliei si batea nerabdatoare din picior, asteptandu-l s-o ajunga din urma. Oho, nu numai ca te-am ajuns, dar sunt si cu vreo cativa pasi inaintea ta, spuse el in sinea lui.
Parcurse ultimii cativa metri, fara a se opri decat cand ajunse in spatiul ei personal. Era destula lumina ca sa-i vada ochii dilatandu-se ca reactie la apropierea lui, dupa care se ingustara cu prudenta. Lainey facu un pas inapoi. Tucker aruncă o privire scurta peste corsajul rochiei, unde bratele ei incrucisate ii impinsesera in sus sanii sanii excitati. Zambi, cu toate ca durerea dinauntrul lui se intetea, tot mai chinuitoare, apoi se intoarse spre usa si scoase cheile din buzunarul devenit brusc mai putin incapator al pantalonilor.
Intra, tinandu-i usa deschisa.
  Pe-aici.
Dupa ce astepta ca usa sa se inchida in urma ei, o conduse pe un culoar scurt si intunecat. Cu ajutorul altei chei, descuie un mic cabinet. In loc sa aprinda tuburile de neon din tavan, apasa pe butonul unei mici lampi de birou cromate.
  Asta-i o...
  Lampa de lava, incheie Tucker, privind monstruoziatea de o jumatate de metru care impodobea coltul biroului post-modernist, de rasina acrilica neagra, al lui Lillian.
  E purpurie.
Tucker ii intelegea reactia; o reproducea pe a lui, prima oara cand vazuse gogoloaiele mov plutind in sus si-n jos prin lampa de sticla.
  Culoarea ei favorita, adauga el.
Lainey privi prin incapere.
  Ma doare s-o spun, dar se asorteaza cu decorul.
Zambi, cand Tucker rase, apoi se intoarse repede spre copiator si cauta butonul de pornire.
  E in dreapta, la spate, ii spuse el.
Lainey il gasi imediat, dupa cum demonstra murmurul scazut al aparatului.
  Dureaza cateva minute, pana isi face programul de incalzire.
In fata biroului lui Lillian se aflau doua scaune negre, din piele. Tucker il trase pe unul langa celalalt, se aseza si i-l indica lui Lainey pe cel gol.
  Ce-ar fi sa le rasfoim, cat timp asteptam? Sa vedem cu ce avem de-a face.
Lainey ramase de straja langa xerox, cu spinarea rigida.
  Daca nu crezi ca Lillian se va supara, hai sa facem cate doua copii, sa punem originalele la loc si sa terminam pentru seara asta. Le putem parcurge fiecare de unul singur, vedem ce idei ne vin si le discutam maine.
Tucker isi stapani un oftat de frustrare. Poate ca era timpul sa cedeze putin, sa acorde un scurt ragaz pentru amandoi. Nici capul si nici inima lui nu inghitea u teoria asta. Trupul, cu siguranta, opunea un veto categoric. Dar nu incapea nici o indoiala ca Lainey trebuia sa rezolve situatia in modul dorit de ea. Cel mai greu ii era sa recunoasca faptul ca, in realitate, frustrarea lui se baza mai

mult pe teama decat pe o supradoza de pofta alimentata necontrolat cu testostero
n teama ca, dupa ce se termina totul, indiferent ce-ar fi facut, se putea ca Lai
ney sa nu-l aleaga pe el.
De ce naiba se tortura singur? De ce nu ducea pana la capat problema Minervei, n
-o saruta pe Lillian de ramas-bun si nu lua urmatorul avion spre Seattle, unde p
robabil ca se gaseau zeci de femei care nu s-ar fi zbatut sa scape de atentiile
lui?
Fiindca, raspunse intr-o doara micul sau glas interior, nu exista decat o singur
a femeie a carei atentie o dorea, iar aceea nu se afla in Seattle. "Nu," isi spu
se el ursuz, "e la doi pasi in fata mea, dar la cel putin un milion de mile prea
 departe ca s-o ajung." Iar micul glas avea dreptate. Nimeni si nimic nu l-ar fi
 putut determina sa se ridice si sa plece.
Era un iad sa se indragosteasca.
  Doua copii. Bine, spuse el simplu.
Lainey il privi precauta.
  Bine? Bine si atat?
Tucker se stradui sa nu faca ghemotoc hartiile pe care le tinea in maini.
  Adica "Bine, sunt dispus sa fac cum vrei eu", replica el incet, printre dinti, i
n timp ce controlul ii scapa printre degete. Dar numai fiindca, daca as face cum
 vreau eu, risc sa te vad luand-o iar la fuga. Si singura directie in care vreau
 sa fugi acum e spre mine. Asa ca, bine, facem cum vrei tu, incet si usurel.
Privirea ii cobori peste trupul ei, apoi urca iar. Fu nevoit sa-si stranga genun
chii unul langa altul, vazandu-i sfarcurile intarite apasand bumbacul moale al r
ochiei. Cand vorbi din nou, glasul ii devenise un marait abia auzit.
  Fiindca asa cum vreau eu ar fi scurt, rapid si pentru totdeauna. Si pentru parte
a asta cred ca nu esti gata. Inca.
Lainey duse o mana la spate, orbeste, rezemandu-se de copiator. Tucker privi cu
fascinatie avida cum i se misca gatul, o data, apoi inca o data, si se pierdu ap
roape complet cand reveni cu ochii spre fata ei si o vazu privindu-i reactia mul
t prea vizibila fata de propria ei reactie.
Nu facu nici o incercare de a-si schimba pozitia, desi ar fi dat orice ca sa-si
smulga complet pantalonii de pe el si sa-si potoleasca pofta care acum se inveci
na cu o durere fizica
  Imi faci figura asta doar cu un zambet, Lainey.
Nu incapea nici o indoiala ca intelegea despre ce "figura" era vorba.
  La naiba, nici macar nu e nevoie sa fii in aceeasi camera. Ma gandesc la zambetu
l tau, numai, si uite ce mi se intampla.
Lainey isi sili privirea sa urce spre ochii lui, cu pielea intunecata de o rosea
ta fermecatoare.
  Tucker...
  Dar aici nu e vorba numai de faptul ca ma exciti, continua el, cu convingere. Da
ca vorbim despre stimuli, atunci as vrea sa fim alcatuiti astfel incat sa poti v
edea si ce efect ai asupra mintii mele. Vrei sa discutam despre excitatie, Laine
y? Vrei sa auzi vorbe infierbantate, flamande si scapate de sub control? Atunci,
 ar trebui sa intri in capul meu, chiar acum. Fiindca ceea ce se intampla aici s
e batu el peste frunte face sa devina atat de intens ceea ce e aici, jos, incat
abia mai pot sta locului.
Lainey lasa sa-i scape un ofat ragusit, dupa care trase aer in piept, zgomotos.
  Deci... ar trebui sa te doresc pentru mintea ta, asta e, Tucker?
  Vreau sa ma doresti cu mintea ta, raspunse el, aratand cu capul spre rochie. Cu
trupul, se vede bine ca ma doresti.
Lainey deveni mai teapana, dar nu-si muta privirea, nici nu se misca din loc. In
 sinea lui, o aplauda.
  In oricare alt moment al vietii mele, atata lucru ar fi fost de ajuns. Pe naiba,
 mai mult decat de ajuns.
  Dar nu si acum, replica ea.
Tucker clatina din cap.
  Acum, doresc mai mult. Iar asta inseamna sa astept pana stabilesti ce vrei si de
 ce. Trebuie sa fii sigura, fiindca in nici un caz n-am de gand sa ma las adauga
t pe lista aia tampita a ta.

Esti furios.
Nega din cap, straduindu-se sa nu-si piarda rabdarea, atata cata ii mai ramasese , mai mult fata de sine insusi decat de ea.
Nerabdator, mai bine zis. Daca vreau ceva, descopar o cale de a obtine si iau. A sta a facut ca firma mea sa aiba atata succes.
Eu nu sunt o achizitie de afaceri.
Sunt absolut constient de asta. Dar si pentru mine e o noutate, Lainey. Mi-am va ndut compania fiindca-mi doream o viata noua, una care sa nu constea strict in a faceri. Insa singurul manual pe care il am e cel care m-a adus aici de la bun in ceput. Nu stiu cum sa procedez altfel, dar incerc.
Lainey inalta o spranceana.
Ce? intreba el; cand nu-i raspunse, insista: spune-mi.
Lainey il privi un moment in tacere, apoi ridica usor din umeri.
Cum poti fi atat de sigur?
Isi impreuna mainile in fata, destinse, framantandu-si degetele.
De ceea ce simti, vreau sa spun. Daca te inseli?
Vorbea cat se poate de serios, iar Tucker intarzie un moment pana sa raspunda:
Prima parte nu sunt sigur ca ti-as putea-o explica. Din instinct? Stiu ca te dor esc si mai stiu ca simt ceva ce n-am mai simtit niciodata. E o stare excitanta, frustranta si mai puternica decat orice emotie am simtit vreodata pentru cineva.
Lainey isi inclina barbia, intr-un partial gest de incuviintare.
Continua.
Cuvantul nu era mai mult decat o rugaminte ragusita, iar Tucker vorbi mai depart e, inainte de a o lasa sa traga concluzia ca, de fapt, nu dorea sa-i auda raspun sul.
Instinctul imi spune sa merg inainte, sa nu las ceva atat de unic sa-mi scape fa ra a face tot ce pot ca sa-l explorez. Imi urmez isntinctul, fiindca ma incred i n el. Vreau sa spun, trebuie sa ai o asemenea incredere in tine insuti altfel, c e-ti mai ramane?
Acum imi intelegi dilema, raspunse ea, incet.
Stia exact ce voia sa spuna, dar nu era de acord.
Asta, fiindca esti prea prinsa in partea a doua. Partea cu greselile. Nimeni nu traieste o viata perfecta, plina cu decizii perfecte. Nu inseamna ca incetezi sa urmaresti scopurile pe care le consideri importante, chiar daca nu ai la baza m ai mult decat deciziile pe care le consideri potrivite in momentul respectiv.
Si daca patesti ceva? Atunci ce faci, ridici din umeri? se desprinse ea de xerox . Spui ca sentimentele pe care le ai pentru mine sunt cu totul noi. Prin urmare, nu te poti baza pe experiente din trecut, asa ca ce-ti mai ramane? Instinctele te indeamna sa mergi inainte. Si ai incredere in ele. De ce? Fiindca ai totusi e xperienta trecuta de a sti ca lucrurile pe care le-ai dorit, sau care ti-au insp irat sentimente puternice, s-au dovedit demne de a fi urmarite. Deci, instinctul tau a fost cultivat.
Isi incrucisa din nou bratele.
}i-e usor sa stai jos si sa spui ca nu trebuie sa-ti lasi deciziile guvernate de frica de a gresi, atunci cand nu faci multe greseli.
Fac si eu greseli destule.
Lainey clatina din cap.
In profesiune, poate. Nu la greselile de acel gen ma refer, isi apasa ea o mana pe piept. Ci la genul care implica inima.
Cum poti fi atat de sigura ca nu mi-a fost implicata si inima?
Fiindca, daca se intampla asa, ai fi avut si inainte sentimentele astea "unice". Il incuiase. Si-i mai strapunsese o gaura cat toate zilele in zidul de aparare. Nu-i placea sa-si imagineze ca si ea avusese asemenea sentimente "unice" pentru altcineva decat el. Cineva care nu fusese demn de acest dar, cineva care o ranis e.
Motivul pentru care te increzi in instinctele tale e acela ca ele te-au ajutat s a iei hotarari cu rezultate pozitive, continua Lainey. Ce se intampla cand ascul ti, te supui si descoperi, iar si iar, ca ai luat cea mai nepotrivita decizie?
Se rezema iarasi de copiator cuprinzandu-si mijlocul cu bratele, de asta data ma i mult in defensiva, decat ca o tactica de atac.

Atunci, in ce anume poti avea incredere, Tucker? Cum iti separi instinctele de s entimente?
Tucker se ridica, incapabil sa mai stea asezat, privind durerea intiparita pe tr asaturile ei si auzind confuzia care-i vibra in voce.
Intinzand o mana, Lainey il impiedica sa se apropie.
Raspunde-mi.
Se opri, strangandu-si pumnii contra nevoii de a o cuprinde in brate, promitandu -i ca totul avea sa fie bine. Nu putea promite un asemenea lucru. Problema ei er a serioasa si trebuia sa si-o rezolve singura. Nu exista nici o solutie, simpla sau mai putin simpla, pe care sa i-o poata oferi. Niciodata nu se mai simtise at at de neajutorat.
Nu am nici un raspuns.
Atunci, cred ca va trebui sa asteptam pana il gasesc singura, spuse ea incet, fi ind clar ca nici nu se asteptase la altceva.
Uita-te la mine, ii porunci el incet.
Treptat, inalta capul, inclinandu-l pe spate pana cand Tucker ii putu vedea ochi i inlacrimati. Gatlejul i se contracta, iar in pantec simti un nod de foc arzato r.
Nu plec nicaieri. Decat cu tine.
Poate ca asta ma sperie cel mai tare.
Cum? Nu-ti voi cere sa pleci de-aici, Lainey, nici s-o parasesti pe Minerva. Nu sunt obligat sa ma intorc la Seattle.
Nu e...
Se opri, stand o secunda sa se dumireasca.
Daca incepem povestea asta si nu... ajungem nicaieri, daca eu n-o pot face sa ia sa bine, iar tu..
Asculta, cine-a spus ca tie iti revine datoria de a face relatia asta sa iasa bi ne?
Eu sunt cea care, inainte, n-a putut sa duca o relatie pana la capat, asa ca e d e la sine inteles ca voi fi si cea care o va incurca intr-un fel sau altul si pe asta. Dar tu n-ai sa cedezi... sau poate tocmai asta nu pot sa suport... ca vei ceda, ca la un moment dat vei trage concluzia ca de fapt a fost doar o toana si nu sunt ceea ce-ti doreai. N-as putea sa suport asa ceva. Nu acum. Nu cu tine.
Tucker ii cuprinse obrazul in causul palmei, cu inima batandu-i mai repede cand ii auzi usoara exclamatie de raspuns la atingerea lui.
}i-a trecut vreun moment prin minte ca nu te-ai teme atat de tare, daca setiment ele tale n-ar fi asa de puternice? Ca frica e de fapt un indiciu destul de clara al importantei de a duce relatia asta pana la capat?
Isi strecura degetele in parul ei, inclinandu-i capul pe spate.
Lainey, cum ai putea sa pleci? Din cate lucruri exista pe lumea asta, nu e tocma i genul de risc pe care merita sa ti-l asumi?
Risc, repeta ea, cu voce tremurata. Iar cuvantul asta.
Nu exista nici un pariu sigur.
O apuca si mai strans.
O vreau pe Lainey Cooper cea pripita, emotiva si pasionala. Pe cea care gandeste mai intai cu inima.
Nu-i lasa timp sa reactioneze. Pana in acel moment, cand o lasase sa gandeasca n ici unul dintre ei nu castigase nimic. Poate era mai bine s-o lase sa gandeasca in continuare cu inima, pana nu mai putea asculta nimic altceva.

Capitolul 10

Lainey abia avu timp sa-i inregistreze cuvintele toride, inainte ca gura lui si mai torida sa se pogoare peste a ei. Da, o, da! striga o voce interioara. Sarutu l acela nu avea nimic bland sau delicat. Nici un era un sarut, ci un asalt. Si c at de convingator era!
Tucker nu-i astepta permisiunea, lucru de care, dupa cum reiesi, nici nu avea ne voie. O saruta profund, miscandu-si buzele peste ale ei, strecurandu-si limba in gura ei, sacaind-o, gustand-o pana cand Lainey crezu ca avea sa innebuneasca da

ca nu-i putea raspunde in acelasi fel. Tucker nu-i daruia nimic si-i cucerea tot ul, incat ajunse sa se agate de bratele lui ca sa nu alunece pe podea, transform ata intr-o baltoaca de pofta si dorinta. Si chiar si atunci, cu cele mai usoare atingeri ale lui smulgandu-i gemete, neinduplecatul asediu continua. O trase si mai aproape, o cuprinse cu bratele si se lasa cu toata greutatea pe ea.
Lainey trase in piept cateva guri lacome de aer, cand Tucker intrerupse sarutul, lasandu-i buzele putin tumefiate si gura inca umeda si plina cu gustul lui, dar nici un moment nu se gandi sa-i spuna sa se opreasca. Singurele sunete de care era capabila erau scancete si gemete incete, in timp ce Tucker ii gusta barbia, isi trecea limba peste o latura a gatului ei, o musca usurel de lobul urechii si -i soptea cuvine fierbinti.

Pasional, impulsiv, pripit, murmura el, cu glasul aspru si scrasnit, la fel ca t oate terminatiile nervoase din trupul ei. Asa ma faci sa ma simt, Lainey.
Reveni la gura ei si o saruta apasat, dupa care ii trase in gura buza de jos, in cepand s-o suga. Lainey se cutremura langa el, iar Tucker marai a incuviintare, in gura ei, pe cand i-o lua iar in stapanire.

Nu calm, mormai el. Nu logic.
Lainey simti un fior strabatandu-l, ceea ce o afecta cum nimic nu mai reusise. G lasul lui ii vibra pe piele, accelerand pulsul care palpita cu putere sub buzele lui.

Nu se compara cu nimic altceva. Nu-mi satisfac o nevoie fizica, desi Dumnezeu mi -e martor cat de lacoma e, cand ma gandesc la tine.
Isi inghiti un geamat. Nu voia ca Tucker sa se opreasca. Dezvaluirea n-o soca de loc. Il dorise din momentul cand il avusese pentru prima oara inaintea ochilor. Dar ceea ce o buimacea era intensitatea nevoii, si nu a unei simple nevoi de eli berare sexuala desi se indoia ca trupul ei ar fi iertat-o vreodata, daca incurca partea asta. Tucker avea dreptate. Nu-i stapanea numai trupul, pornise sa-i cuc ereasca trup, suflet si minte. Nu era doar o pofta guvernata de hormoni. Stia ce insemna sexualitatea necugetata.

Am nevoie de tine, spuse el, cu glas aspru. De tine, Lainey. Numai de tine.
Tacu, apoi il simti inspirand intretaiat si sufland aerul intr-un val cald, trem urator, peste pielea sensibila dinapoia urechii ei.

Ai mai simtit vreodata asa ceva, Lainey?
Nesiguranta lui o induiosa cum nici o cerere agresiva n-ar fi putut-o face. O aj uta sa-si dea seama ca era intru totul la fel de vulnerabil, in situatia aceea, ca si ea. Pielea i se inrosi si mai intens, dar de asta data de rusine. Fusese a tat de absorbita de propriile ei greseli trecute, incat nu vazuse decat indrazne ala lui increzatoare de a cuteza sa-si urmeze instinctele. Nu-i trecuse prin min te ca increderea nu reducea cu nimic riscul, nici gravitatea posibilei dureri.

Nu, niciodata, raspunse, cu deplina sinceritate. Niciodata n-am mai simtit asa c eva.
Tucker inalta capul, fara sa faca nici o incercare de a-si ascunde usurarea din ochi. Reactia ei fu prompta si nepremeditata. Zambi. Covarsitoarea combinatie de indrazneala si vulnerabilitate era irezistibila. Caldura, afectiunea si o alta stare, pe care o simtea mult prea uriasa si periculoasa pentru a se gandi la ea macar, o cuprinsera, revarsandu-se toate in zambetul ei.
Ii cerceta fata, fara sa zambeasca si el. Acea necontenita prudenta cu care Lain ey se identifica atat de indeaproape era cea care, mai presus de orice altceva, incepea sa-i darame cele mai rezistente ziduri pe care cu atata sarguinta incerc ase sa si le dureze in jurul inimii.

Acorda-ne o sansa, Lainey. O vom lua incet si usor.
Lainey rase, simtindu-se dintr-o data mai vesela si nepasatoare decat... nu-si m ai aducea aminte de cata vreme.
O saruta pe tampla, apoi isi strecura mainile in parul ei si-i inclina capul pe spate, pentru a-i putea ajunge la baza gatului.

Te rog, nu te opri.
Respiratia ei se transformase doar in niste mici gafaieli sufocate.

Am sa te-anunt ce hotarare am luat, peste...
Se intrerupse, inhaland brusc, cand gura lui cobori in decolteul rochiei, iar de getele mari se ridicara sa-i mangaie abia simtit sfarcurile intarite.

...doua ore, incheie ea, cu un oftat.
Ore, repeta Tucker, incuviintand din cap. Acceptabil.
In... intre timp, continua Lainey, ridicand capul, in timp ce inspira din nou, c e-ar fi sa scoti de pe tine camasa aia mare si groasa, pana rezolv si eu cu roch ia asta?
Tucker chicoti, iar Lainey isi spuse ca nici nu era nevoie sa-si scoata hainele; daca se mai infierbanta doar putin, aveau sa se topeasca.
Cred ca spuneam ceva in legatura cu o dezbracare inceata, prelungita, incepu el sa se lase pe vine, coborandu-si gura peste rochia ei.
Lainey se tinu de copiator, ca sa nu cada.
Inceata, prelungita, intortocheata...
Gafai.
Da, parca asa ai spus. O, Doamne...
Gura lui ii cuprinse un sfarc, iar Lainey fu cat pe ce sa juiseze chiar atunci, cu o placere de o intensitate atat de feroce, incat era aproape dureroasa.
Ai niste sfarcuri delicios de sensibile. Abia astept sa le simt gustul.
Si eu, ingaima ea.
Isi indeparta gura, continuandu-si coborarea lenta. Lainey trebuia sa faca toate eforturile ca sa nu-i apuce capul intre maini si sa-l traga inapoi in sus pana-i simtea toata greutatea savuroasa a trupului peste ea. Ca si cum i-ar fi citit gandurile, Tucker se ridica in picioare si-si scoase poalele camasii albe din pa ntalonii inchisi, pensati.
Il ajuta si ea.
Sa stii ca asta nu schimba cu nimic situatia.
Ii descheie repezit nasturii, in timp ce el isi desfacea cureaua si clema pantal onilor.
Stiu.
Se intrerupse si ii cuprinse gatul, tragandu-i gura spre a ei, pentru un sarut s curt, apasat si fierbinte. Apoi, se retrase doar atata cat s-o lase sa-l priveas ca in ochi.
Dar cand iti vei lua hotararea, in legatura cu mine, cu noi, vreau sa dispui de cat mai multe informatii posibil.
Isi lepada camasa de pe umeri, lasand-o sa cada pe podea, apoi ii lua mainile si le puse, cu fermitate calculata, pe pieptul sau superb plamadit.
Lainey isi apasa degetele pe pielea neteda si intinsa. Era calda, aproape fierbi nte la atingere, cu muschii tari si rezistenti sub degetele ei iscoditoare.
Informeaza-te, zambi el scurt. Te rog, adauga, apoi gafai, cand Lainey ii strans e sfarcurile.
Se pare ca nu-s singura care e delicios de sensibila, il tachina ea.
Se pare ca nu, scrasni el, in timp ce ea i-l cuprindea pe unul cu buzele. O... D oamne... Dum...
Cuvintele se sfarsira intr-o rasuflare prelunga, ca un marait.
Era fascinant sa stie ca putea sa-l afecteze la fel cum o afecta si el pe ea. Se mira ca placerea pe care o simtea plimbandu-si mainile peste el, atingandu-l, g ustandu-l, era la fel de intensa si satisfacatoare ca aceea pe care i-o daruia a tingerea lui.
Isi ridica mainile spre umerii lui, cuprinzandu-l pe dupa gat.
N-am stiut niciodata ca invatatura poate fi atat de... educativa.
Tucker o apleca pe spate.
Educativa si...
Xeroxul emise un semnal, facandu-i pe amandoi sa tresara, dupa care partea de su s a aparatului intra in functiune, cu un murmur, incepand sa gliseze, iar Lainey tipa si facu un salt, aproape rasturnandu-l pe Tucker de pe picioare. Urma o st rafulgerare orbitoare de lumina, in timp ce se indreptau, facand-o pe Lainey sa se intoarca incruntata spre masinaria care le stricase tot cheful. Numai ca nu s tricase nici un chef. Tucker o trase din nou la pieptul lui cald si-i mangaie ur echea cu buzele, in timp ce o cuprindea cu bratele pe dupa talie.
Hai sa-i dam de mancare niste hartii, si un timp o sa ne lase in pace.
Lainey stia ca n-ar fi trebuit s-o faca. Ar fi trebuit sa interpreteze sunetul c a pe un semnal cosmic, sau asa ceva, dar se simtea prea minunat in cercul bratel

or lui. Isi auzi propriul ras, incetisor.
E momentul cand ar trebui sa intreb: la tine sau la mine?
Chicotitul lui suna desfranat de sexy.
A, nici nu ma gandesc sa-ti dau drumul. Am in minte locul ideal.
Se apleca pe deasupra ei si culese foile din prospect, care cazusera pe biroul l ui Lainey, dupa care intinse mana pe langa Lainey si depuse tot teancul in tasa de alimentare. Continua s-o dezmierde, tinandu-si un brat pe mijlocul ei, in tim p ce apasa butoanele, pentru a declansa procesul de copiere.
Distrasa atat de piuiturile si sfaraielile de raspuns ale xeroxului, cat si de b uzele lui Tucker, Lainey nu statu prea mult sa se gandeasca unde o fi fost acel "loc ideal"... pana cand el o lua in brate, facand-o sa scoata un chitait de sur priza.
Lasa-ma jos pana nu ma scapi. Nu suntem in filme. Nu-s una din eroinele alea uso are ca fulgul.
Nu, ii dadu el drepate, in timp ce iesea cu ea in hol, pornind spre zona interio ara a salonului. Dar nici nu am de facut un drum prea lung.
Esti pur si simplu prea cavaler, replica Lainey, chicotind insa.
N-o ducea ca pe o pana, dar nici ea nu se prea zbatea in bratele lui Orgoliul ei supravietui nevatamat... iar restul fapturii cunoscu un fior nerusinat in fata comportamentului lui de om al cavernelor. Dinr-o data, se intrerupse, dadu-si se ama incotro se indreptau.
Nu se poate.
Ba se poate, se rasuci el intr-o parte, apasand pe clanta usii de la camera de m asaj, pe care o deschise incet cu piciorul.
Tucker...
Sss.
Inchise usa in urma lui, iar o veioza se aprinse imediat, raspandind o lumina ga lbuie slaba ce lasa aproape toata camera cufundata in penumbra. Tucker merse spr e masa capitonata, cu un cearsaf alb deasupra, si o culca pe ea, indemnand-o sa se intinda.
Sa nu te misti de-aici.
Apoi, se duse la masuta cu rotile, in care Lainey o recunoscu pe cea care contin ea toate uleiurile si lotiunile. Auzi tacanind cateva comutatoare. Dintr-o data, se porni un zumzet scazut, urmat de o aura portocalie palida ce emana din dusum ea, in timp ce un mic radiator cu ceramica incalzea camera, torcand. Inainte de a apuca sa se ridice in capul oaselor, Tucker reveni langa ea.
Intoarce-te. Pe burta.
Tucker, nu e nevoie...
A, ba e nevoie. Mare nevoie. Permite-mi, Lainey. Daca nu-ti place, am sa ma opre sc.
Ii strecura sub cap un prosop catifelat, impaturit. Ceva nu era tocmai in regula , isi spuse ea, ametita. A, da.
Rochia, murmura. N-ar trebui...
Ajungem si acolo, Lainey.
Se apropie de picioarele mesei si-i scoase pantofii. Lainey isi misca degetele c a sa si le dezmorteasca, dupa care gemu cand Tucker ii lua in mana un picior gol si incepu sa-i apese incet cu degetele talpa, in lung. Undeva, cumva, isi unses e palmele cu ulei. Erau calde, alunecoase si incredibil de excitante. Cui sa-i t reaca prin minte ca relaxarea putea fi atat de intens-erotica? Agitatia pe care o simtise scazu pana la o vibratie joasa si constanta de dorinta. Se cufunda ada nc in ea, lasandu-se in voia ei si intr-a omului care i-o trezise la viata cu at ata iscusinta.
Intr-adevar, confirma ea, in extaz. Incet. Prelungit. Cum am putut uita?
Gemu, in timp ce Tucker ii masa apasat un picior, apoi si pe celalalt.
E prea placut ca sa fie legal.
Tucker chicoti, concentrandu-se de doua ori mai tare, in timp ce urca incet in s usul pulpelor. Faptul de a o atinge astfel, impunandu-si sa se stapaneasca, il s cotea din minti. Ajunsese la un pas de a o devora. A cui fusese ideea aia tampit a de a proceda incet? Nu incapea nici o indoiala ca era o tortura delicioasa.
Esti majora, cu putere de discernamant, spuse el, ajungand in partea dinapoi a g

enunchilor.
  Sunt majora cu putere de cersit, rosti ea, cu vocea inabusita in prosop. Se molesise complet, ametita, dar in timp ce varfurile degetelor lui isi continuau drumul de-a lungul coapselor, simti tensiunea revenindu-i in muschi, pana ajunse mai-mai sa tremure.
Tucker nu mai fusese niciodata atat de aproape de a exploda din cauza simplei atingeri a unei femei. Isi iesea din piele, si amandoi erau inca imbracati aproape complet. Ii impinse tivul rochiei, impingandu-l tot mai sus si mai sus, in timp ce-i apasa cu degetele partea din spate a coapselor.
  Si majora cu putere de a te omori daca te opresti acum.
  Mmm, o majora agresiva, isi plimba el degetele pe dinauntrul coapselor ei. Poate ca reusim sa focalizam toata aceasta... agresivitate.
Degetele lui atinsera matasea. Lainey gemu, zvarcolindu-se sub atingere. Pe Tucker il strabatu un val rapid de placere. Avu nevoie de toata stapanirea de sine care-i mai ramasese ca sa nu se urce pe masa, adancindu-se intr-insa atunci, pe loc.
  A cui o mai fi fost si ideea asta, mormai el.
Tonul sau torturat o facu sa rada, apoi sa geama, cand in urma miscarii degetele lui o atinsera din nou. Era incinsa si nu incapea nici o indoiala ca il astepta. Uleiurile aromate nu puteau concura cu parfumata Lainey.
In timp ce trecea intr-o parte a mesei, Tucker nu-si desprinse nici o clipa mainile de trupul ei. Ii ridica si mai sus rochia, dezvaluind un crampei din chiloti de matase de culoarea piersicii. Gemu. Ea se zbatu. El murea incet, in valuri de arome. Incepea sa-si piarda controlul, in timp ce ii indeparta coapsele si-si strecura degetele pe dinauntrul elasticului fin.
  Tucker.
Chemarea ei era in parte marait, in parte dorinta negandita. O intelegea perfect.
Se apleca si o saruta pe gat, smulgandu-i o mica exclamatie. Lainey inalta capul, intorcandu-se spre el. Profita de buzele... si de picioarele ei, si unele si altele despartite.
Reactia ei fu intocmai asa cum o sperase si chiar mai mult decat atat. Lainey ridica bratele, i le petrecu pe dupa gat si il trase spre ea, pentru a-i inapoia sarutul cu o putere care-l facu sa tremure. Coapsele ei ii incolacira mijlocul, in timp ce se misca sub el, gemea in el, venea spre el.
Orgasmul ei fu crud, neinfranat, esenta pura de Lainey. Tucker nu mai putea sa reziste nici un moment. Ii trase rochia peste cap, in timp ce-si desfacea si cataramа largita a curelei. Nu proceda elegant si amandoi gafaiau si radeau in acelasi timp, cand hainele le cazura gramada pe podea.
  Ce lipsa de profesionalism. Acum in veci n-ai sa-ti mai obtii licenta de maseur, ii zambi ea.
Statea rezemata intr-un cot, iar Tucker o rasuci, facand-o sa se aseze pe marginea mesei, calare peste picioarele lui. Isi vari mainile sub coapsele ei si le ridica pe propriile sale solduri. Amandoi gemura, cand se freca de ea.
  Mai mare rusinea.
Se apleca deasupra, culcand-o pe spate, apasandu-se peste fierbinteala ei.
Capul lui Lainey cazu pe spate, invitandu-l sa-i savureze pe deplin sanii pe care inainte abia ii degustase. Ii distrageau uluitor de mult atentia si, pe indelete, isi satisfacu neasteptata pofta.
Lainey gafai, cand Tucker ii absorbi in adancul gurii un sfarc intarit.
  Cum reusesti asta?
  Asta? isi plimba el in joaca limba peste valea putin adanca dintre sanii ei. Sau asta? si-i incercui celalalt sfarc cu varful limbii, dupa care il sacai usor intre buze.
Ii indemna picioarele sa se inclesteze peste soldurile lui, dupa care isi strecura o mana pe sub ceafa ei si-i salta capul pana ajunse sa-l priveasca. In rastimpul catorva batai de inima tacute, zambetele li se stersera de pe buze. O privi in adancul ochilor.
  Esti gata pentru mine, Lainey? Complet?
Ii punea o intrebare ce depasea cu mult sensul cel mai evident.

Pupilele ei erau enorme, fermecatorii ei ochi verzi erau imbatator de seducatori ... dar ii sustineau privirea cu o siguranta care-i spunea ca stia prea bine ce anume o intreba.

Cred ca tocmai urmeaza sa aflam, sopti ea.

Nu era promisiunea plina de certitudine pe care o dorise, dar era sincera, ceea ce-l bucura cu atat mai mult. Incepu sa se impinga inauntrul ei, in timp ce priv ea cu delectare cum i se schimbau ochii, aruncand flacari verzi. Conchise ca si-ar fi putut petrece usor tot restul vietii privind-o pe cand facea dragoste cu e a. Zambetele ei, rasul, ochii care fagaduiau seductie somnoroasa la un moment da t, pentru ca in urmatorul sa scapere de dogoare.

Nu, niciodata n-avea sa se sature de a o iubi pe Lainey Cooper.

Isi ingropa in inima cuvintele care-i stateau pe limba, in acelasi timp in care se ingropa si el insusi in ea.

Erau aproape innebuniti si complet dezlantuiti, si totul se sfarsi cu mult timp inainte ca Tucker s-o fi dorit. Ramase adancit in ea, dupa ce gemetele li se inc etinira intr-o respiratie adanca si trupurile cutremurate li se destinsera. O ti nea strans in brate, cu capul sprijinit in adancitura gatului sau, in timp ce se rezema cu toata greutatea pe masa.

Nu vreau sa-ti dau drumul, spuse el, cu glasul ca un duruit profund. Dar am sa a jung pe jos, daca nu...

Urca-te aici, langa mine, il chema Lainey, cu buzele calde si umede pe gatul lui .

Doar auzindu-i vocea, incepu efectiv sa palpite din nou. Ii simti zambetul in ac elasi timp in care si buzele lui se arcuiau.

Poate-ar fi fost mai bine sa zic: urca-te aici, pe mine.

Vocea ii era tulbure si aspra, facandu-l sa se excite si mai tare.

Chicotind, Tucker o stranse mai puternic in brate.

Of, Lainey, unde-ai fost tu toata viata mea?

O simti incordandu-se si regreta, o clipa, intrebarea. Dar, desi se putea sa nu fi ales cel mai bine momentul, refuza sa-si reproseze ca spusese adevarul. Viata lui dinainte de a o fi intalnit era trecuta, incheiata si terminata. Insa viata din viitor era plina de posibilitati, iar Tucker dorea ca toate s-o includa si pe Lainey Cooper.

Cand o simti ridicand capul, isi schimba pozitia, pentru a o lasa sa-l priveasca . Ceea ce vazu in ochii ei era detestabil, si mai detestabil era ceea ce stia ca avea sa spuna, insa stia de asemenea tot timpul o stiuse ca nimic, nici chiar p uternica uniune pe care tocmai o savarsisera, nu putea ocoli inevitabilul. N-ave au cum sa-l ocoleasca, dar Tucker era hotarat sa mearga pana la capat.

Tucker, ai inteles ce voiam sa spun, adineaori.

Ai spus ca asta nu va schimba nimic. Am fost de acord. Si nici n-a schimbat nimi c, pentru mine. Stiam deja ce simt pentru tine si mai stiam si ca dragostea cu t ine nu va face decat sa-mi adanceasca sentimentele, sa le intareasca, dar nu si sa le schimbe.

Dar tocmai asta e schimbarea. Riscul s-a modificat.

Pentru mine. A fost un risc pe care am acceptat fara ezitare sa mi-l asum.

Lainey se misca langa el, iar Tucker ii dadu drumul, fara tragere de inima, si s e ridica in capul oaselor, desi continua s-o tina in brate, cu picioarele imprej urul lui.

Vei astepta si de la mine acelasi lucru?

Intelegea ce voia sa spuna.

Nu astept de la tine decat sa fii cinstita cu tine insati si cu mine. Cum spunea m, stiu ce simti si cred ca ti-am spus-o destul de clar. Nu pot controla ceea ce simti. Pe-asta, numai tu o poti decide.

Nu vreau sa suferi din cauza mea, Tucker.

Inima i se incorda dureros si facu un mare efort ca suferinta sa nu i se citeasc a si in ochi.

Sper sa nu se intample asta.

Dar...

Sss, ii apasa Tucker usurel degetele pe buze. Am spus ca "sper". Indiferent ce h otarare iei, sa fii sincera cu mine, Lainey. Chiar dac-o sa ma doara. Insa promi

te-mi un lucru.
  Ce anume?
Ii depuse pe buze un sarut usor, apoi ii mangaie obrazul cu gura.
  Ca ai sa fii la fel de sincera si cu tine insati.

Capitolul 11

Lainey tocmai inchidea braseria, cu gandul la Tucker, asa cum fusese in fiecare clipa de cand se despartisera cu doua nopti in urma, cand cineva ciocani in vitr ina.
Apasandu-si o mana pe piept, descuie usa din fata si o deschise.
  M-ai speriat de moarte.
Tucker intra si-i facu loc sa inchida din nou usa si sa traga obloanele peste ge amul acesteia si vitrine.
  Ma asteptai, nu-i asa?
Expresia lui era de nepatruns.
  Da, te asteptam. Cred ca ma furasera gandurile.
Adevarul era ca il asteptase sa apara mai curand. Lainey avusese obligatii de ap rovizionare care-i ocupasera aproape tot timpul, in ultimele patruzeci si opt de ore, motiv pentru care stabilisera sa se intalneasca in seara asta, pentru a-si revedea planurile de a o ajuta pe Minerva. Dar, avand in vedere evolutia lui Tu cker de pana acum, ca sa nu mai mentioneze cele intamplate cu doua seri inainte, tresarise la fiecare zgomot, convinsa ca, daca se intorcea, avea sa-l vada pe T ucker rezemat de cel mai apropiat zid, copac sau cladire, zambind increzator, cu un nou plan de atac gata pregatit.
El, insa, n-o facuse. Iar acum, cand venise in sfarsit, nu zambea si nu statea d estins, necum sa mai fie si gata de atac. Abia in acest moment isi dadu Lainey s eama cat de mult se bazase pe el ca sa faca urmatoarea miscare. Incercase sa-si spuna ca aparenta lui hotarare de a-i acorda timp, lasand-o pe ea sa faca miscar ea urmatoare, o multumise. Expresia lui calma si postura cam rigida, cand se ase za pe un taburet de la tejghea, dadeau clar de inteles ca tocmai asta facea.
  Sunt aproape gata.
  Nu te grabi.
Nu te grabi, il ingana ea muteste, in timp ce freca furioasa o pata de ketchup u scat. Din partea ei, s-ar fi grabit sa se repeada la el. Iar Tucker tocmai asta o astepta sa recunoasca.
Trecu la ultima masa. O recunoscuse deja in sinea ei. Petrecuse doua nopti nedor mite examinadu-si sufletul, analizandu-si trecutul, cugetand la viitor. La crapa tul zorilor, trasese concluzia ca, fara nici o indoiala, il dorea pe Tucker Morg an dar asta era singura concluzie. Continua sa fie derutata. Inca mai simtea cu toata convingerea ca trebuia sa se concentreze in primul rand spre a o ajuta pe Minerva. Nu si-ar fi iertat-o niciodata, daca permita ca relatia ei cu Tucker sa -si ia zborul intr-o valtoare de patima si pasiune care avea toate sansele sa-i incetoseze judecata facand ca, in ultima instanta, sa incurce totul, sa faca o m iscare gresita sau sa lase sa-i scape o posibila solutie, astfel incat matusa ei ar fi suportat consecintele.
Pe masura ce timpul trecea, fara nici o veste de la Tucker, recunoscu rusinata c a simtise chiar ispita de a-si asuma un asemenea risc. Dar, cand privea dincolo de situatia cu Minerva, isi dadea seama ca inca nu era sigura. Se temea. Se teme a sa nu dea gres. Se temea sa sara... si sa cada in gol. Din nou. Inca mai incer ca sa fie mai responsabila si lucida, iar Tucker o facea sa se simta oricum, num ai asa nu. Si, ca s-o zapaceasca si mai tare, ii spusese sa nu se schimbe, sa fi e cea care era, dar el nu avusese de-a face cu rezultatele faptului de a fi Lain ey Cooper.
Stia totusi un lucru. Indiferent ce patimise de pe urma naivitatilor ei trecute, acum era fericita. Ii placea sa lucreze la braserie, cu Minerva. Discutasera de spre posibilitatea ca ea s-o preia in cele din urma, lasand-o pe Minerva sa se r etraga, daca Lainey hotara ca asta isi dorea. Examenele ei sufletesti o ajutaser a sa ia aceasta decizie. Ceea ce nu facea decat sa-i intensifice sentimentul de

responsabilitate ca Minerva sa aiba posibilitatea financiara de a se retrage din afaceri.
Si atunci, cum ramanea cu Tucker? Spusese ca nu era nevoita sa plece. Dar el ce-ar fi facut, daca ramanea in Sunset Shores? Lainey intelegea ca banii nu pareau sa reprezinte o grija imediata. In asta se simtea o libertate incredibila, si nu-i venea sa creada ca n-ar fi vrut sa profite de ea si sa exploreze toate posibilitatile pe care i le prilejuia succesul sau in afaceri. Iar asa ceva nu putea face daca era legat de ea, de viata ei in Sunset Shores si de tot ceea ce insemna aceasta. Chiar daca o alegea totusi, cat timp avea sa treaca inainte de a regreta ca se oprise din cautare atat de devreme? Si, pe deasupra, intr-un sat de pensionari?

Cred ca e curat. Doar daca nu cumva incerci sa schimbi culoarea garniturii Formica.
Lainey tresari, vinovata. Se afla la un pas in spatele ei. Trase aer in piept si isi controla cu grija expresia, inainte de a se intoarce spre el.

Niciodata nu poate fi prea curat. Departamentul Sanatatii are regulamente mai complicate decat Serviciul de Venituri Interne. Si inspectorii de-acolo sunt mai inspaimantatori.
Tucker nu zambi.

Cred ca am un plan care i-ar putea aduce Minervei investitia inapoi.
Lainey ofta, simtind ca povara de pe inima o apasa si mai greu. Citise toate hartiile. Nu era nevoie de un avocat pentru a afla ca Minerva investise masiv in antrepriza imobiliara a lui Damian.

Sunt numai urechi. Mie mi s-a parut totul clar. Investitorii nu vor vedea nici un ban, pana cand casele nu vor fi construite si va incepe vanzarea. Totul parea perfect legal, iar Minerva a semnat contractul si a completat cecul. Daca nu putem dovedi ca e o frauda si nimeni n-a avut de gand vreun moment sa construiasca acele case, nu vad cum i-am putea obtine banii inapoi.

De ce nu te asezi inainte sa cazi de pe picioare?
S-ar fi simtit jignita, daca i-ar fi ramas atata energie. Altfel, Tucker nu facea decat sa declare ceea ce se vedea cu ochiul liber.

Ai avut o zi grea?
Si nopti chiar mai grele, raspunse ea in gand, dar n-o spuse cu voce tare. Se multumi sa dea din cap, asezandu-se intr-un separeu.

Mai este cafea?
Dadu sa se ridice, dar Tucker ii facu semn sa ramana pe scaun.

Stiu unde e, ai uitat?
Recunoscu o unda din vechiul lui suras si simti un val de usurare aproape jenant. Vino-ti in fire, Lainey. Gandeste calm. Logic.

E fierbinte si destul de proaspata. Canile le gasesti...

Imi amintesc, o intrerupse el.
Il lasa in pace. Chiar si cand se vedea clar ca juca rolul consultantului de afaceri si al prietenului platonic, n-o facea nici pe departe sa gandeasca logic sau calm. Daca era posibil, factorul de deruta se dublase.

Ieri, am vorbit din nou cu acel prieten al meu investitor, spuse el, in timp ce tragea zavorul usitei si trecea dupa tejghea. Mai are si alte proprietati in constructie, la Miami, aproape de locul unde s-ar presupune ca e proiectul asta, si a aruncat o privire. Terenul exista si e jalonat pentru constructii, dar inca nu s-au inceput sapaturile.

Deci, e in regula?
Tucker umplu doua cani cu cafea si reveni in separeu.

La prima vedere, da. Un ditamai maldarul de hartoage dar, impreuna, am reusit sa-i luam urma prin mai multe corporatii, pana la o companie de holding.
Puse o cana in fata ei, asezandu-se.

Ghici unde isi au sediul?

Aici?

Bingo. De fapt, birourile sunt in Tampa, dar asta-i destul de aproape. Cred ca s-ar putea sa existe o alta firma, spre care sunt deturnate profiturile, ascunsa intr-un loc comod si scutit de impozite.
Lainey clatina incet din cap, dupa care lua o sorbitura de cafea.

Nu stiu, Tucker. Mie nici acum nu mi se pare ca se leaga. Nu-l pot vedea pe Dami an conducand o afacere atat de mare, legala sau altfel.

Tocmai asta e, ca nu o conduce el.

Dar spuneai...

Stabiliseram ca Damian nu e prost, da?

Lainey dadu din cap.

Stie care ii sunt punctele forte si, ai dreptate, coordonarea unei asemenea afac eri ii depaseste posibilitatile. Totusi aici sunt banii.

Puse cana pe masa, cand in mintea ei se facu lumina

E partener, sau un soi de director adjunct.

Meriti un premiu. Damian si-a oferit cea mai importanta calitate taletul de a co nvinge oamenii sa plateasca in schimbul unei parti din profit.

Si putem dovedi asa? Stiu ca, daca i-ai explica-o Minervei, acum te-ar crede.

Lainey se hotarase sa nu-i spuna nimic matusii sale pana nu apuca sa discute cu Tucker, stiind ca i-ar fi fost mai usor s-o convinga daca ii prezenta, pe langa vestea cea proasta, si o solutie.

Dar asta nu-i va aduce inapoi banii, si nici pe-ai lui Betty Louise sau ai lui B ernice. Nu-i asa?

In primul rand, obtinerea unei dovezi e aproape imposibila. Oamenii astia sunt a bili si profesionisti. In momentul de fata, afacerea e legala. Vor mai trece cat iva ani pana sa profite la maximum de pe urma dievrselor posibilitati de contrac te si locatii storcand de bani cat mai multi oameni, in acest timp inainte de a inchide pravalia si a se face nevazuti.

Numai pentru a o deschide din nou intr-un alt oras, cu planul unei alte escroche rii. La naiba, daca pamantul ala e intr-adevar al lor, probabil ca vor putea sa infiinteze o noua firma si sa reia la nesfarsit aceeasi farsa.

Si spuneai ca pe diploma ta de stiinte economice se aduna praful.

Lainey simti un val de caldura strabatand-o din crestet pana-n talpi, cand ridic a privirea, pentru a-l vedea zambindu-i. Si nu avea nici o legatura cu mandria l ui fata de talentul ei la afaceri.

Nu eu, Damian a spus-o. Insa chiar daca mi-as folosi bucata aia de carton pentru a o ajuta pe Minerva sa-si reorganizeze administrarea braseriei asteia, nu ma v a ajuta s-o scot din incurcatura in care a intrat.

Vazu cum zambetul lui Tucker se stergea, in timp ce expresia ii ramanea atenta.. . aproape nedumerita. Deconcertata, reveni cu ochii spre cana de cafea si mai lu a o inghititura.

Deci, sustii ca vor trece ani de zile pana sa-i putem infunda pe astia daca o vo m putea face vreodata.

Ridica privirea tocmai la timp pentru a-l surprinde uitandu-se lung la ea, inain te de a se refugia si el in contemplarea cafelei. Facu un efort sa nu se foiasca pe scaun. Trecuse doar o fractiune de secunda, dar ar fi putut jura ca vazuse o strafulgerare de... ei bine, nu-i venea in minte alt cuvant decat pofta. In och ii lui se citise o pofta nedisimulata, neinfranata. Poate ca nici lui nu-i era m ai usor decat ei sa se stapaneasca.

Cat timp mai era pana cand unuia dintre ei ii ceda controlul si se pomeneau goi, repezindu-se unul la altul pe tejgheaua din braseria Minervei?

Lua o inghititura nesatioasa de cafea si incerca sa nu se inece. Pe cine incerca sa duca de nas? O singura privire scurta si aluziva, si era aproape gata sa se tarasca peste masa, in bratele lui. Nu facea decat sa se joace de-a responsabili tatea, de-a judecata rece si rationala.

Chiar daca am vorbi cu Roscoe sau cu agentii federali si ar accepta sa studieze problema, ai dreptate, cel mai probabil e sa dureze ani de zile.

Si-atunci, ce sa fac?

Stia ca deznadejdea sumbra din voce i se auzea clar, dar adevarata profunzime a intrebarii numai ea o cunostea.

Facem, o corecta el. Ce sa facem.

Intinse o mana peste masa, acoperindu-i-o pe a ei. Lainey tresari, sub efectul s oculuui electric pe care il produse contactul. Avu nevoie de toata puterea vointe i pentru a nu-si smulge mana.

Ii venea sa strige ca ei nu puteau face nimic, pentru ca nu era in stare sa form

eze un noi impreuna cu el. Niciodata n-ar mai fi invatat sa-si controleze impuls urile, daca de fiecare data cand ii venea sa se repeada el statea chiar in spate le ei, gata s-o impinga.
Dar in acel moment era vorba de a salva banii Minervei, iar Tucker era cel ce di spunea de relatiile necesare ca s-o ajute. Trebuia sa inlature ceea ce simtea pe ntru el, ca sa se concentreze asupra Minervei, iar apoi sa-i explice cu grija, i ntr-un fel pe care spera sa-l inteleaga, ca nu putea da curs unei relatii cu el.
Era singura ei speranta.
Rece. Logica. Responsabila.
Daca ar fi putut doar sa-si adune destul curaj si autocontrol si sa le impinga c u forta peste durerea zdrobitoare din piept, atunci avea sa-l poata privi in och i, mergand pana la capat.
Inspira adanc si inalta capul, numai pentru a-l vedea privind-o fix. Inghiti in sec. De asta data, nu mai exista nici urma de pofta stavilita, sau cel putin ea nu o observa. De fapt, nu putea citi in ochii lui absolut nimic. Totusi, avu nev oie de toate puterea ei de convingere pentru a se incredinta ca nici Tucker nu p utea deduce prea bine ce anume gandea ea, nu putea sa stie ce planuia.
Ai spus ca ai un plan?
Tucker dadu din cap, continuand sa-i sustina ferm privirea. Lainey stia ca-i ban uia oarecum dezordinea din ganduri, dar avea s-o ajute oricum. Desigur, Tucker n umai nehotarat nu era. Se tinea la distanta, o ajuta in problema Minervei, asa c um il rugase, cu speranta realista ca dupa aceea avea sa consimta la continuarea si aprofundarea relatiei dintre ei.
Nu e tocmai cuser, spuse el, aplecandu-se inainte, peste cana cu cafea. Un fel d e aplicare a vechiului principiu "fa-te frate cu dracul pana treci puntea".
Lainey nu putea face una ca asta, nu-l putea lasa s-o scoata la liman cand ea pl anuia ca imediat dupa aceea sa-i dea papucii.
Tucker, asculta, am ceva sa-ti...
Se intrerupse, surprinsa, cand cineva batu in usa destul de tare ca sa zgaltaie jaluzelele mici de aluminiu.
Il vazu pe Tucker uitandu-se la ceas.
A ajuns mai devreme.
Cine-a ajuns mai de...
Jaluzelele zanganira, sub o noua rafala de ciocanituri. Lainey se ridica si priv i printre lamele. Intoarse capul spre Tucker.
Lillian?
Tocmai ma pregateam sa-ti explic.
Nedumerita si foc de curioasa, Lainey descuie usa, lasand-o pe batrana sa intre in local. Lillian trecu pe langa ea, isi desfacu turbanul de matase rosie, desch ise larg bratele si se invarti in cerc.
Cum vi se pare?
Lainey ramase cu gura cascata. Nici urma nu mai ramasese din cascheta de par blo nd-albicios a lui Lillian. In locul ei se vedea o boneta de suvite ondulate eleg ant, negre si lucioase ca pana corbului, amintind de cel mai celebru rol al lui Joan Collins, scorpia de Alexis. Cu niste sprancene subtiri cat varful de creion , rafinat modelate, cu un machiaj discret care o intinerea cu cativa ani, o dara violenta de ruj pe buzele conturate expert si niste cercei discreti de aur cu d iamante la urechi, Lillian nu mai avea nevoie decat de un taior Christian Dior s i o pereche de escarpeni italienesti negri, ca sa arate ca o mare doamna. In lip sa acestora, treningul de matase rosie si ghetele adidas albe pe care le purta o faceau pe Lainey sa cam ameteasca.
Lillian isi incheie spectacolul cu fata spre Lainey, care inchise imediat gura r amasa cascata si cauta ceva de spus.
Ii arunca o privire lui Tucker.
Inca nu i-ai spus, asa-i?
Tucker clatina din cap si reusi sa deschida gura, inainte ca Lillian sa ofteze d ramatic, luand-o pe Lainey de mana.
Nu conteaza. Vorbesc eu.
Se aseza in separeu, vizavi de Tucker, apoi ii facu semn lui Lainey sa se aseze langa ea.

Si de fapt, ce faceati voi doi aici?
Se uita de la unul la altul, cu o expresie taioasa, in asteptare.
In ciuda faptului ca nu se intamplase nimic, Lainey isi simti obrajii aprinzandu
-se, in timp ce prin minte ii fulgerau imagini ale celor savarsite cu doua nopti
inainte, in salonul lui Lillian. Era convinsa ca batrana ii putea vedea intipar
it clar pe fata fiecare gand incriminator.
Isi retrase mana dintr-a lui Lillian si iesi grabita din separeu.
Ma duc sa mai aduc o cana si cafetiera, spuse ea, fara a-i lasa nimanui timp sa
refuze. Presimt ca vom avea nevoie, mai adauga, printre dinti.
Tucker mi-a explicat totul despre acest personaj Damian, incepu Lillian.
Inhatand cana si cafetiera, Lainey reveni spre sepraeu.
O sa-l infundam noi pe dihorul asta, continua Lillian.
Daca n-ar fi fost atat de crispata din cauza lui Tucker si a intregii incurcatur
i, Lainey ar fi ras de incantarea din vocea lui Lillian. Se aseza si umplu toate
cele trei cani.
"Noi"? intreba ea, straduindu-se sa nu se holbeze la parul batranei.
Am discutat totul cu Lillian si, cu o mana de ajutor din partea prietenului meu
client-investitor, cred ca o putem scoate la capat.
Ce sa scoatem la capat? se uita Lainey de la unul la altul, exasperata si destul
de nerabdatoare.
Lillian batu dosul mainii lui Tucker, zambind.
E un plan genial. O sa reuseasca.
Apoi, se intoarse spre Lainey.
Investitorul lui Tucker ne va oferi niste brosuri, contracte si prospecte inform
ative despre un proiect pe care l-a inceput dar l-a abandonat cand proprietarul
terenului a murit, iar mosteniorii lui s-au hotarat sa nu mai vanda. E vorba de
o proprietate de-aici din Florida, in apropiere de St. Augustine.
In stomacul lui Lainey se forma un ghem de groaza. Se temea ca stia prea bine ce
urmarea Lillian.
Doar nu aveti de gand sa inscenati si voi o farsa, nu?
Ba exact asta avem de gand sa facem, replica Tucker. Am doua apartamente rezerva
te la Fairmont, iar echipamentele necesare pentru a instala un birou si aici sos
esc azi. Roger asta-i fostul meu client le pregateste pe toate celelalte. Maine,
ar trebui sa fim gata de actiune.
Maine? repeta Lainey, cu voce slaba. Dar daca Damian te recunoaste?
N-am sa particip in mod direct, facu el un semn cu capul spre Lillian.
Minerva l-a cunoscut pe individul asta la hotel, prelua ea explicatiile. In salo
nul meu n-a intrat, nici nu m-a vazut vreodata. Si, pornind de la riscul improba
bil de a ma fi vazut vreodata pe undeva cu Minerva, mi-am schimbat infatisarea.
In plus, altcineva de pe-aici nu-l intereseaza. Tucker sustine ca isi mentine gr
upurile de investitori din orice regiune anumita reduse la minimum, pentru a le
slabi sansele de a-si uni fortele ca sa gaseasca dovezi despre escrocheriile lui
, dupa ce frauda iese la iveala. Si-acum, uitati-va aici.
Lainey isi lua poseta si dadu la iveala un mic suport auriu pentru carti de vizi
ta. Extrase din el o carte profesionala eleganta, aratandu-i-o lui Lainey, apoi
mai scoase una si pentru Tucker.
Superbe, mm? Azi dimineata mi le-am facut, in imprimeria aia la minut din Hampto
n.
Cartea de vizita era gravata centrat, avand numele "Lila Parks" tiparit cu liter
e elegante, negre. Dedesubt, scria "Constructii si investitii internationale". N
umele si telefonul al hotelului, impreuna cu numarul apartamentului si cel al te
lefonului interior, erau inscrise discret intr-un colt.
Nu era nevoie sa faci asta, matusa Lillian, ii zambi Tucker. Dar e o contributie
draguta.
Lainey era coplesita de ridicolul planului, dar nu atat de mult incat sa nu obse
rve zambetul lui Tucker, simtind un junghi de invidie amestecata cu durere la ga
ndul ca niciodata n-avea sa mai beneficieze de un asemenea suras.
Straduindu-se sa vorbeasca rational si calm, spuse:
Cred ca e minunat ca esti dispusa sa faci asta pentru noi, Lillian.
Apoi, se intoarse spre Tucker.

Si e mai mult decat generos din partea ta ca suporti cheltuielile.
Placerea e de partea noastra, replica Lillian, aruncand inca o privire patrunzatoare spre amandoi. E tot ce putem face pentru o prietena, mai ales una pe care o simtim ca pe o membra de familie.
Lui Lainey nu-i scapa subintelesul acestor cuvinte, dar nu era momentul sa-i alunge lui Lillian iluziile. Aceasta problema avea sa se rezolve de la sine, in curand.
Gasesc ca e splendid. Dar planul asta nu vi se pare, in fine...
Ineresant? interveni Lillian; o batu pe dosul palmei. E genial.
Cam complicat, replica Lainey, multumindu-se cu un termen de compromis. Ii mai venisera in minte "necugetat", "ridicol" si "periculos".
Prostii. Am stabilit o intalnire cu Damian. Am de gand sa-l conving sa lucreze pentru mine, facand acelasi lucru ca acum, adica recunoscand ca e un escroc.
Batu cu palma in masa, facandu-i pe Tucker si Lainey sa tresara amandoi.
Si atunci, l-am prins!
Vrei sa amesteci politia? Pe Roscoe? Asta nu-i organizare de flagrant delict, sau cam asa ceva?
Nu pe Roscoe, raspunse Lillian, nelasandu-i lui Tucker timp sa raspunda. Si numai oamenii legii pot organiza flagrante delicte.
Fara politie? Credeam ca incercati sa-i aranjati arestarea.
La asta, interveni Tucker:
O arestare nu i-ar obtine Minervei banii inapoi.
Pe cand o extorcare, da, adauga Lillian, cu o lucire in ochi.
Lainey se uita la amandoi de parca si-ar fi pierdut mintile.
Aveti de gand sa-l santajati?
Mhm. Si pe urma, cand vine cu banii, o sa-l si arestam.
Se lasa in scaun, vlaguita.
Nu-mi vine sa cred ce aud, trase ea adanc aer in piept, apoi se indrepta de spate, rezemandu-si mainile pe masa. Nu va pot lasa sa faceti asta. E prea periculos. Prea iresponsabil.
Iar asa ceva nu s-ar cadea, ce zici, Lainey?
Ii arunca lui Tucker o privire feroce. Ochii lui erau nepatrunsi, cu pleoapele lasate. Lainey simtea prea bine atentia avida a lui Lillian si stia ca nu era momentul sa deschida discutia. Ii comunica lui Tucker din priviri ca inca nu terminasera, apoi se intoarse spre Lillian.
Asculta, cred ca e minunat ca vrei sa ne ajuti. Dar o asemenea masura e mult prea extrema.
Tucker a spus ca sunt in joc aproape toate economiile de-o viata ale Minervei. Si asta e o problema destul de extrema, care cere masuri destul de extreme, nu crezi? Si ce avem de pierdut daca incercam?
Timp pretios, raspunse Lainey in sinea ei.
Ai tu vreo idee mai buna, Lainey? o intreba Tucker, laconic. Logica, rationala sau altfel?
Lillian trase aer in piept, taios si dezaprobator, atragandu-le atentia.
Nu stiu ce se intampla intre voi doi, desi am banuieli destul de clare. Indiferent care-i problema, cred ca deocamdata trebuie sa ne concentram asupra Minervei. Pe celelalte le puteti rezolva pe urma.
Se rasuci spre Lainey, tinduind-o cu o privire la fel de ascutita ca unghiile ei rosii, taioase ca bricele.
Iar dupa ce lamurim chestiunea asta si o vom lamuri astept din partea voastra sa stati jos si sa dati din gura pana va invinetiti la fata, daca altfel nu se poate.
Il privi cu severitate pe Tucker.
Si daca nici asa nu merge, am sa-ti imprumut iar casetele alea video. De data asta, sa le si folosesti.
Pe Lainey o salva de umilinta completa numai faptul ca si chipul lui Tucker era la fel de rosu pe cat isi simtea ea fata.
Si-acum, valea! gesticula Lillian spre Lainey. Eu as face bine s-o intind pana nu se intoarce Minerva din vizita la camin. N-ar strica s-o stergeti si voi.
Isi tranti turbanul la loc pe cap si porni spre usa. Cand trecu prin dreptul lui

Lainey, ii puse o mana pe umar, spunand:
  As vrea sa fi avut timp pentru ceva mai sigur. Cu totii ne-am dori un asemenea l
ux. Dar, uneori, trebuie sa te multumesti cu ceea ce ti se ofera. Nu degeaba ne-
a daruit Dumnezeu instincte.
Si iesi, inainte ca Lainey sa-i poata raspunde. Inca se mai uita spre jaluzelele
 de aluminiu care se loveau de usa, cand il simti pe Tucker in spatele ei.
  I-ai spus, nu-i asa?
Tucker nu se prefacu ca n-ar fi inteles.
  Despre noi? Nu. S-ar putea sa-i fi vorbit Minerva despre tine, sau poate a ghici
t ea totul, uitandu-se la noi. Atmosfera era destul de incarcata.
Ii puse mainile pe umeri, intorcand-o cu fata spre el. Lainey simti un val de pl
acere pura cutremurand-o prin toata fiinta, sub atingerea lui calda. Ii venea sa
-l roage sa nu-i mai dea drumul niciodata.
  Are dreptate, sa stii, ii spuse el. In legatura cu instinctele.
Ii inclina capul pe spate, pana fu nevoita sa-l priveasca direct in ochi.
  Nu sunt infailibile intotdeauna, si nici tu nu esti. Dar, in ceea ce ne priveste
 pe noi, nu te-au indrumat prea rau, ce zici, Lainey?
  Tucker...
Scoase din buzunar o carte de vizita si i-o dadu. Era de la Hotelul Fairmont.
  Am vorbit cu Damian la numarul pe care l-am luat din hartiile matusii tale. Avem
 stabilita o intalnire pentru maine seara, la noua. Inentionam sa ne vedem in ap
artamentul de vizavi, cu o ora inainte, ca sa punem totul la punct. As dori sa f
ii si tu de fata. Numarul e pe dosul cartii de vizita.
Lainey o privi lung, apoi se uita la el si dadu din cap.
  Se intampla atat de multe. Stii bine ca-ti sunt recunoscatoare, arata ea cu capu
l spre cartea de vizita. Dar e nevoie sa stam de vorba. Trebuie sa-ti explic...
O intrerupse cu un sarut. Era fierbinte si se sfarsi inainte ca Lainey sa-si adu
ne puterile pentru a-i raspunde.
  Urmeaza-ti instinctele, Lainey. Eu mi le urmez pe ale mele.
O ocoli si iesi in noapte.

Capitolul 12

  Si-atunci, daca dumneavoastra sunteti, aa, cum ziceati? Creierul din spatele mus
chilor? Atunci, astia cine-s? arata Damian cu capul spre cei doi de langa Lillia
n.
Batrana ii invrednici cu o privire pe Sven si Stephan, care incadrau fotoliul de
 piele cu spatar inalt unde statea asezata. Se trase mai aproape de birou, gesti
culand cu porttigaretul lung de malachit pe care-l tinea gratios intre doua dege
te cu unghii rosii, manichiurate impecabil.
  Asociati, domnule Winters.
Damian parea sceptic. Dadu din cap spre Sven.
  Ne-am mai cunoscut undeva?
Zambetul lui Lillian era senin si cizelat, dar nu i se zarea si in ochi.
  Urmaresti sporturile sportive?
  Nu prea, arunca el din nou o privire spre Sven. A jucat fotbal, sau altceva?
  Altceva, replica Lillian in locul lui Sven. Si-acum, sa trecem la problema noast
ra.
Trase prelung din tigara, rezemandu-se de spatar.
Lainey gemu, dandu-si ochii peste cap.
  A trecut de la Alexis la Cruella, se intoarse ea spre femeile bulucite in jurul
celui de-al doilea monitor de televiziune. Bernice, Betty Louise, matusa Minerva
, imi pare atat de rau. In veci n-ar fi trebuit sa...
  Ssst! o intrerupse Tucker. Se descurca de minune.
Privi spre cele trei femei.
  Nu vi se pare?
Minerva, Bernice si Betty Louise dadura din cap toate in acelasi timp.
  Ar fi trebuit sa faca teatru, comenta Minerva.
  Mare pacat ca Bunny e regizoarea trupei locale de la centrul comunitar, interven

i Betty Louise. Lillian ar fi ideala in rolul principal al montarii noastre din toamna, cu "Mame".
  Niciodata n-am suportat-o pe MacAfee aia, bombani Bernice. Se crede Barbra Streisand, sau mai stiu eu cine.
  Liniste, le potoli Tucker. Ascultati. Se pregateste pentru lovitura de gratie.
Toti ochii se intoarsera avizi spre ecrane. Lainey, insa, descoperi ca ai ei sta ruiau asupra lui Tucker. Desi ii simtise privirea atintita spre ea de multe ori pe parcursul acelei zile, Tucker nu discutase decat despre afaceri. Si, cu apari tia-surpriza a celor trei doamne, Lainey nu avusese deloc ocazia sa vorbeasca in tre patru ochi cu el. Desi nici ea nu mai era sigura ce voia sa-i spuna.
Reveni cu atentia spre celelalte. Toate aveau incredere in planul lui Tucker. Ch iar daca erau in joc economiile lor de-o viata, Lainey stia ca recunostinta lor pentru eforturile intreprinse de Lillian ca sa le ajute nu se referea numai la o btinerea banilor inapoi. Loialitate. Prietenie adevarata. Tucker ii oferea acest e daruri de cel mai mare pret. Reveni cu privirea catre el si simti ca inima ii batea putin mai repede. Se gandi la ceea ce facea pentru femeia pe care o consid era ca o ruda. Nu incapea nici o indoiala ca era un om capabil de orice, care nu s-ar fi dat indarat de la nimic pentru a le sta alaturi celor dragi. Nu era Con rad; cu siguranta, nici Charlie nu era. Si pretuia la ea tocmai acele trasaturi de caracter in care Lainey insasi se temuse sa aiba incredere.
La asta se reducea totul: la increderea in sine.
Vocea lui Lillian ii atrase din nou atentia spre ecran.
  Sunt convinsa ca ti-am dat toate informatiile necesare pentru a lua o hotarare, continua ea. Deci, domnule Winters, ne-am inteles?
Damian se foi in fotoliu, punand picior peste picior.
  Pai, imi faceti o oferta destul de tentanta. Trebuie sa recunosc ca sunt magulit , dar...
  Prostii, domnule Winters. Complimentele nu au ce cauta aici. Aveam nevoie de cin eva cu, sa zicem, excelentele dumitale aptitudini in societate. M-am documenat s i te-am gasit ca fiind cel mai bun candidat. Iar acum, cand am avut ocazia sa st am de vorba, m-am hotarat. }i-am facut o oferta solida.
  Nu mi-ati spus in nici un fel cum ati aflat despre mine.
  Lumea industriei noastre e mult mai mica decat ai putea banui. Am relatii... ext inse.
Se apleca inainte.
  Stiu ce vreau si cum sa castig. Imi faci impresia unui om care intelege aceasta filosofie.
Damian zambi, in timp ce se relaxa, rezemandu-se de spatarul fotoliului.
  Intr-adevar, doamna Parks, intr-adevar. Permiteti-mi sa ma uit peste hartiile as tea si sunt sigur ca vom ajunge la un soi de...
  De asemenea, sunt o persoana care nu are rabdare cu cei nehotarati, il intrerups e ea, necrutatoare. Am nevoie de cineva capabil sa ia decizii pe moment. Asa am ajuns aici unde ma aflu, domnule Winters. Luand hotarari importante si actionand rapid, in timp ce altii inca isi mai cantareau optiunile. Prada ii revine celui mai iute.
Arunca o privire peste umar.
  Nu sunteti de aceeasi parere, domnilor?
Stephan si Sven mormaira amandoi, fara a-si lua privirea de la Damian, care se i ndrepta putin de spate.
Zambetul lui Lillian era destul de ascutit ca sa taie sticla.
  Deci, domnule Winters, ne-am inteles sau nu ne-am inteles? Nu fac niciodata de d oua ori aceeasi oferta.
Lainey isi dadu seama ca-si tinea respiratia. Semneaza, semneaza, repeta ea in g and. Pana in acel moment, nu-si permisese sa creada ca planul putea intr-adevar sa reuseasca. Minerva o luase deoparte, dimineata, multumindu-i printre lacrimi pentru perseverenta ei. Lainey fusese socata sa vada cat de batrana si firava i se parea dintr-o data Minerva. De asemenea, ii era rusine pentru vizibila usurar e a matusii sale. Tucker era acela care insistase la momentul oportun. Ea avea s enzatia ca o lasase pe Minerva de izbeliste si i-o si spusese.
Minerva ii respinsese scuza cu un gest, insistand sa-i spuna ca mai mult decat d

eciziile propriu-zise contau motivatiile de la baza lor. Cel mai important era c
a prietenii si rudele ei tineau la ea destul de mult pentru a dori s-o ajute. Da
mian urma sa fie oprit inainte de a-i mai trage pe sfoara si pe altii, iar daca
aveau noroc, urmau sa-si capete si banii inapoi.
Haide, Damian, il zori Lainey in sinea ei. Arunca o privire spre Tucker, a carui
atentie era captivata de ecran. Zambea, in timp ce Lillian il juca pe Damian pe
degete ca o papusareasa, dar lui Lainey nu-i scapa incordarea falcilor lui, nic
i felul cum i se inclestau mainile pe bratele fotoliului. Nu incapea nici o indo
iala cat de mult tinea la ea. La Lillian, la Minerva, la celelalte. Si la ea. Pr
opriile ei maini se stransera si mai tare, dar nelinistea sa avea alte cauze.
Reveni cu atentia spre monitor, privind cum Damian se uita la Lillian, la Sven s
i la Stephan, dupa care isi indrepta ochii catre golf, care se intindea dincolo
de ferestrele panoramice.
  Hai odata, murmura ea, printre dinti. Semneaza hartiile, dihor lacom ce esti.
In clipa urmatoare, o mana i-o acoperi pe a ei, strangand. Se intoarse, pentru a
-l vedea pe Tucker privind-o. Atingerea lui o dezmetici, o echilibra. Orice s-ar
fi intamplat, ei erau esenta a tot ceea ce avea importanta in viata ei. O incon
jurau oameni pe care-i iubea, la care tinea si care simteau pentru ea acelasi lu
cru. Iar acest grup il includea si pe Tucker. Nu conta daca din cand in cand mai
calcau in strachini sau luau cate o hotarare gresita, ii iubea orice-ar fi fost
. La fel cum o iubeau si ei. Cum il iubea si ea pe Tucker.
Certitudinea acestui fapt o umplu cu o bucurie radioasa. Da, il iubea pe acel om
si dorea in schimb iubirea lui aparte. Cu o posesivitate aproape feroce, ii str
anse puternic mana.
  Iti multumesc, sopti ea, exprimand prin aceste cuvinte mai mult decat ar fi putu
t intelege Tucker vreodata.
Dinspre femeile care se uitau la celalalt monitor rasuna o inhalatie colectiva.
Atentia lui Lainey reveni spre ecran, inainte ca Tucker sa-i fi dat vreun raspun
s. Damian se ridica din fotoliu. Tucker ii intoarse mana cu fata in sus, inlantu
indu-si degetele printre ale ei.
  Bine, spuse Damian. Aveti un nou asociat.
In camera izbucni un chiot de bucurie. Se aflau in apartamentul de vizavi si nu
puteau fi auzie, dar nu avea nici un rost sa riste. Zabind, Tucker le potoli vor
baria suresciata trecandu-si latul palmei peste beregata.
  Ascultati, arata el spre monitor. Inca nu s-a terminat de tot.
Il privira pe Damian cum ii strangea mana lui Lillian si semna in partea de jos
a catorva hartii, cu o iscalitura imbarligata. Lillian verifica semnaturile, apo
i impaturi hartiile si i le dadu lui Sven, care le vari in buzunarul de la piept
al castumului sau scump, de comanda. Se intoarse spre Damian, cu un zambet radi
os.
  Si acum, as dori sa faci cunostinta cu cineva. Veti colabora indeaproape.
Damian se intoarse, in timp ce dintr-o alta camera a apartamentului intra un dom
n inalt.
  Domnule Winters, te prezint unui alt prieten de-al meu, domnul Frank Halliday. P
oate ai auzit de el. Este producatorul acelei delicioase emisiuni de televiziune
, "Exposé".
Chipul lui Damian pali, apoi se inrosi ca racul, in timp ce se rasucea pe calcai
e.
  Ce fitele naibii incerci cu mine, cucoana?
Toti cei din apartamentul de vizavi se incordara. Sosise momentul delicat.
  Stai jos, domnule Winters, replica Lillian, calma.
Sven si Stephan stransera randurile in spatele ei, pe cand Damian ramase in pici
oare. Lillian ii facu semn lui Halliday sa se apropie.
  Prima dumitale insarcinare va fi aceea de a recupera de la fostul dumitale patro
n o anumita suma de bani, pentru a mi-o restitui mie.
Nedumerit, dar mai mult agresiv decat nervos, Damian se incrunta.
  C-est' sonata? Nu-l fur pe domnu' Fontana. Nici pentru matale, nici pentru nimen
ea.
  Desi loialitatea este o calitate admirabila, domnule Winters, cred ca vei consta
ta ca, in acest caz, trasatura respectiva nu detine prioritatea obisnuita.

Ma doare-n cur de loialiate, raspunse Damian.
Lainey se incorda, auzind cum din glasul lui Damian disparea lustrul de buna-cuv iinta. Era acelasi om care o amenintase pe strada. Tucker o asigurase ca nimeni n-avea sa patească nimic, dar Lainey fusese privita tinta de ochii aceia ca doua boabe mici si negre, le vazuse indiferenta rece transformandu-se in turbare apr insa.
Daca-l fur pe Fontana, sunt mort. Nimic mai simplu.
Daca nu-mi obtii acesti bani, atunci chiar iti vei dori sa fii mort, domnule Win ters, trase Lillian din tigara. Nimic mai simplu.
Bernice fluiera incet, iar Betty Louise isi mai rasuci inca o data batista facut a ghemotoc.
So pe ei, Lil, murmura Minerva.
E uluitoare, sopti Lainey.
Asa si e, ii dadu Tucker dreptate; dar in zambetul lui se simtea nervozitatea. H aide, Lillian, o incuraja el, spre ecran. Termina-l.
Damian nu parea sa se indoiasca de amenintarea lui Lillian. Isi trecu o mana pri n par, incepand sa se plimbe prin fata biroului.
Nu m-ai angajat pentru talentele mele la oameni, m-ai tras pe sfoara sa semnez c ontractul ala fiindca vrei sa darami organizatia lui Fontana. Si la urma urmei, cine naiba esti mata?
Nu e nevoie sa stii asta, raspunse Lillian, cu un dezinteres perfect studiat. Ce ea ce e nevoie sa stii este ca, daca nu cooperezi cu domnul Halliday si cu mine, te asteapta o condamnare la inchisoare foarte lunga si foarte sigura. Pentru un barbat atragator ca dumneata, mediul acela ar putea impune, sa zicem... unele s acrificii.
Ce-au a face banii cu treaba asta? Daca nu vrei decat scandal la televizor, atun ci...
Banii sunt o problema personala. Sa zicem doar atat: ca Fontana imi este dator. Le-a jefuit pe anumite prietene de-ale mele. Vreau sa primesc banii inapoi, inai nte de a-l distruge.
Si ce garantie am eu ca, daca te ajut, nu ma darami oricum si pe mine?
Ranjetul lui Lillian ar fi facut-o invidioasa pana si pe Cruella De Vil.
Nu-ti ramane decat sa mergi pe incredere.
Damian se opri in fata biroului.
Ba pe dracu', marai el; varand mana in buzunarul sacoului, scoase un revolver mi c si negru. Prefer s-am incredere-n asta.
Femeile tipara la unison. Betty Louise isi inabusi un racnet cu batista, in timp ce Lillian facea ochii mari, vizibil surprinsa.
Canalia! sari Tucker in picioare, dar Lainey fu mai iute decat el.
Nu, ii taie ea calea spre usa.
Tucker se opri in dreptul ei, cu ochii scaparatori.
In caz ca intamplator n-ai observat, fostul tau coleg de facultate are un pistol .
Vad si eu asta, Tucker, si mi-e o frica de moarte pentru Lillian, la fel ca tie. L-am privit pe Damian in ochi si stiu ca e capabil sa para destul de lipsit de scrupule.
Atunci de ce dracu' nu te dai la o parte ca sa fac ceva?
Am spus, "sa para". Amandoi am convenit ca, cercetandu-i trecutul, n-a fost nici odata violent.
Nici incoltit n-a mai fost. In situatia asta, oricine poate face lucruri dispera te.
Am mai stabilit si ca nu e prost. E prea rapace ca sa fie intotdeauna inteligent , altfel n-ar fi semnat conractul ala, dar nu e atat de prost incat sa impuste c u sange rece pe cineva, Tucker. Necum patru persoane o data. E in inferioritate numerica.
Gloantele lui egaleaza scorul. Nu-mi pot asuma riscul asta, Lainey, incerca Tuck er din nou sa treaca pe langa ea.
Si ce rezolvi daca te repezi acolo? il apuca Lainey de brat, aratandu-i ecranul. Uite. Lillian e calma, ii vorbeste. Iar el o asculta.
Si-si tine tot spre ea pistolul.

Tucker isi stransese atat de tare falcile, incat vena de la tampla ii pulsa.
  Exact. Si orice miscare brusca l-ar putea face sa intre in panica. Acolo sunt pa
tru oameni, Tucker. N-o sa treaca de la pungas de doua parale la ucigas in serie
. Stiu ca nu va trage. O stiu.
Tucker o sfredeli cu ochi patrunzatori.
  Cum poti fi asa de-al dracu' de sigura?
Lainey ii sustinu privirea.
  Instinctul.
Fu nevoit sa-si inghita un pufnet in ras.
  Acum ti-ai gasit sa ti-l pui la incercare?
Nu-i lua in seama impunsatura meritata. Era speriata si revoltata, pe Damian si
pe sine.
  Increde-te si tu in instinctele tale, Tucker. Ai crezut ca Lillian poate face as
ta, altfel nu ti-ai fi dat atata osteneala. Acorda-le celor patru oameni din cam
era aia o sansa de a rezolva situatia.
  Veniti aici, veniti aici! ii chema Minerva, surescitata. A-nceput sa-i vorbeasca
 si domnul Halliday!
Tucker privi spre usa, apoi din nou catre Lainey. O vazu incordandu-se. Miza era
 mai mare decat oricand in viata ei. Totusi, nu ceda.
  Nu asta voiai? il intreba ea, incet. Sa am incredere in mine insami? In tine am
incredere, Tucker. De-asta sunt aici. Si cred ca si tu ai avut incredere in mine
. Oare am luat inca o decizie proasta, hotarandu-ma sa cred in tine?
  Lainey, aici e mult mai mult in joc decat...
Lainey pasi intr-o parte, aratandu-i usa.
  Atunci, urmeaza-ti instinctele.
Tucker auzi cuvintele pe care i le aruncase in fata atat de cavalereste in seara
 trecuta, azvarlite intre ei ca o manusa. O privi lung, patrunzator. Lainey ii s
ustinu privirea, fara sa ezite. Tucker habar n-avea ce se intamplase in ultimele
 douazeci si patru de ore, pentru a o face sa vada in sfarsit lumina, dar...
Reveni spre camera.
  Bine. Dar daca nu face decat sa...
Lainey arunca o privire spre monitor.
  A lasat pistolul jos, Tucker.
Intoarse din nou capul catre el.
  A pus pistolul jos! Am avut dreptate!
Il cuprinse cu bratele, intr-o imbratisare zdrobitoare, pe cand femeile izbucnea
u in urale.
  A reusit, sopti ea. Am avut dreptate.
  Grozave mijloace stii sa-ti alegi ca sa dovedesti ca ai dreptate, replica el, st
rangand-o la fel de tare.
  E doar una din trasaturile mele cele mai adorabile, replica sec Lainey.
Facu ochii mari, cand Tucker o trase spre el, s-o sarute scurt si indesat.
  Aveam de gand sa-ti vorbesc despre asta.
  Despre ce? intreba ea, buimacita, cand ii dadu drumul.
  Despre cat de adorabila esti, ii lua Tucker mana. Si am sa-ti spun cat, imediat
ce se termina toata povestea.
  Lasati zbenguiala, voi doi, si veniti incoace, ii chema Bernice. Se pare ca e pe
 punctul s-o faca.
Tucker o trase pe Lainey spre el pentru inca o sarutare.
  Tare te mai iubesc, Lainey.
  Acum am inteles, in sfarsit, ii zambi ea. Si eu te iubesc, Tucker. Si-ti multume
sc pentru ca ai crezut in mine. Pentru ca m-ai invatat cum sa cred in mine insam
i.
  Intotdeauna si pentru totdeauna. N-am sa te dezamagesc, Lainey.
  Stiu. O stiu cu adevarat.
  Chiar ai spus ca ma iubesti?
Lainey dadu din cap, iar el isi freca pieptul.
  Cred c-o sa-mi explodeze inima.
Apoi, ii zambi.
  Hai, s-o vedem pe Lillian cum isi termina numarul cu dihorul asta. Pe urma, am s

a-l omor.
Lainey ofta, apasandu-si o mana pe inima.
  Spui cele mai romantice lucruri.
Facandu-i cu ochiul, Tucker o trase dupa el inapoi in camera.
  Si gandeste-te, asta nu-i decat inceputul.
Lainey ridica mainile unite ale amandurora si-i saruta degetele. Cu ochii stralu citori, spuse:
  Abia astept.

Epilog

In cele din urma, fusese nevoie de un dihor pentru a pacali dihorul. Damian ar f i putut lua lectii de comert unsuros de la Frank Halliday. Acesta reusise sa-l c onvinga sa lase pistolul jos, explicandu-i ca tot ceea ce facea era filmat cu o camera ascunsa care putea transmite imaginile la sediul politiei locale, cu o si mpla comutare de modem. Ultima parte era o mica infloritura, dar Damian muscase deja momeala.
In continuare, Halliday ii explicase ca, daca ii putea aduce probele ca sa-l dem aste pe Fontana, urma sa fie eligibil pentru o prima grasa din partea postului d e televiziune. Si citase o cifra la auzul careia tuturor le sarisera ochii din c ap, cu exceptia lui Lillian. Aceasta intervenise pe cel mai firesc ton, spunand ca daca Damian ii preda o anumita parte din acea suma si distrugea toate exempla rele contractelor pe care le incheiase in Florida, avea sa rupa si ea contractul pe care il semnasera impreuna. Spre uimirea si imensa usurare a tuturor, Damian acceptase.
Totul durase doar treizeci de minute. Fu necesar mai putin de jumatate din acest interval, pentru a se raspandi vestea despre Tucker si Lainey. Damian si Hallid ay inca nu iesisera din cladirea hotelului, cand doamnele incepeau deja sa plani fice nunta.
Peste o saptamana, Lainey se plimba prin cabinetul lui Lillian, asteptand ca ace asta si Tucker sa se intoarca. Plecasera de dimineata la intalnirea cu Damian si Halliday, pentru a lua inapoi banii si contractele. Daca totul mergea bine, Hal liday urma sa inceapa cooperarea cu Damian pentru emisiunea despre Fontana si ie seau definitiv din combinatie.
Lillian si Tucker aveau treizeci de minute intarziere.
Chiar atunci, usa se dadu de perete si in incapere intra Lillian. Noua ei infati sare avusese un succes instantaneu la clientela salonului, asa ca preferase sa s i-o pastreze. Isi legase parul intr-o coada rasucita strans pe crestetul capului , cu doua bete negre infipte crucis prin ea. Lainey trebuia sa admita ca se potr ivea cu bluza in stil mandarin, care avea o nuanta socanta de stacojiu. Lillian agita spre ea un pachet, facand sa-i luceasca unghiile lacuite in aceeasi tonali tate de rosu, cu ideograme orientale pictate migalos pe ele.
  Am reusit, chiui ea. Nevastuica a venit cu prada!
O imbratisa pe Lainey, care nu se indoi ca-si auzea coastele trosnind, apoi se i ntoarse spre usa.
  Ei, hai, nu sta acolo.
Intorcandu-se, Lainey il vazu pe Tucker asteptand in prag.
  N-am vrut sa risc inca o imbratisare, spuse el, frecandu-si coastele.
Apoi, se intoarse spre Lainey.
  Iarta-ne ca am intarziat atata. Am trecut pe la directia hotelului Fairmont, ca sa vorbesc cu conducerea despre niste activitati de consultanta. Le-am aratat o copie atent montata a benzii noastre cu Damian amenintand cu pistolul un client al hotelului si au fost de acord ca s-ar putea sa fie necesara modernizarea unor a dintre masurile de securitate.
Lasa sa i se astearna incet pe buze un zambet.
  }i-ai facut griji pentru mine?
In timp ce se lafaia in caldura privirii sale, lui Lainey ii veni sa se imbratis eze singura.
  Catusi de putin. O aveai pe Lillian, sa te pazeasca.

Bravo, fetito, o felicita Lillian, uitandu-se la ceas. Si noi am ajuns inapoi to cmai la timp.
Lainey se sili sa-si desprinda privirea de viitorul ei sot, intorcandu-se spre e a.
La timp pentru ce? intreba, prudenta.
Pentru darul miresei.
Pentru darul...
Se intrerupse, privindu-l iarasi pe Tucker.
Tu ai stiut ceva de povestea asta?
Cine, eu?
Lainey isi ingusta ochii, dar in colturile gurii i se zarea o mica tresarire.
Puteai sa ma previi.
Tucker intinse bratele.
Asculta, au amenintat ca daca-mi bat gura, imi organizeaza o petrecere a burlaci lor.
Ii arunca o privire de oroare glumeata.
A, in cazul asta, te iert.
Stiam eu c-ai sa ma intelegi.
Gata cu pierdutul vremii, trecu grabita Lillian pe langa ei, spre usa. Eu trebui e sa dau o fuga pana in vecini, ca sa-i duc astea Minervei.
Lainey o opri, cu o mana pe umar.
Lillian, nu stiu daca ti-am multumit pentru tot ce-ai facut. As vrea...
Prostii, i-o reteza Lillian. Ai grija numai de asta de-aici, arata ea cu capul s pre Tucker, si suntem chit.
E placerea mea, zambi Lainey.
Tucker intra in camera, cuprinzand-o pe Lainey cu bratele.
Voiam sa-ti vorbesc despre asta.
Dupa ce iesi, inchizand usa, Lillian mai vari o data capul inauntru.
Aveti un sfert de ora, dupa care vin sa va iau. Vezi sa nu faci sau sa nu spui n imic care m-ar supara, Tucker, toata banda e alaturi, va asteapta. De dimineata au muncit incontinuu ca sa termine pregatirile.
Vru sa inchida usa, apoi o deschise din nou.
A, da, Irma si Ida m-au intrebat daca pe urma pot veni cu noi sa se uite la roch ii.
La rochii?
Lainey il privi pe Tucker, care ridica din umeri. Se intoarse spre Lillian.
La care rochii?
Nu ti-a spus Minerva? Am stabilit o vizita la Magazinul Nuptial al lui Betty Lou ise, pentru ora trei si jumatate.
Dar eu nu, adica noi, noi...
Tucker se apleca sa-i sopteasca la ureche:
Nu-mi pasa cu ce te imbraci la nunta, Lainey, cu conditia ca eu sa fiu mirele.
Se topi toata la pieptul lui.
Bine, raspunse ea, cu voce slaba. La trei si jumatate merge.
Lillian ii facu lui Tucker cu ochiul.
}ineti minte, doar un sfert de ora. Si nu va apropiati de camera de masaj. Steph an e foarte strict cu cine are voie sa se atinga de sticlele lui de uleiuri.
Inchise usa, in timp ce Lainey rosea, iar Tucker chicotea.
O stranse cu putere la piept.
Si cand ma gandesc ca toata distractia era rezervata pentru darul miresei.
Lainey ridica privirea spre el.
Sigur esti pregatit pentru tot ce urmeaza?
Fara o clipa de ezitare, Tucker dadu din cap.
Stii ca nu e voie sa faci cum vor ele. Pot vorbi cu Lillian.
Nu, refuza Lainey, sunt la fel de emotionate ca noi. N-am sa le stric cheful. Tr ebuie doar sa-mi promiti ca n-ai sa izbucnesti in ras cand voi aparea prin naos.
Vine si Lillian la expeditia asta dupa cumparaturi?
Se pare ca da.
Atunci, nu pot promite nimic.
Cand o vazu cum se incrunta, ii prinse barbia si-si cobori gura spre a ei.

Rasete, zambete, dragoste, urma el, incet. Pe toate mi le doresc, cu tine. In zi
ua nuntii si in toate celelalte zile de-atunci incolo.
O saruta.
Cu fiecare secunda, ma indragostesc tot mai mult de tine.
Lainey isi exprima acordul printr-o sarutare prelunga si inceata, care-l impinse
pana ajunse cu spatele langa xerox. Chicotitul ei intrerupse sarutul.
Tucker, nu se poate. Lillian trebuie sa revina din clipa-n clipa.
Atunci, cand se poate?
Imediat ce ma intorc de la alegerea rochiei de mireasa, ii zambi ea. Vrei sa vii
cu mine la darul miresei?
Pe urma, va trebui sa merg si la cumparaturi?
Lainey clatina din cap.
Atunci, ce mai asteptam?

Trei saptamani mai tarziu, Tucker statea in chioscul alb, impodobit cu flori, di
n parc. Era gata sa jure ca la nunta lor venise tot orasul. Privea prin multimea
zgomotoasa, asteptand ca mireasa lui sa-si faca aparitia. Toate glasurile amuti
ra, cand organistul incepu marsul nuptial.
Tucker isi tinu respiratia, in timp ce multimea se despartea in doua.
Printr-o deschizatura neasteptata dintre nori incepura sa siroiasca razele soare
lui, scaldand-o pe Lillian intr-o lumina aurie, in timp ce pasea spre capatul co
vorului rosu care fusese desfasurat peste iarba, spre treptele pavilionului. Roc
hia ei era mini-naucitoare mini fiind cuvantul esential. Si roz. Termenul care-i
veni lui Tucker in minte era: socanta.
Apoi, Lillian porni pe covor, ocupandu-si locul ca doamna de onoare. La bratul m
atusii ei, care purta o versiune mai de matroana a tinutei lui Lillian, Lainey e
ra o viziune superba, intr-un costum croit elegant, din matase crem, cu corsaj d
e dantela roz.
In timp ce venea spre el, Tucker se gandi la modul mai traditional de viata pe c
are si-l dorise. Privi peste multime, apoi din nou spre viitoarea lui sotie, car
e-i facu cu ochiul, ca pentru a-i da de inteles ca-i cunostea perfect gandurile.
Si probabil ca asa era. Nu exista nimic nici pe departe traditional la femeia s
i la viata pe care si-o alesese. Ceea ce-i convenea de minune.

Sfarsit -
??

??